

העולם הזה

האיש שהתנדב לבדר לוחמים

הפכה

נהרג בתעלה

תשקיף

ירדה הפופולאריות של משה דיין

לראשונה מאז מלחמת ששת הימים ירדה הפופולאריות של שר הביטחון משה דיין בעיני האזרח הישראלי — על כך מצביע סקר סודי הנערך בהזמנת המערך.

סקר דעת-קהל זה, מתנהל עבור המערך מדי שבוע בשבוע, ונוסף לסיכויי המפלגה בבחירות, נמדדים בו נושאים שונים, ביניהם תמיכת הציבור במועמדי המערך לראשות הממשלה.

השבוע, בפעם הראשונה, ירד מוספר הי תומכים במשה דיין לראשות הממשלה אל מתחת לקו ה-20%, בו החזיק בשבועות האחרונים, מאז החליט להישאר במערך. רק 17% מהנשאלים רואים כיום במשה דיין מועמד מתאים לראשות הממשלה.

גם סיכוייו של יגאל אלון ירדו בכמה אחוזים. רק 11% רואים אותו מתאים לראשות הממשלה לעומת 15% שהיו לו לפני מספר שבועות. מנייתיה של גולדה מאיר כראש-ממשלה עלו לעומת זאת, על חשבון הירידה לדיין ולאלון.

אגב, סקר זה שימש עידוד למנהלי מערכת הבחירות של המערך. הוא הראה כי חלה עלייה של 2% לערך באחוז התומכים במערך לעומת אחוז התומכים בשבועות הקודמים, ובמקביל חלה ירידה של 2% באחוז התומכים בגח"ל.

ריב סמכויות

בין דיין ואלון

מחלוקת שפרצה לאחרונה בין שרי ה-ממשלה תידון ותתברר רק אחרי הבחירות. המדובר הוא בטענות, כאילו חרג משה דיין והתערב בעניינים הנוגעים לתחומי פעילותו של יגאל אלון כסגן ראש-הממשלה.

לא יהיו התפטרות

בין הח"כים של המערך

"אגדת ההתפטרות", שהופצה בידי פניחם ספיר ערב הרכבת רשימת מועמדי המערך לכנסת, לפיה יתפטר כמה מהראשי שונים ברשימה כדי לאפשר כניסתם לכניסת של מועמדים שנדחקו למקומות בלתי ריאליים, התנפצה כבר עתה. לפי כל הסימנים לא יתפטר אף אחד מהראשונים ברשימה כדי לאפשר כניסתו של מועמד אחר.

גם לפי התחזיות האופטימיות של ראשי המערך הם לא יקבלו יותר מאשר 58 מנדטים בכנסת השביעית. המיעומים הבאים בתור הם לפי סדר זה: מקום 59 — נתן פלד; נציג מפ"ם; מקום 60 — דני רוזווליו, איש אחרות-העבודה; מקום 61 — חיים הרצוג, נציג רפ"י; מקום 62 — רחל זכרי, נציגת מפא"י, החשודה באהדה למשה דיין; מקום 63 — עוזי ברעם, נציג המשמרת הצעירה של מפא"י; מקום 64 — שולמית אלוגי, ה-מוכרת של מפא"י, כדי לאפשר את כניסתו של פלד, יצטרך אחד המועמדים הראשיים של מפ"ם להתפטר, ואף אחד מהם לא יעשה זאת, כיוון שהמועמדים לשרות במפ"ם ממלא אינם נכללים ברשימה. הוא הדן ברוזווליו והרצוג — אף אחד מנציגי מפלגותיהם לא יסכים להתפטר כדי שהם יכנסו לכנסת. רק אם ימות מישהו מהמועמדים הריא-

ליים של המערך עלולה לחול שורת התפטרות ברשימה, וזאת כדי לא להפך את המאזן הפנימי של הכוחות בתוך הרשימה.

אסתר הרליץ תמונה

לראש הוועדה המדינית

של ההסתדרות

כל הסימנים מעידים על כך שאסתר הרליץ, כיום שגרירת ישראל בדנמרק, תמונה כראש המחלקה המדינית של ההסתדרות העובדים, במקומו של זאב הרינג, שיפדוש מתפקידו כאשר יהפוך לחבר הכנסת השביעית.

עוד בעת ביקורה של גולדה מאיר בארץ צות-הברית, הגיע מיברק אל פניחם ספיר, מזכיר מע"י, התום בידי שמחה דיניץ, יועץ צה המדיני של גולדה, בו התבקש ספיר לבדוק את אפשרויות מינויה של אסתר הרליץ לתפקיד זה.

כתוצאה מכך כבר החלה התרוצצות במחלקה המדינית של ההסתדרות, כשכמה מהפקידים הבכירים במחלקה עושים נסיונות חתירה כדי למנוע את מינויה של הרליץ.

נמשכת השערורייה

של ועדת-השיחרורים

מוזה שלושה שבועות יושבים בכתייהסור 80 אסירים, שתקופת-מאסרם נסתיימה למעשה — בגלל שיבוש ביורוקראטי.

אסירים אלה היו צריכים להשתחרר, כמקובל, בתום ריצוי שני-שלישים מתקופת-מאסרם הנקובה. השיחרור הוא כמעט אוטומטי, אך מחייב החלטה פורמלית של ועדה, אשר בראשה עמד השופט אולאני. מאז יצא אולאני לגימלאות, לא נתכנסה הוועדה, אף שהחוק מחייב זאת.

כתוצאה מכך נשארו כנלא אסירים שי-

כבר ראנו לעצמם לעבודה בחוץ, והעלולים להפסיד את כל סיכוייהם לשיקום, אותם השיגו בקושי רב. כל זה בנוסף לעינויים של אנשים שחיו שנים ליום השיחרור המיוחל — והממשיכים לשבת בכלא מבלי לדעת מתי תבוא גאולתם.

מחלוקת בין גח"ל

וביטאונה — „היום“

במשך כשבוע ימים לא פורסמו מודעות בחירות של גח"ל דווקא ביומון המפלגה „היום“. היה זה אחרי שהנהלת גח"ל ראתה בעיתון, השייך למועמד הגח"ל לכנסת, יוסף קרמרמן, את ביטאונה הפרטי, סירבה לשי לב עבור מודעות הבחירות המתפרסמות בו.

כתוצאה מכך הורה קרמרמן, המנהל את העיתון על בסיס מיסחרי, להפסיק את פירסום המודעות של המפ"ל, שהוא מחייב ברשימתה לבחירות. לבסוף נכנעה הנהלת גח"ל, הסכימה לשלם בעד המודעות שהיא מפריסמת בהיום, ופירסומן חודש.

צפויות התפתחויות

דרמטיות בירדן

תושבי הגדה המזרחית יחזרו השבוע מירדן סיפרו כי יש לצפות להתפתחויות דרמטיות בירדן בימים הקרובים.

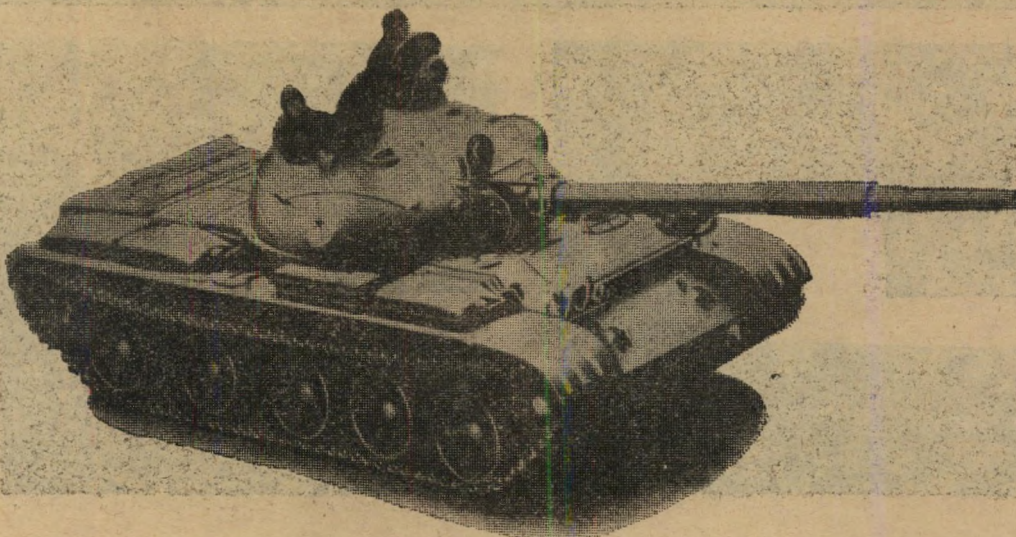
הפלסטינים ואירגוני החבלה בירדן עומים רים לנקוט בצעדים קיצוניים נגד המלך חוסיין ומשטרו, בייחוד לאור עמדתו של המלך בוועידת ראבאט נגד העניין הפלסטיני.

כדי למנוע התנגשויות גלויות הוזמן לירדן בדחיפות חיכמת אל-מצרי, יושב-ראש הפרלמנט הירדני לשעבר ותושב שכם כיום, כדי שינסה להרגיע את הפלסטינים הנועמים בירדן.

האם ישראל לכה טנקים סובייטיים מ'סחור'יים?

קים מסוג זה הופיעו לראשונה בכוח הסדיר בפלישת כוחות ברית ורשה לצ'כוסלובקיה. רק הכוחות הסובייטים היו מצוידים בטנק זה ואילו כוחות שאר מדינות ברית-ורשה צוידו בו, לכן אין להניח שהסובייטים ציידו דווקא את הצבא המצרי בטנק חדש זה.

ה„טי"62" אינו כלל טנק סודי. הוא השלב האחרון בסדרת הטנקים הסובייטיים הבינוניים של ברית-המועצות, שבכנייתו החלו בשנת 1963 והרבה פרטים כבר פורסמו אודותיו בספרות המיקצועית.

טי-62 סובייטי

**זו אופנה -
זה טר׳וירָה**

**מעילים, מכנסיים, וחליפות מטר׳וירָה עם צמר -
הערובה להופעה אופנתית - אלגנטית - ספורטיבית!**

טר׳וירָה
TREVIRA®

פריטות "אליף"

טר׳וירָה עם צמר — האריג המופלא — בעל התכונות המיוחדות, אורירי בקיץ וחם בחורף, נעים למגע, קל לכביסה — אפילו ביד, מתייבש מהר, אינו מתקמט ונראה תמיד חדש.

בכל הצולק האלפנה כבר הכירה - הלא הטוב מכולם, האריג מטר׳וירָה.

המפיץ הראשי: שטינמץ, רח' נחלת בנימין 46, תל-אביב
וולטקס-צמרון תשלובת טקסטיל בע"מ, יצרנים של בדי טר׳וירָה עם צמר בישראל.

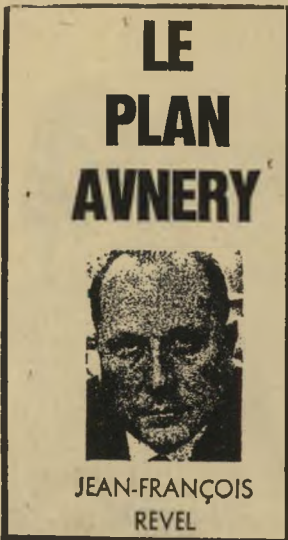
קרא ירי.

מתחיל להיות כימעת לא-נעים לצטט את גדולי העיתונאים ואנשי-הרוח בעולם, המדברים על רעיונות העולם הזה ועורכיו. אבל מכיון שעיתונאים ישראלים אחרים — הממהרים לצטט כל מילה הנראית להם שהיא מסוגלת לפגוע בנו — שומרים על שתיקה עמוקה כאשר מדובר בביקורת חיובית, אני מקווה שתסלח לי אם אני מקדיש, מדי פעם, כמה שורות לדעותיהם של זרים אובייקטיביים.

הדוגמה האחרונה היא ביקורת ספרותית-מדינית על עמוד שלם בשבועון הצרפתי *ל'אקספרס*. הנושא: סיפרו של אורי אבנרי, ישראל ללא ציונות, שהופיע עתה במהדורה צרפתית בפאריס, (אחרי ארצות-הברית, אנגליה, ישראל וגרמניה). המחבר הוא ז'אן פרנסואה רחיל, שכתב, בין השאר:

★ אמת המרגיזה את שני הצדדים

... **אנטי-ציוני** אין פירושו אנטי-ישראלי. להיפך. לגבי אבנרי יש להבדיל היטב בין הרעיון הציוני לבין המציאות הישראלית. מיסגרת המציאות הישראלית הוא המזרח התיכון. הציונות

רוויה

היא ביקורתם מועילה ומעידה על התקדמות! אבל אורי אבנרי הוא הרבה יותר מאשר משוגע-לדבר. ... למרבה המזל מופיעים מדי פעם מדינאים השוברים את מוסכמות השקר וגניבת-הדעת. הם יוצאים מן העיקרון, כי אין בריא יותר מן הניתוח הנכון, היחס הנכון לעובדות ההיסטוריות, המבט-לאחור המאוזן, המידע הבדוק ביותר; ושוארם של העמים קודם לגאוות מנהיגיהם.

אבנרי הוא אחד מאלה. אנשים שאפשר לקרוא להם מדינאים-לא-עסקנים. אפשר, בלי ספק, לחלוק על סיכוייה המעשיים של תוכנית השלום שלו. אבל מה שסיפרו צריך לאפשר, מכל מקום, זה שינוי אחירה והשתחררות מן הטיעונים העוינים של הצדדים — בתנאי שלא ירגיז את שני הצדדים. כי ייתכן שזה הגירל הצפוי לספר מצויין זה, העומד על רמה אינטלקטואלית ונכונה יותר מדי, כדי שלא ישנאו אותו כל אלה שהפאטאיות מאחדת אותם. ... אבנרי אינו מעניק מתנה לאיש. הוא מראה כיצד סבלו הפלסטינים מהמצרים ומהירדנים באותה מידה שסבלו מהציונות. הוא מנגח את התעמולה של שני הצדדים. למשל: נכון שהמושגים הציוניים התפתחו מבלי לקחת בחשבון את הערבים; אבל מאידך אסור לטעון כי ישראל היא יצירת הקולוניאליזם. או, למשל: שומעים לעיתים קרובות את הטענה, כי ישראל היא מדינה תיאוקרטית. בעיקר שומעים זאת במדינות הערביות, בהן אין כימעת אפר שרות להבדיל — מבחינת החוק — בין החברה האורתדוקסית לבין החברה הדתית.

★ מה מקור האהדה?

אפשר להמשיך ולצטט עוד. אבל זה צריך להספיק לפחות כדי לשאול את השאלה: מדוע, מזה עשרים שנה, עוקבים אנשים נאורים ברחבי העולם באהדה אחרי רעיונותיו של העולם הזה? אולי מתוך ראייה אובייקטיבית, כי רעיונות אלה יש בהם כדי להציל את המרחב שלנו ממרחץ-דמים נורא — שיסכן, בוודאי, גם את שלום העולם כולו?

איש כפי

בגלל הבחירות לכנסת, תוקדם הופעת הגליון הבא של

העולם הזה

בתל-אביב ניתן יהיה להשיגו כבר במוצאי-שבת. בקיפוס קים ואצל המוכרים ברחבי הארץ — ביום-ראשון בבוקר.

היה אתה אחד מ-1000!

— שוחר שלום —

המצביע בעד המערך — מצביע לא בעד מפ"ם אלא בעד משה דיין, בעד "ישראליות של השטחים", בעד התיאששות מהשלום: "לא יהיה סוף למלחמה".

— פועל, פקיד, אקדמאי —

המצביע בעד המערך — מצביע בעד הקפאת השכר וקיפוח העובדים, כדברו של אשר ידלון: "מדיניות השכר אינה מכשיר לצדק סוציאלי"...

אך הצבעה בעד מק"י היא הצבעה בעד המפלגה היחידה הנאבקת בעקביות —

גם על הגנת העובדים!

גם על הגנת ישראל ובטחונה!

גם על השגת השלום!

ל כ נ מ ק " י ר א ו י ה ל א מ ו נ ר —

מי הם אלה אשר חברו יחדיו כדי למנוע ייצוג מק"י בכנסת, כדי למנוע בחירתו של משה סנה לכנסת?

מפ"ם ורק"ח, המשמיצות את מק"י ומועמדיה כמעט באותן מלים, מסלפות עמדותיה ומחבלות בשליחות הלאומית והמעמדית.

(לכן מברכים אנשי רק"ח ומנהיג "מצפן" על הופעתה של רשימת-השלום. הב יודעים כי לרשימת-השלום, אין שום סיכוי לעבור את אחוז החסימה, אך הם מקחים שהופעתה תמנע ממק"י את האפשרות לעבור את אחוז החסימה).

תן להם את תשובתך אתה, תן את קולך אתה לרשימת השלום והקידמה, למק"י.

מק"י קיבלה בהסתדרות 11.000 קולות. מק"י מקבלת בדרך-כלל כ-20% קולות נוספים בכנסת. משמע — צפוי שמק"י תקבל בערך כ-13.000—13.500 קולות. זהו בערך המספר הדרוש כדי לעבור את אחוז החסימה. **כדי להבטיח בוודאות את ייצוגה של מק"י בכנסת, דרושים עוד לפחות 1000 מצביעים חדשים, נוספים.**

היה אתה אחד מהם, והבטח בכך כי יישמע בכנסת קול השלום והבטחון. קול ההגנה על עובדים נאבקים!

ה צ ב ע ק !

אם אתה רוצה

אופוזיציה לוחמת צעירה בעירית חיפה

בחר את

חיים תיבון

אדריכל, מורה בטכניון, חבר מזכירות הסתדרות המהנדסים, איש יחידת הפ-שיטה הימית במלחמת השחרור, מפעילי התנועה "לשלום ולבטחון".

הצבע ק !

אם תתן לו את קולך —

הוא לא יתן להם מנוחה !

השנה 1970 והרי החדשות:

Giulia 1300 TI

1300 GT Junior

Giulia Super

1750 Saloon

1300 Spider

1750 GT Veloce

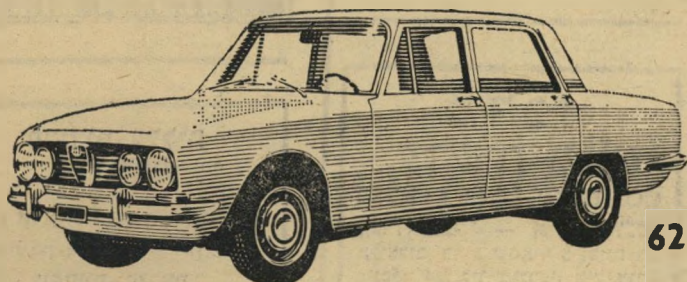
הקטנים מטופחים במיטב המסורת האכס-
כלוסיבית של

אלפא רומיאו.

תנאי תשלום נוחים:

מחצית המחיר בתשלומים לשנתיים.

המכוניות החדשות של **אלפא רומיאו**. לכל
אחת ואחת יופי משגע: תאוצה ללא מתח-
רים גם למכוניות-המירוץ שבסידרה וגם
למכוניות המשפחתיות; מבנה מפתיע ביצי-
בותו; מעצורי דיסק מוגברים וכל הפרטים

אלפא רומיאו
המכונית לאנשים שאוהבים
מכוניות

בוא וראה. בוא ועשה סיבוב.

"קפריש", חליאביב בית-הדרך טל. 623441
חיפה, דרך העצמאות 98 טל. 537059

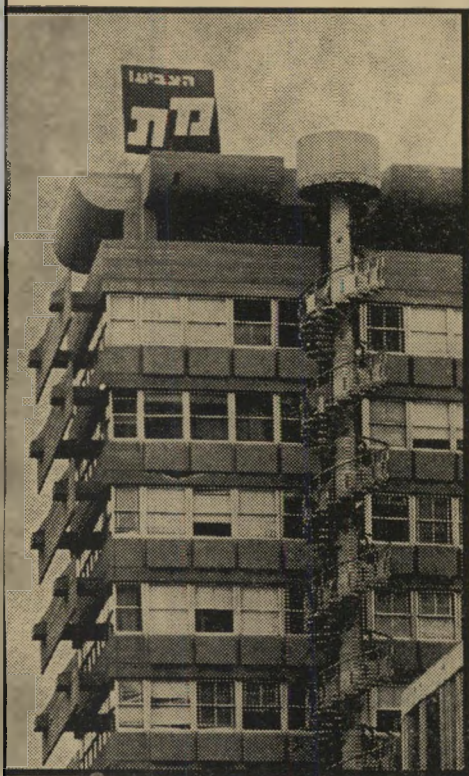
מכתבים

אנשים בעלי מעלות, בכל תחומי החיים. בעודם חיים — לא רק לאחר מותם.

א. מורנו, קריית חיים.
 ● זוהר איננו ערך, ותאורי עולם הזה הר אינם סגידה לו, כשם שדיווח על פרשת רצח אינה חינוך לרצח, ועל ההצעה — חן.

תחרות הצילומים

רציב תמונה לתחרות הצילומים, המראה מה עשה הגורל לשלט הפירסומה של הי

המונת השבוע

מערך על גג בניין אלעל בתל-אביב. אני מציע את הכותרת: "א" מת.

שלמה מנשה, תל-אביב.

● תמונת השבוע מזכה את הקורא מנשה בסך עשר ל"י.

הקוראים מתבקשים לשלוח לתחרות הי צילומים תמונות בשחור-לבן בלבד.

ראיתי את דיטוף הקטניות

אינני נמנה בין צועדי דיונינו, אך הודי מן לי במוצאי יום כיפור לשבת בכסית. שתי קטניות כבנות 15 התרוצצו שם כמו בביתן. לבסוף, לתדהמתי, הייתי עד למיז מוז פומבי, על המדרכה הסואנת המלאה עוברים ושבים: צייר ידוע הושיט את ידו אל מתחת לחולצתה של אחת הבנות וליטף את ביטנה. אחריכן הוציא את ידו והמשיך ללטף את שדיה. הקטינה הגיבה בהבעה מעושה של התרגשות מינית. היתה לי הר גשה שאני נמצא באורחה, בחברת בהמות. רציתי לצרות "זוגות, ביוחו, המשטרה באה!" אולם נמנעתי, בכדי לא לפגוע במקצוע הנות. זוגה מקצועית לעולם לא חיתן את שירותיה בפומבי.

ישראל ברידג, חולון.

פקיד ממשלתי דא ענה למכתבים

לפני למעלה מהודשים פניתי במכתב אל מנהל משרד הרישוי בחולון — ועד היום לא זכיתי לתשובה. אין צורך להרחיב בדיבורים על ההסדרים במשרד הרישוי הזה — הם ידועים לכל אוחדהגה כאיור תל-אביב. אולם לא לענות על מכתב במשך חודשים — זה לדעתי כבר השיא.

אודה לכם אם תפרסמו את מכתבי זה. אולי באמצעותכם תבוא לי הישועה, ואזכה

הח"כים מיוחסים?

הצעתו של אורי אבנרי להקמת בית-לור דים בישראל (העולם הזה 1674) אינה צודקת. כל אורה הוא עובד-מדינה חייב לפרוש לגימלאות בגיל 65. איש אינו מתחשב ב" עולמו הנפשי. אלפי אורחים כאלה נחשפים כל שנה בעל-כורחם להלם של חחיות הי פרישה. אחוז מדמים מתוכם, מת בשנה ראשונה זו או הופך לשיש חולה, בגלל חוסר-התעסוקה, בגלל אובדן מקומם בחי- רה והרגשה שהם אינם נחוצים.

מבחינה זו יש בהצעה להקים בית-לורדים משום אי-צדק חברתי משווע. במה מיוחסים העסקנים המקצועיים משאר עמ'ישראל? הרי לפי דבריו של ח"כ אבנרי בעצמו. ייחוסם היחיד הוא שרובם הספיקו, כל אחד בנפרד, להזיק למדינה יותר מכל שאר האורחים גם יחד.

ד"ר מאירה בת-דור, באר-שבע.

טוהר הבחירות להסתדרות

נחבקשתי במקום עבודתי עלי-די כמה עובדים בדוים לספר לציבור על הצורה הדמוקרטית שבה התנהלו הבחירות להסתדרות בקרב הבדוים.

מסתבר שכאשר חזרו ביום הבחירות מ- עבודתם למקום מגוריהם שלם, אלי סאנע, ליד ערד, נודע להם שלא יוכלו להצי- ביץ ככה. המכונות עם הקלפי הנייית הופיעה במיתחם השבט בשעה 11, שהתה מחצית השעה. קיבלה מספר בוחרים, והסתלקה לה. גם בשבט עוקרי ליד סיבוב חברון, הי תה שצוריה שלמה. הופיעו שם שלושה ערבים, בנייהם שייך, ויהודי אחד, ובאיומים והפחדות הכניסו בעצמם פתקים לארגו הי קלפי, מבלי להתחמם אותם. רוב בני השי- בט כלל לא רצו להצביע בגלל כך.

בשבט אבירביע, שם ישנם מאות חברי הסתדרות, לא הופיעה בכלל הקלפי.

הבדוים שסיפרו לי זאת שאלו אותי אם גם אצל היהודים קיימו את הבחירות בצור- כזו. אולי מוכנים ראשי ההסתדרות לענות להם?

משה אקרמן, באר-שבע.

השופט הדוי והפוליטיקה

ברצוני להתריע על התופעה הקשורה ב- ד"ר בנימין הלוי. בראיון בידעות-אחרונות גילה הלוי ללא היסוס כי עוד בהיותו שר- פט ניהל מ"מ עם מנחם בגין וחבע לעצ- מו מקום מכובד ברשימת ח"ל, בהתאם ל"משקל"; וכי בהיותו שופט גם ניהל שיחות פרטיות עם השרים אלון, דיין, בגין וגלילי במגמה פולי- טית ברורה — הק- מת מפלגה בראשו- תו של דיין.

שחק

בהשתתפו בפעי- לות פוליטית מוב- הקת זו בהיותו שר- פט, ניצל ד"ר הלוי פירצה שהושארה ב- חוק מחמת כבודם של השופטים. תמוה גם שחבריו השופ- טים לא הסתייגו, לאחר הדברים, מפעילותו זו, המהדה ניצול מעמרו כשופט לשם קידום הקאריירה הי פוליטית שלו.

ד"ר ישראל שחק, ירושלים.

הוזהר מיותר

הקורא את הכתבות המתפרסמות בעולם הזה על חיילי צה"ל שנפלו, מגלה שכל הנופלים נחננו בתכונות רציניות ואנושיות — תכונות השונות כליכך מרדיפה אחרי הוזהר.

משום כך, מורה ביותר הסגדה בעיתון אחרי הוזהר, המוצאת את ביטוייה בסיפורים אודות החג הנצץ — למרות שאני מבין את הכורח להתקיים גם מבחינה כל- כלית.

אולם סגידה לוזהר אינה מחנכת לחי- ערכים. כהצעה קונסטרוקטיבית הריני מציע מדור חדש: "ישנו אדם פשוט", שיספר על

דחך

יהודית,

מה פתאום מרים?

זה יפה ככה?

אזולאי

כשפוסקו אתם מחלקים סעם מחמ' אה למישהו — אז לפחות אל תזיי' פו את שמו. כלור מר, שמה. הבחורה שבזכותה יכולות מעתה הי' ישראליות להתפשט לא רק בחושך (או) פנה לשעות הקט' נות, העולם הזה 1674, היא יהודית גוטפריד, מה פתאום מרים גוטליב? נאורה אזולאי, תל-אביב. אכן, מה פתאום?

בזכרון

אני בחורה בת 25 המתגוררת בלונדון. שהייתי בישראל במשך שנה — בירושלים, בקיבוץ ובאולפן, ואני מעוניינת עתה להת' כתב עם בחור ישראלי בגיל 25—30, כי שפה האנגלית. אני מתעניינת בספרות יפה, תקליטים, סרטים, טיולים, מירוצים וסוסים. לא דתית, אבל מסורתית.

SANDRA MYERS, 25, Louisa Str., Stepney, London E1

מכת'

המימסר

עקבתי בתשומת-לב מרובה ובאופן מיוחד אחרי פירסומי כל המפלגות — ולא מצאתי גם אחת מהן שתדבר במצעה ובדברי הפיר' סום שלה על מכת המימסר החמורה ביותר שלנו — מכת הפקידים. מתוך 800 אלף מפרנסים במדינה, 220,000 הם פקידים, או פסבדו-פקידים, דהיינו —

תשובה „לקול מוסקבה"

שאיפותינו וגעגועינו לחזור הביתה, למולדתנו. ראוי-א: בעת השמ' חה הגדולה ביותר במשפחה היהודית, בשעת החתונה, שוברים את הכוס מתחת לחופה, זכר לחורבן הארץ וירושלים.

בכל משפחה יהודית, כאשר היא מסיידת את הבית לכבוד חג הפסח, זכר ליציאתנו מעבדות לחרות, היו משאירים כתם לא מסויד — אות לחורבן ולאבל. ביום הזיכרון המיוחד לחורבן הארץ, בתשעה באב, היו שמים אפר על הראש, זכר לחורבן ולאבל. אנחנו היהודים העניים, המוכים והמושפלים בגלות, לא חדלנו אף רגע מלחלום על שובנו הביתה. זהנה חזרנו ואנחנו פה.

זיכרון-א, היטלר ומרעיו השתלטו על מחצית העולם והתחילי בהשמדת עמנו, אך את סופם כולנו יודעים. אנחנו, היהודים, למדנו במשך אלפיים שנים לקח של רדיפות יהשפלות ושחיטות — ולבסוף התרגשה ובאה עלינו שואת ההשמדה. את אמי, אשה נפלאה, יקרה וטובת-לב, שרפו בכבשני אושחין. אחי הבכור, אשתו וארבעת ילדיהם הקטנים והנחמדים אף הם נשרפו במשרפות. כן עלה שם בלהבות אחי הצעיר. מי יתן וחזור ההכרה בלב כולם כי פה זה לא יחזור, כי לא יצליחו להחזיר אותנו לגיסו. יידעו האנשים הנב' גים בעם הערבי, שאף עם לא ייבנה מחורבנו ולא יתקיים על הרי-סותיו של שכנו.

אם תעמיק ההכרה הזאת, יכול הדבר לחסוך לנו וגם לכם הרבה יסורים וקורבנות שחא.

ואתה הקריאה, כי עם על צדק יחיה, מופנית גם לאנשים הנב' גים בעמנו היהודי. במקום חלומות-שוא של גדלות והתנשאות והתפשטות צריכים לבוא חזון גדול ומעשים גדולים למען השלום. שלום צודק ובר-קיימא לשני העמים היושבים בארץ הזאת. כי בלי שלום-אמת, בלי שלום צודק, לא נוכל לעולם להגיע לביטחון-אמת. כאן הסיכוי לפרוץ את המעגל הארור הזה של מרחץ-דמים הדדי.

אה הדברים שאמרתי פה, במקום הנכבד הזה, בטוח אני כי יכול אני לומר אותם גם בשם בגנו היקר והנפלא דויד. יודע אני ומכיר אותך, את תוכו ואת פניו הקורנים. כי דויד אדם היה.

חברים של דויד

בכאב לב שמענו שהכתבה דויד דויד בני (העולם הזה 1669), על דויד כרמלי ז"ל שנסל בהתקלות עם מחבלים. נוצלה עלידי קול-מוסקבה בעברית למטרותיהם העוינות. התשובה הטובה ביותר לכך, לדעתנו, הם הדברים שנשא האב השכול, שמואל כרמלי, בערב אזכרה של דויד בנו, שנערך באוניברסיטת תל-אביב. ואלה דבריו:

ידידים וחברים יקרים, אתם המנחמים והמעודדים ותנו. בבואי לומר משהו על דויד הנפלא שלנו, תוהה אני מה אפשר לספר עליו שלא נאמר עוד. אכן, דלות המילים מלבסא את מה שאבד לנו; למלא את החלל הריק שנפער בליבותיהם של האב והאם, האשה האוהבת בלי שיעור, והילדים החביבים שעדיין אינם יודעים; אבל מרגישים — ועוד ירגישו — את המכה הנוראה שהונחתה על ראשם.

מתאמץ אני שלא לשקוע בצער העמוק וביגון התהומי שהם מנת' חלקי; שלא לחיות על העבר האיום בלבד, כפי שקרה להרבה אנשים אומללים כמונו, שפגע בהם האסון.

בעצם ימיהאבל פונה אני בועקת-כאב: מן ההכרח שייפסק המע' גל הנורא והארור של הרוגים ונכים, המעגל האומלל של משפחות שכולות ודחיות שנשארו קרועות ושסועות ללא ניחומים לעולם! וזאת קריאתי, המופנית לאנשים הנבונים שבשני העמים היושבים בארץ הזאת: הבה נתחיל לחשוב ולעשות למען ישכון השלום בינינו.

לאנשים הנבונים בעם הערבי, ובעיקר להורים השכולים ביניהם, אומר: יודע אני ומרגיש כי הסבל שלכם, על בניכם שנפלו בקרבות אינו פחות מן הכאב שלנו. ולכן פונה אני אליכם, אנשים ערבים, המוכים והסובלים כמונו: אנא, הסבירו לאלה בקרב עמכם החולמים חלום-בלהות על השמדתנו, כי מבקשים הם לעקור אותנו מפנית המולדת שלנו, שעליה חלמנו ולה נכספנו דור-דורות.

ראו, כשהייתי ילד קטן, אני וגם אבי החסיד התמים, לא ידענו ציונות מהי. לא ידענו מהו אימפריאליזם, שאנו כביכול משמשים מכשיר בידיו. היינו מלאי געגועים וכיסופים לארץ-החלומות שלנו, ארץ-ישראל.

אנא, לימדו את תפלותינו ואת מנהגינו בכל הדורות, וחבינו את

עתיד אטומי,

רחמנא ריצין

אם מעניין אתכם לדעת כיצד יסתים החיכוך בין ברית-המועצות לסין, הריהו לפ' ניכר בגימטריה:

מלחמה אטומית בין רוסיה — סין = בלתי נמנעת. (1052)

שמואל אידון, תל-אביב

קוראים חשודים מכתבים מתבקשים לנסח אותם בקי צרה. עריפות תינתן למכ' תבים קצרים.

זכות קרימה תינתן למכ' תביהם של קוראים המצרי' פים תצלומיהם למכתבים.

M.A.N.

מגיעה לישראל

המשאית רבת העצמה עם המנוע "הלוחש" ותא הנהג לבחירה: תא דגיל או תא על מנועי (בולדוג)

* אספקה מהירה * מלאי חלקי חילוף ומכללים עיקריים
* מוסך מרכזי ושרשרת מוסכים מורשים בכל הארץ

הנציגים הכלכליים לישראל:

חברה לסחר בתעבורה ותעופה בע"מ
רחוב הארבעה 16 תל אביב, טלפון: 268512

M.A.T.
MOTOR AND AVIATION TRADING CO. LTD.
16, HA'ARBA' STREET TEL-AVIV, PHONE: 268512

תמרורים

התארכה • הנסיכה בשמה בת ה-20, אחותו היחידה של המלך חוסיין, לסרן מיימור אלדגשמיני השייך למשפחת ברואין האריסטוקרטית והמשרת כקצין ב-צבא. תאריך הנישואין עדיין לא ניקבע.

נולדה • לזמר הצרפתי צ'ארלס אזנאבור ולאשתו אולה, בתם הבכורה: קטי. אולה בת ה-28, היא אשתו השנייה של אזנאבור בן ה-45, לו שני ילדים מאשתו הראשונה: פטריסיה (23) ופס-ריק (18).

מונה • לשגריר ישראל בקאמבודיה — עמנואל גלבר. יליד 1917, שירת בצה"ל בשנים 1947–1967 והגיע לדרגת אלוף-מישנה, מ-1964 כיהן כשגריר ישראל בניגריה ומ-1967 כשגריר בסיריה-ליאון. ה' מינוי קיבל תוקף אחרי שאושר עלידי ראש המדינה הקמבודית, הנסיך גורדום סיהאנוק.

סירבה להינשא • לאבי ילדה, שחקנית הקולנוע האנגליה ונסה רד-גרייב. האב, שחקן הקולנוע האיטלקי

ונסה, פרנקו + תינוק
מאהבת טובה, אשה איומה

פרנקו נר, הידוע יותר כגיבור האגדי גאנו, מעוניין מאוד לשאת את אס-בנו כדת וכדין, אך זו מסרבת, מכיוון ש"בתור מאהבת אני בסדר. בתור אשה נשואה בחודאי אהיה איומה".

זכו • במשותף, בפרס נובל לרפואה לשנת 1969, עבור תגליותיהם בשדה מני גנטי ההכפלה והמיכנה הגנטי של וירוסים, שלושה מדענים אמריקאים: ד"ר **מאקס דלברוק, פרופסור לביאולוגיה במכון הקאליפורני לטכנולוגיה; ד"ר **אל"פרד הרשי**, מנהל היחידה למחקר גנטי במכון קארנגי בלונג איילנד שבניו-יורק; וד"ר **סלבאדור לוריא**, פרופסור למיקרוביולוגיה במכון לטכנולוגיה של מסצ'וסטס. ד"ר לוריא הוא יהודי ממוצא איטלקי.**

זכה • באיטליה, בפרס המכון הבין-לאומי לתחבורה ותקשורת, עבור מחקר שעשה בשטח ניתוח תאונות-דרכים ומניעתן, המדען הישראלי **אנמוניו פראנזי. בנוסף את מתן הפרס, ציינו השופרים כי הצעתו של פראנזי מהווה "שיטה מדעית, מדויקת ומקורית ביותר, המסתייגת על סטטיסטיקה של תאונות-דרכים, העשויה לתרום רבות לשיפור המצב בשטח זה". לפני שנה וחצי הוגשה הצעתו של פראנזי — שניהן אז כראש המרכז לבטיחות בדרכים של הטכניון — למשרד התחבורה. אולם המשרד לא ניצל את ההצעה עד היום.**

נפטר • בכפר ירכה שבגליל המערבי, בגיל 85, מי שהיה חבר הוועדה הרוחנית העליונה של העדה הדרוזית בארץ — **סלאמן חדור מועדי, קרוב משפחתו של ח"כ ג'עבר מועדי.**

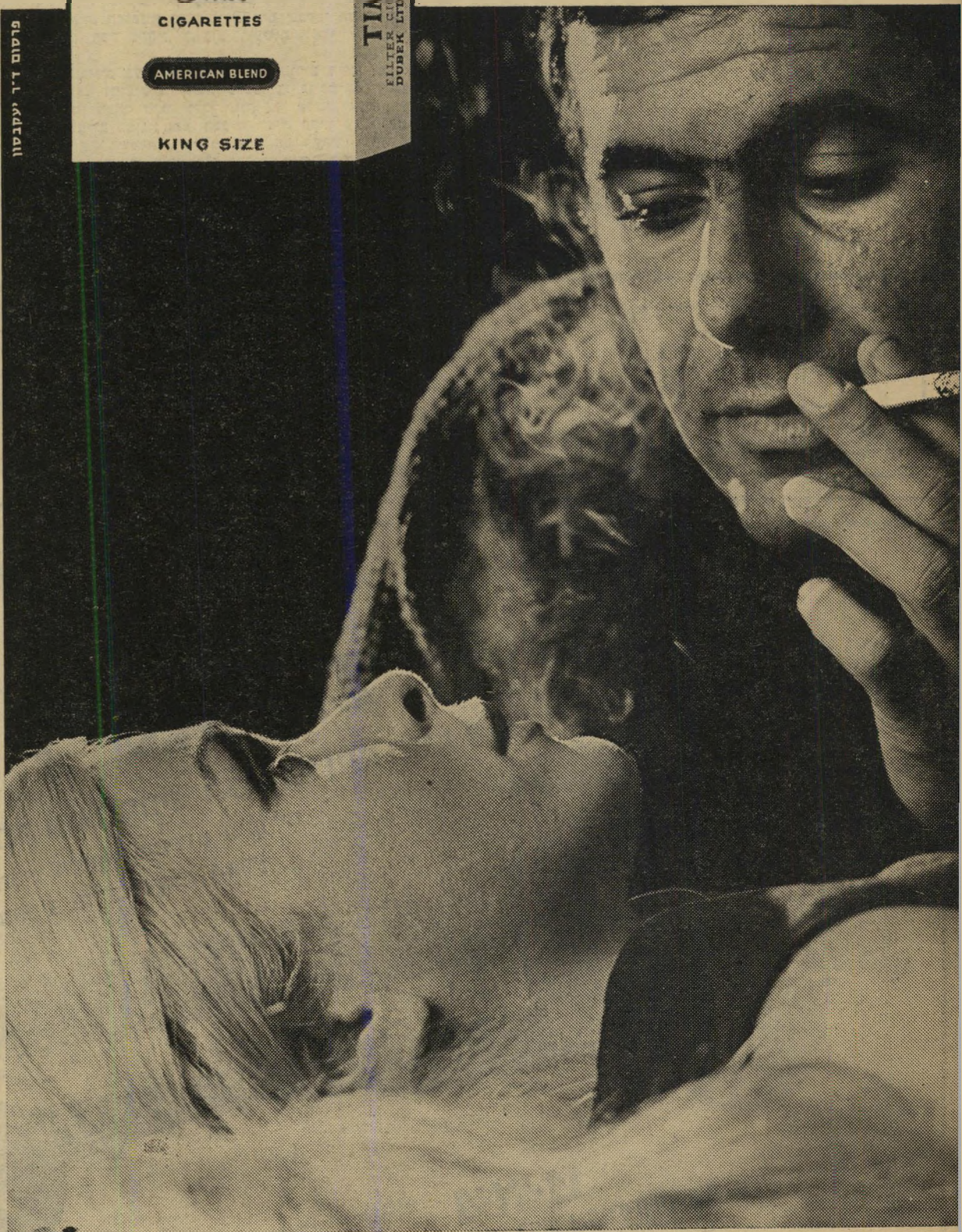
נפטרה • פרנה גדיער, אשתו של מנח"ל משרד הפיתוח ישראל גליעד (49), יליד לונדון, שהחל את הקאריירה שלו כמפקח על המיסים באיזור חיפה.

נהרג • שאול טרפי (19) בנו של יהושע טרפי, מוכיר מערכת הארץ בירושלים ומראשי תנועת ארץ-ישראל השלמה, בהפגזה מצרית בסואץ.

ם אוהבים...

פוסט ד"ר יעקבסון

עוררות לאו"ם

פני שנה הזמנתי עליידי אוניברסיטה הולנדית להרצות בפני תלמידיה על הדרכים להשגת שלום ישראל-ערב. בהיכנסו לאולם הגדול של המכללה בי האג — הופתעתי. הקהל היה מורכב כולי מערבים.

רק אז נודע לי כי מיכללה זו מקדישה חלק ממאמציה לקידום צעירים בעלי-עמדה מארי צות מתפתחות, רובם פקידים-ממשלה בכירים, במדעי החברה והכלכלה. מולי ישבו צעירי רים מאנשי-הממשל של מצרים, ירדן, סוריה, טורקיה, סודאן ועוד.

אחרי ההרצאה הגיע תור השאלות. צעיר מצרי, כלכלן עולה, הגיש את השאלה הראשונה:

„אם נכון מה שאתה אומר, שישראל אינה שואפת להתפשטות — איך אתה מסביר את העובדה, שבכניסה לכנסת תלוויה מפה גדולה, המראה את כלכות-ישראל מן הנילוס עד הפרת?”

הקהל געגעע בראשו. היה ברור לי כי כולם משוכנעים כי הדבר אכן נכון. גם אני שמעתי לא פעם טענה זו מפי ערבים. החלטתי שאין לי דרך להפריך אגדה זו, אלא להתחייס אליה בהימור. עניתי:

„יא אחי, לפני שלוש שנים עשיתי מעשה שטות. הבטחתי לבוחרים שלי שאהיה נוכח בכל ישיבה משיבות הכנסת. כתוצאה מכך אני נכנס לבניין הכנסת מדי יום ביומו, ואני העד המוסמך ביותר לגבי כל מה שחלוי שם, ומה לא.

„ובכן, אני מוכן להישבע לך שי מפה כזאת אינה תלויה שם.”

ראיתי שהקהל נוטה להאמין לי, אך שעי דיון אינו משוכנע לגמרי. על כן הוספתי:

„איני רוצה להעלים ככם, ידידי היקרים, שיש בישראל מישור המסיף לגבולות כאלה. שמו ד"ר שייב, והוא שולח לי בכל ראש שנה גלויה המכילה את המפה הזאת. אבל זהו אדם מבודד, שאיש אינו מתייחס אליו ברצינות. מיספר אוהדיו אינו מגיע למאה. מובן שהיתה זאת רק חצי-אמת. ד"ר שייב-אלדד הוא אחד מראשי התנועה למען ארץ-ישראל השלמה, הנהנית מתמיכתם של פרופסורים, אנשי-רוח, משוררים ופוליטיקאים רבים. מאז המלחמה הוא מונומ ברוב כבוד להרצות בפני מוסדות מכובדים.

העלמתי זאת. אימרים שחציי אמת זה שקר. אם כן, שיקרתי למען השלום.

אחרי תשובה זו נמשך הוויכוח ברוח טוב בה יותר. בסופו אמר לי הרקטור ההולנדי שהוא משוכנע כי רכשתי כמה צעירים ערביים לעניין השלום — צעירים שיתפסו מחז עמדות-מפתח בעולם הערבי.

★ ★ ★

זכרתי בחווייה זו כאשר פתחתי השבוע את העיתון ונתקלתי במודעות הבחירות של רשימת הו"ר אלדד. הרעיון הראשון שעבר בראשי באותו רגע היה זה:

„איזה פשע.”

והרעיון השני:

„כמה מיליונים היה משרד-התע" מולה של הלוגה הערבית מוכן לי שלם עבור פירסום מודעה כזאת!”

בשעה זו עסוקים אלפי התועמלנים המיק צועים של ממשלות ערב — בשגרירויות, בעיתונות, באוניברסיטות, במוסדות הבינ לאומיים — במאמץ מרוכז לשכנע את הער לם כי פני ישראל להתפשטות.

באותו זמן עסוקים אלפי התועמלנים הי מקצועיים של ממשלת-ישראל והמוסדות הי יהודיים — שגרירים, עסקנים ציוניים, קצרי-ניעיתונות, משלחות-סטודנטים — במאמץ

נואש להזים האשמה זו. הם משתדלים לטשטש את הידיעות על מצע המערך, המכריז על סיפוח הגולן, רצון עתידה, מיזרח-סיני ושאם-אל-שייך — כי מינימום.

זוהי מערכה שקשה להעלות על הדעת את מלוא השיבותה. כי פה תלווים דברים גורליים: מצבי הרוח של הציבור, המשפיע על הי אמכארגו בצרפת ומישלוח-הנשק מאמריקה.

דעת הסטודנטים, שישלטו מחר בכל המדינות. דיעות העיתונאים בדפוס, ברדיו ובטליוויזיה, הקובעים את דעת-הקהל שבמסגרתה פועלים הדיפלומטים המצביעים ב"אום".

ביטחון המדינה ועתידה.

★ ★ ★

אני יכול לתאר לעצמי את הבעת-סניי של שר-ההסברה המצרי, כאשר נמסר

הסתערות הסטודנטים של השמאל החדש, ידידי אל-פתח ומצפן.

ובקירבה רבה יותר: את מבטיהם של קבור צת לוחמי אל-פתח במחנה כראמה, כאשר המדריך יראה להם את המפה, ויסביר להם: „הי אחי הפידאיון — זהו שיקרה לעמנו, אם לא נגביר את מלחמתנו, אם לא נהרוג ביהודים, בנשים וילדים!”

לולא ידעתי כי הו"ר שייב, שי אני מכיר זה 25 שנה, הוא קנאי תמים, הייתי יכול לחשוד בו שי הוא פוכן של האויב — אויבי מסר כן יותר מאנשי „מצפן.”

★ ★ ★

מה אומרת המפה? הבה נסתכל בה בתשומת-לב.

יש בה שני דברים גלויים, ושלו ששה סתומים.

הדבר הראשון מתייחס ליהודי ברית-המוצעות. כולנו רוצים שיבואו. אבל כולנו

גלויות הדואר של שייב

פיסית. דיר-יאסין קטנה, פה ושם, יכולה לעזור.

להלכה, זה ייתכן. אם מוכנים אנחנו להקים גדרנו את כל העולם, להיות מגורשים מכל מיסגרת של משפחת-העמים, להפוך לי גטו פאסיסטי מוחרם בלב מרחב עויין.

למעשה, זה לא ייתכן. הנוער הי עברי לא יעשה זאת. צה"ל לא יעשה זאת. לא מחר. לא מחר-תיים. לא לעולם.

אבל יש עוד שלושה חיצים. הם פונים צפונה ומיורחה. מה פירושה? אבל דיר אלדד לא העז לומר זאת במערכת-בחירות, בה הוא מנסה להשיג לפחות כמה אלפי קולות של אנשים שפויים. אבל די להסתכל במפות הקודמות של הו"ר חובב-הקארטוגרפיה, כדי לדעת למה הכוונה.

הכוונה היא למיבצע-ימלחמה בהם תכבוש ישראל את כל לבנון, רוב סוריה, כל עבר-הירדן, וחלקים מסעודיה וממצריים, כדי להקים את „מלכות-ישראל.”

מלחמות שבהן לא ייהרגו מאות מצעירי, אלא רבבות ומאות-אלפים.

ד"ר אלדד הוא ישר מדי מכרי שיעלים כוונה זו. אבל הוא לא העז להגיד זאת בפה מלא. מכאן החיצים — ללא פירוש.

★ ★ ★

מחור? מצחיק? אכסורדי? או-לי. אבל גם חמור מאוד, מסוכן מאוד. אנחנו יודעים שזה מצחיק. בהחלט.

אבל המיליונים בעולם, שמישהו ידאג להפיץ ביניהם מפות אלה, אינם יודעים זאת.

הם יגידו: אלה הם פני ישראל. צדקו הי סובייטים. צדקו הערבים.

כמה זה שווה לקאהיר? וכמה למוסקבה?

מודעת הבחירות של שייב

יודעים כי לא יתנו להם לבוא, אלא אחרי שיחול שינוי מהותי ביחסי ישראל-ערב ו/או ביחסי ישראל-רוסיה.

ד"ר אלדד אינו מסביר לנו איך יכריח את שליטי הקרמלין לשחרר את יהודיהם, על מנת שיבואו לישראל ויצטרפו לצבא מלכות ישראלי, שישתער בפקודת הו"ר אלי דד על בעלי-בריתה הערביים של מוסקבה.

זה לא כלי-כר מציאותי.

אבל החץ השני מציאותי הרבה יותר. חץ זה אומר, פשוטו כמשמעו: **גירוש מיליון וחצי ערבים מארץ-**

לו (כעבור 24 שעות) העיתון בו פורסמה המודעה.

איך זינק מכיסאו. איך הזעיק אליו את עובדיו הבכירים. איך צוה להוציא מייד חוברות בעשרים שפות, עם התקן המפה והסכרתה. איך ייצאו מחר בלדרים מיוחדים כדי להביא סחורה טרייה זו למאות מוקדי התעמולה הערבית בעולם.

וכנגד זה: את הבעת פניו של יצחק רבין, כאשר יראה חוברת ערבית כזאת, מודפסת על נייר מהודר, באנגלית, בוושנינגטון.

את תגובתו של אשר ברנתן, שבינו מוקף עתה שומרים, כדי להגן עליו מפני

בעולם

ארצות-הברית

ההסברה של

שר-ההסברה

אלדרידג' קליינר, כושי אמריקאי, הנהיג לאחרונה חידוש מרענן בעולם-התיירות הי-בינלאומי: הוא נוסע מארץ לארץ ללא פספורט. במקום פספורט, הוא מציג תצלום של מודעת מבוקש, ממנה מתברר כי ה-א.פ.י. אי מחפש אחריו. ובארצות הגוש הקומוניסטי, בהן קליינר סובב, יעילה מוד-עה זו אף יותר מהפספורט הירוק.

נגד האויב המישיח. קליינר בן ה-34 אינו כמובן סתם עבריין מבוקש. הוא ר' הרשמי הוא: שר-ההסברה של תנועת הכוח-השחור בארצות-הברית. הוא נמלט מארצו בנובמבר 1968, לאחר שהשלטונות

קליינר במוסקבה

במקום דרכון — מודעת "מבוקש"

ניסו לשים עליו ידם כחשוד בתקיפה ובניסיון לרצח. היה זה בעיקבות חילופי יריות בין קבוצת אנשי הכוח-השחור לבין סוכני הא.פ.י. אי שניסו לעוצרם.

קליינר חזר וצץ בפיונג-יאנג שבקוריאה הצפונית, שם השתתף "בועידת עיתונאים בינלאומית על דרכי המאבק באימפריאליזם האמריקאי". הוא זכה למיקלט מדיני באל-ג'יריה, ולאחרונה ביקר גם במוסקבה. בן-לוחיתו במסעו למוסקבה היה בירון בות, "סגן שר-ההגנה של הכוח-השחור", המתפל-אר בעובדה כי חטף בשעתו מטוס להחנה. במוסקבה תקף קליינר את מארחיו על שאינם מפעילים את עוצמתם הגרעינית נגד האמריקאים בויאטנאם, "כדי לשחרר את העם הויאטנאמי". "כחבר התנועה הקומו-ניסטית העולמית, שהקריבה כה רבות למען ברית-המועצות", טען, "אני חושב שיש לי זכות לדבר גלויות."

הוא גם מתח ביקורת על הרוסים והסי-נים כאחד, בגלל הסיכסוך שביניהם. "עלי-הם להזול מהשטויות האלו ולהתרכז ב-מטותם העיקרית — חיטול אויבם המשו-תף, הלא הוא האימפריאליזם האמריקאי."

הגשר האחרון — לא שרוף. לגבי אדם חסר-פספורט ועבריין נמלט מארצו, מגלה קליינר פעילות רבה למדי. אין ספק שבחוגים מסוימים, מודעת מבוקש על-ידי השלטונות האמריקאים עדיפה על פספורט של ארץ זו. מעניינת אולי ההשוואה, בהק-שר זה, מה היה קורה לוא אורה ישראלי היה נוהג כך. אולם לגבי אחד מפעיליה העיקריים של תנועת הכוח-השחור, שהכי ריוה מלחמת חרמה לא רק על הממשל של ארצות-הברית, אלא גם על כל האזרחים — לבנים ושחורים כאחד — המודעים עם המימסד, התנהגות כזו אינה אלא טבעית. אולם — עד גבול מסוים. כי על אף כל האש והלהבה שקליינר יורק, הוא נוהר שלא לשרוף את הגשר האחרון: הוא מסרב לוותר על אזרחותו האמריקאית.

בעל נאמן

לפי הזמנה

מכת הבעלים הבוגדים הינה עתיקה כימי אדם הראשון. או השני, לכל היותר. כל-מר, לגבי הבעלים עצמם אין זו מכה קשה (המשך בעמוד 11)

הכל הולך חלק...

עם פֶּרְמָה שֶׁרֶפ

הרב חבר בין סכני הגילוח מכלדת אל-חלד

רופאים

אתם זקוקים למוכרת הטלפון האי-טימית: עונה לטלפון בביתך 24 שעות ביממה.
רדיו דוקטור, רח' שלום-עליכם 18, תל-אביב, טל. 244118.

סוכנים

אתם זקוקים למוכרת הטלפון האי-טימית: עונה לטלפון בביתך 24 שעות ביממה.
רדיו דוקטור, רח' שלום-עליכם 18, תל-אביב, טל. 244118.

על הנשים

כאשר הן הופכות גבר לכיבושה, אומרות לו הנשים תמיד כי הוא אריה בעל רצון של ברזל.

(הונורה דה בלזאק)

גרבוני "מרסי" מיוצרים עתה גם בסריגת "קריסטלין" הדקיקה יותר והגמישה יותר.

על כל הנשים

Merici

רוצח זה

יוזף בלאשה

התגלה

אחרי

23 שנים

האיש עם המלע הוא סמל הס.ס. יוזף בלאשה. בתמונה מימין — כפי שהוא נראי כיום, כאשר צולם בעת משפטו. ניתן להבחין בקלות

בדמיון בין שתי התמונות. תמונת הגירוש מגיטו ורשה, עם הילד המבוהל והקלגס החמוש, מפושק הרגליים וקפוא ההבעה, התפרסמה ברחבי העולם. רבים כמותו כיום חופשיים בגרמניה

אולם הוא לא הוסגר לגרמניה המערבית, אלא הועמד לדין בארפורט, גרמניה המזרחית, ונידון למוות.

עתה נתפסה מזרח-גרמניה בפרשת בלאשה כדי לגנח בה את מערב-גרמניה: היא מציגה לעיני העולם את הפעולה הנמרצת שנקטה נגד בלאשה — ולעומתה את ה'עובדה' שמפקדו של בלאשה, האן, מסתיר בב עדיין חופשי במערב-גרמניה, לאחר שנים ארוכות של חקירות ומשפטים.

מערב גרמניה טוענת, לעומת זאת, כי לוא היתה מזרח-גרמניה נאותה למסור לידיה את בלאשה למתן-עדות, היה לודביג האן כבר מזמן מאחורי סורג ובריח. בינתיים ממשיך האן לחיות בנחת ב'המבורג'.

אותו, לא השיגה עדיין נקמת הגטו.

הבוס חופשי סגן-אלוף הס.ס. לודביג האן, מפ' קד משטרת גיטו ורשה, בחתונתו ב'1935. כיום חי האן בהמבורג, חופשי ובעל עסק.

נקהמת הגיטו

אנסו בגטו נשים והרגו אותן. הם ירו בני-שם הרוח, הכריחו סעם יהודי לשחות בקבוק כוהל לא מזווקק, עד שנפל מת. קלאוסטרמאיר נתפס ב'1965, נידון למאס'ס-עולם כפול תשע. אולם עקבותיו של בלאשה נעלמו.

הם חזרו ונתגלו ב'1967 — בעת משפטו של האן.

אחרי המלחמה חי לו דוקטור האן, תחת שם מזויף, בגרמניה המערבית, התפרנס כי-סוחר. ב'1960 חזר לשמו האמיתי — ומיד נתפס, בהמבורג, אולם אחרי שנה שוחרר ממעצרו. לדעתו של השופט, לא היתה קיימת במקרה סכנה שיכיר עד שהחקירה תסתיים.

ב'1965 נעצר האן שוב, הפעם לשנתיים, לאחר שנתגלה נגדו חומר מרשיע חדש. אולם גם הפעם שוחרר. עד היום טרם הוכן נגדו כתב-האישום, על חלקו ברצח יהודי-גיטו ורשה.

★ ★ ★

חופשי בהמבורג

ה'יה זה במהלך אחת החקירות נגד האן, ששמו של בלאשה צץ ועלה. לי-מחלקה הפלילית של משטרת המבורג נודע שבלאשה חי באורבאך, גרמניה המזרחית, ביקש את הסגריתו. ב'1967 נעצר בלאשה במקום עבודתו.

קאיים את המיסמך, הוציאו את סטרופ להורג בבורשה.

אחת התמונות שצילם, היתה גם גורדין המוות של בלאשה.

אולם הביצוע התעכב למשך 25 שנה. וכאשר הגיעה סוף-סוף שעתו של בלאשה — היה זה, שוב בגלל שותפיו לפשע שהוא נתפס. גרם למעצרו מפקדו — לודביג האן. לודביג האן, בן למשפחת איכרים, נולד בסקסוניה התחתית ב'1908, למד משפטים, וקיבל דוקטורט על הנושא המכובד: "חוקי קים אדמיניסטרטיביים של המשטרה". דוקטור האן הצטרף למפלגה הנאצית, עשה בה קריירה מהירה. בן 33 היה כבר 'יועץ משפטי' סגן-אלוף ב.ס.ס. ומפקד משטרת הבטחון בבורשה. הוא היה שליט בלתי מוגבל על חייהם ומותם של חצי מליון יהודי-גטו. תחת פיקוחו נשלחו 300 אלף מהם לטרבלינקה, לתאי הגזים.

אולם לדעת הימלר, התקדמה פעילותו של האן בקצב איטי מדי. הוא שלח לבורשה את פיקודו יורגן סטרופ, כדי לורו את הקצב. סטרופ, בשיתוף-פעולה הדוק עם האן, סיים את חיסול הגטו.

★ ★ ★

ירו בנשים הרות

ב'ין אנשי של האן היו גם סמלי הס.ס. בלאשה וקלאוסטרמאיר. השניים

ב'רגע זה יושב יוזף בלאשה (57) ב'תא, ממתין לביצוע גורדין המוות ש'הוצא נגדו.

במשך 23 שנים ראו את תצלומי-מיל-יונים ברחבי העולם. בלאשה הוא איש הס.ס. המופיע באתר התמונות המפורסמות ביותר בהיסטוריה המודרנית — ה'מונה המסמלת את זוועות גיטו ורשה, ש'התפרסמה במליוני עותקים, בדומה לתצ'לום הנפת הדגל באיחוד-גימיה.

אך על-אף פירסומה של התמונה, נשאר האיש אלמוני עד היום.

ניצולי גטו-ורשה הכירו את שמו רק משמיעה. את כינויו, למעשה: פרנקנשטיין. עתה זכו הניצולים, ואלו שלא ניצלו, בניקמתם: פרנקנשטיין זוהה — ועומד לה'יות מוצא-להורג.

★ ★ ★

הביצוע התעכב

ר'לכך קולוגל הס.ס. יורגן סטרופ, מחסל גטו ורשה. סטרופ צילם את כל מעללי, ושלח את הדיווח על הביצוע אל מפקדו היינריך הימלר. בדו"ח שלו תיאר באופן מדויק את חיסול גיטו ורשה, על חצי מליון תושביו, באביב 1943.

הדו"ח של סטרופ היה גם גורדין המוות שלו: לאחר המלחמה מצאו חיילים אמרי-

לוגים בדירבורן מכתב-חשמל — שנפסקה ברע שהופיעה על המסך תמונת האשה. לאחר ששה שבועות של הטיפול החמור לי, יכלו הפסיכולוגים להצביע על תוצאות משביעות-רצון: דירבורן מאס בפילג'שו, נטש אותה לאנחות. הצרה היא רק, שהוא לא חזר לאהוב את אשתו, בעקבות כך. מסקנת הפסיכולוגים: כנראה שבכל זאת יש הבדל בין אדם לכלב.

את פילגשו — אולם יחד עם זאת סירב גם לחזר עליה. **רפלקס מותנה, פחות או יותר.** לבעיה השניה הציג צוות עובדי התחנה פי-תרון חדש: הם החליטו לנסות על דירבורן את שיטותיו של פבלוב בכלבים. הקרינו בפניו תמונות של אשתו ושל פילגשו, אחת אחרי השנייה לסירוגין, כל אימת שהופיעה על המסך תמונת הפילגש, הזרימו הפסיכוי-

גיה, הצליח לרפא אורח מקומי בשם אל-אן דירבורן מלהיטותו אחרי פילגשו. לאחר הטיפול, יכול היה הפסיכונט לומר כי אכן הוא החלים. דירבורן הופיע במרפאה לבריאות-הנפש מרצונו הוא. הבעיה שלו היתה רגילה: מצד אחד, נמאסו עליו החיים בביתו, מאחר שאשתו מיררה את חייו בתביעה שיונח את פילגשו. מצד שני, הוא לא חלם כלל לשאת

בעולם

(המשך מעמוד 10)

כל כך. יש אפילו האומרים שהם נהנים מזה. אך לגבי נשותיהם — שאני. עתה נראה שהגיע הקץ לסיבולת הנשים הבגורות. צוות הכיכולוגים באטלנטה, ג'ור-

במדינה

העם דמוקרטיה משוריית

ידיעה קטנה הובלטה השבוע מעל לכל יתר ידיעות הנוגעות למערכת הבחירות המתקרבת: בישובי הספר יוצבו קלפיות משורייתות, עמידות בפני רסיסים וקליעים. ידיעה זו סימלה את מצבה של ישראל: נלחמת, אך משתדלת לשמור על דפוסי ה־דמוקרטיה.

אלא שדפוסי הדמוקרטיה בישראל צע־רים עדיין, וקיים חשש כי תחת תחושת "המדינה במצור" עלולים כמה מדפוסים אלה להתעוות. על כן כדאי היה לא רק להתפעל מן הסמליות הדמוקרטית של הקלפיות ב־ספר, אלא גם לחשוב כיצד למלא את הקלפיות האלה וזוכן, שיבטיח כי גם להבא תשרור תחושה דמוקרטית אמיצה במדינה.

יחסים מרחביים ההתמודדות

"אם לא יחסלו נאצר וחוסין את אירגוני המידאין עכשיו — יחסלו אותם הפידאין מחר". כך קבע, לפני חודשים אחדים, סופר לה מונד לעניינים ערביים, אריק רולו, אחרי סיורו האחרון בלבנון, סוריה, ירדן ומצרים. השבוע ניראה, כי תחזית זו נמצאת בתה־ליך הגשמתה.

תחילה היה זה גמאל עבדאלנאצר שנסוג בחיסופן מעימות ישיר עם האירגונים הפלס־טיניים. אחרי ישר החוק שלו מהמוד ריאר הודיע על נכונות ארצו לנהל מו"מ נוסח רודוס עם ישראל; ואחרי שדובר רשמי של ממשלת מצרים חזר על הכרזה זו בצורה חד־משמעית — פתחו האירגונים הפלסטיניים בהתקפה חזיתית על נכונות מצרית זו למשא ומתן. אילו התמידה מצרים בקו זה, היתה ההתקפה מתפתחת לממדים של קרע קיצוני בין הפלסטיניים לבין קאהיר.

לדעת משקיפים מסויימים, היתה מצרים מוכנה לעמוד בפני התקפה זו — אילו הסתמנה אפשרות סבירה להסדר מהיר עם ישראל. אולם מהעדר אפשרות זו, ניתנה ההוראה לסגת מהצהרת רודוס.

עוברים לאלג'יריה. אבל בעוד שה־חזית המצרית שקטה, התעוררה החזית ה־לבנונית־ירדנית. ההתקפות אירגוני הפלסטי־ניים נגד ממשלת לבנון, על כי אינה מרשה לחבלנים לצאת משטחה לפעולות נגד ישר־אל, הפכו מזה קרוב לחצי שנה תופעת־קבע בזירה המרחבית. כל הסימנים העידו, כי ההתנגשות תחריף — ואולי תביא את לב־נון אל עברי פי מלחמה אורחית.

גם בירדן הדרדרו היחסים בין המלך לבין אירגוני הפידאין. כי המלך הגיע למסקנה שאם לא יגביל את כוחם של הפלסטיניים מייד — יבוא הקץ לשלטונו המעשי, אם לא להלכה, בירדן.

הפלסטיניים, שהתפתחות זו היתה צפויה להם, הודיעו על כוונתם להעביר את מפקד־תם לאלג'יריה — כדי שתהיה מחוץ לסווח פגיעה פתאומית מצד המדינות המארחות, הגובלות בישראל. החלטתם השניה: להקי־שח את המאבק, ביחוד נגד לבנון וירדן.

יכוזים לערער. קשה היה, בסוף שבוע זה, להתנבא מה יהיו תוצאותיו הסופיות של המאבק. דבר אחד היה ברור: הגורם הפלסטיני יהיה מסוגל — אם אינו מסוגל לכך כבר יום — להכתיב למדינות הערביות את קוהפעולה שלהן כלפי ישראל.

כבר היום יש בכוחם לערער — ואולי להפיל — כל מישור שינסה לחסל את מחנותיהם. בעתיד הנראה לעין, יהיו הפלס־טינים מסוגלים אף להפיל מישורים שלא יסייעו להם באופן פעיל. הזמן פועל לטובתם: כי כל עוד אין הסכם בין ישראל לבין המדינות הערביות, יהססו הממשלות הערב־יות לחתר על הגורם הפלסטיני כגורם פעיל בלוחמה עם ישראל, ובחודאי שלא ירצו להיראות בעיני המוני תושביהן כבוגדים בעניין הפלסטיני והכלל־ערבי.

פירוש הדבר, מבחינתה של ישראל: מסת־מנת פשיטת־הרגל הסופית של מדינות א־י־ההכרה בפלסטינים כגורם אשר יש לשאת ולתת עמו בכל הסדר לשלום. אם ממשלת ישראל תמשיך להתקשש שאינה מוכנה לד־בר עם הפלסטינים, יהיו אלה המדינות הערביות — תחת השפעת אירגוני החבלה — שעמידו היבירות זו כתנאי לכל הסדר.

ההסתדרות

קשר תרבותי

ההכרעה שנפלה השבוע במערך לגבי מ־

מול התקפת־השיטנה המרוכזת של ר"ח ואנשי "מצפן" בקרב ערביי ישראל, וכדי להפגין מחדש את התמסרותנו לעניין האחוזה היהודית־ערבית, עורכת תנועת העולם הזה — כוח חדש

שיירת שלום ארצית

שתעבור ביום־שבת זה, 15.10.69, ביישובים העבריים והערביים בשרון ובמשולש, דוגמת שיירות־השלום שערכנו ערב הבחירות האחרונות.

שיירה זו נועדה להפריך את כוזבי ההסתה של ר"ח "מצפן, שורפי הגשרים בין שני העמים, להפגין את נוכחות תנועתנו ועקרונותיה לעיני יהודים וערבים כאחד, ולשמש מופגש ארצי של חברינו ואוהדינו ערב המיבחן הגדול ביום־הקלפי.

מסלול השיירה

השיירה הארצית תסדר ביציאה הצפונית מפתח־תקפה, בשעה 10 בבוקר. היא תתפור באזור סרדסה בשעה 16.30.

השיירה תעבור ביישובים הבאים: פתח־תקווה, ראש־העין, כפר־קאסם (שם תיערך אזכרה קצרה לחללי המרגמה של 1956), כפר־ברא, כפר־סבא, טירה, (פיקניק צהריים), טייבה, קלנסואה, איבתאן, בקעה־אלי־גריבה, אומ־אלי־פחם.

בכל נקודה תשהה השיירה כחצי שעה, בה ישוחחו ראשי התנועה ומשתתפי השיירה עם אנשי המקום.

ינאמו, בין השאר: אורי אבנרי, שלום כהן, אמנון זכרונ, ראובן קריץ, נעים גלעדי, חסאן כוסייני וחביב עיפא.

מקומות הריכוז האזוריים:

- **בבאר־שבע:** בתחנת הדלק שביציאה הצפונית, בשעה 7.45.
- **באשקלון:** בתחנת־אגד בשעה 8.30.
- **בירושלים:** ברחבת בנייני האומה, בשעה 8.15.
- **ברמלה:** ליד כלא מעשיהו, בשעה 9.15.
- **בתל־אביב:** בתחנת רכבת צפון, בשעה 9.15.
- **בחיפה:** ליד תחנת הדלק שבדרום העיר (ליד הספינה אף־על־פירן), בשעה 6.00.
- **בעפולה:** בתחנת אגד הישנה (תחנת הרכבת התורנית) בשעה 8.00.

בנקודות הנ"ל ימתינו משאיות למעוניינים חסרי רכב, יחולק חומר הסברה וייצאו המשתתפים למקומי־הריכוז הארצי בפתח־תקווה.

הכנות מוקדמות

כל המעוניינים מתבקשים להתקשר מייד עם מטה תנועת העולם הזה — כוח חדש בטלפונים 222145, 222146 בתל־אביב, לשם תיאום.

במויחד מתבקשים להתקשר המעוניינים שאין להם רכב, כדי לאפשר סיור רכב עבורם.

אוהדים, חברים, שוחרי־שלום —

בואו כולכם, בלוויית ילדיכם ועם כליהנגינה שלכם! הביאו מזון לפיקניק־צהריים! הוכיחו כי אחירת האדישות העוברת על הארץ במערכת־בחירות זו פוסחת עלינו!

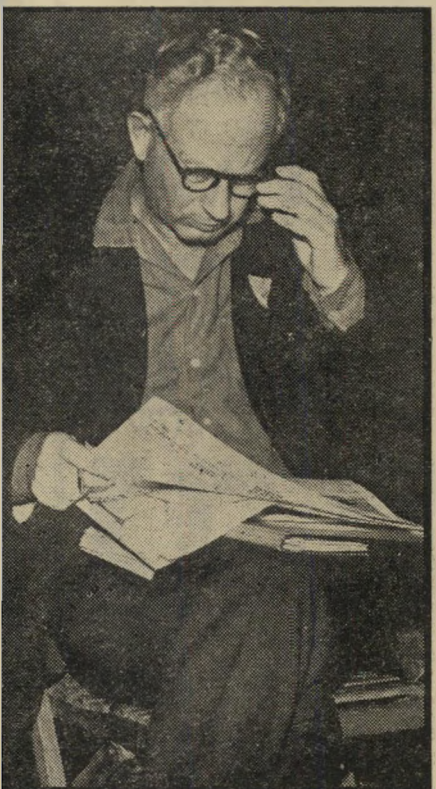
תנו שאנס לשלום!

גיווי של יצחק בן־אהרון כמוכיר ההסתדרות המיועד, עוררה את המבוכה הגדולה ביר־תר דווקא בין מאות פקידיו הועד־הפועל של ההסתדרות. כי בניגוד למועדים האחר־רים למשרה, כמו שר־העבודה יוסף אלמוגי, או מזכיר האגוד המקצועי ירוחם משל, מההה בן־אהרון תעלומה לגבי אלה שיצ־רכו לסדר למרותו. איש אינו יודע מה הן דרישותיו. איש אינו יכול לנחש מה השינויים והתכניות שיש לו לגבי הפעלת מנגנון ההסתדרות.

"מה שברור הוא שהדולציה ויטה שלגו נגמרו", אמר השבוע אחד הפקידים בועד־הפועל. כתוצאה מאי בהירות זו לגבי עת־דם ומחששם על פקידים בכירים במנגנון ההסתדרות לגבי המשך הקאריירה שלהם, החלה תסיסה רבתי בכל הקומות של בנין הועד־הפועל.

הראשונים שיצאו לפעולה ממשית היו אנ־שי מנגנון המרכז לתרבות של ההסתדרות. הם מיהרו להפגש עם בן־אהרון, שעות מספר אחרי מינויו, תבעו ממנו להדיח את הממונה עליהם, רפאל בש, יושב־ראש המר־כו לתרבות של ההסתדרות.

תרופה לפני המכה. היה זה צעד חסרת־קדים, אפילו במסר הדמוקרטי הל־קוי בישראל. שכן ארבעת ראשי המחלקות

עסקן בש

הפקידים קשרו קשר

שתבעו את הדחת בש הם פקידים ממונים. והאיש נגדו כיוונו את זעמם, יהיו כישר־ריו אשר יהיו, הוא בכל זאת נבחר הצבור, חבר הועד־המכונות של ההסתדרות.

חמשת הקושרים שיצאו נגד בש היו אלכסנדר כייץ, גובר המרכז לתרבות; בצל־אל שחר, מנהל המרכז; נחמן תמיר, מנהל המחלקה לטיולים; משה חיות, סגן מנהל המחלקה להסברה ואהרון בכר, הממונה על לשכת המרצים במרכז לתרבות.

הם התקוממו נגד בש מרגע שמונה לתפ־קידו בקדנציה הקודמת של הועד המרכזי. הם סרבו או להתיר לו להקים את לשכתו בבנין המרכז לתרבות, דרשו שימקם את משרדו בבנין הועד־הפועל הגדול. למרות זאת לא נטר להם בש איבה, קידם את כולם בתפקידים בחקופת כהונתו.

לפני מספר שבועות, כאשר הוחלפו מכונ־יות עובדי הועד־הפועל ממכונות סוסיאלי למכונות פורד אסקו־רט, ביקש בש דו־ח על השימוש במכונות מצד פקידיו המרכז לתרבות שתפקידם אינו מדויק זאת. פקידיו המרכז לתרבות הרגישו שהקרקע בוערת מתחת לרגליהם, ניסו להקים תרופה למכה ולגולל מעליהם אחריות בשל מחד־לים של המרכז לתרבות בשנים האחרונות. לכן קשרו קשר להדיח את בש.

התוצאה היתה שדווקא בש יצא נשכר. מכל חברי הועד־המכונות הנוכחית של המערך, הוא היחיד שזכה לאישור רשמי מטעם מרכז מפלגתו, שהוא ימשיך לכהן בתפקידו ושאינו כל כוונה להדיחו.

כאשר קבענו כי מאחורי קבוצה זו עומדים סוכנים של ר"ח ו"מזפן" המשתמשים בחזית-ריסר אינטלקטואלים תמימים ככיסוי למוזמיותיהם בכך השיגה המודעה את החיפך ממה שהתכוונה להשיג. היא מוכיחה שצדקנו כאשר החלטנו שלא להקים "חזית" עם קבוצה זו — וכאשר הזהרנו בפניה את ציבור שוחריה-שלום. שהרי ברור עתה כליל שמטרתם הבלעדית של מכוני הרשימה היא לחבל בכוחות-השלום האמריקניים, למכות ר"ח.

שיא הציונות המתחסדת: 48 שעות לפני פירסום מודעה זו הגיג אלנו מכתב בחתימת המועמד הראשון של "רשימת שלום", ובו — הצעה להפסיק את ההשמצות!

השבוע פורסמה בשני עיתונים — "מעריב" ו"ידיעות אחרונות" — מודעה שלא היה לה תקדים: אוסף של שקרים גסים, סילופים וזיופים שבאו לבצע "רצח אופי" לאורי אבנרי. "הארץ" סרב לפרסמה, מכיוון שהיותה הוצאת לשו"ר.

מודעה זו נולדה בשותפות של הקבוצה המתקראת "רשימת שלום" וקבוצת "מזפן", התומכת בה מאחורי הקלעים (ושאחד מראשיה, עודד פילבסקי, חזר במיוחד מלונדון כדי לנהל את תעמולתה).

אולם מתוך פחדנות מגונה, התחבאו היוזמים מאחורי תיבת-דואר ושם סתמי.

עצם תוכנה של מודעת-ההשמצה זו מוכיח מעל לכל ספק, שצדקנו

השבוע. ПРАВДА. ובכל השאר

תשובתו של אורי אבנרי למודעת ההשמצה שפורסמה נגדו בשני עיתוני הער

חמת ששת-הימים. בין השאר חתם על כרוז יחד עם אנשי מצפן ושמעון צבר, בו תבע נסיגה מיידית מכל השטחים הכבושים, לל

ארנפלד

הנגבי

ילינמור

שלום. הוא גם חתם על כרוז "פראבדה" הנ"ל. העובדה שאיש זה הוא המממן העיקרי, וכימעט הבלעדית, של רשימת-שלום, המוציאה כ-100 אלף לירות במערכת-הבחינה, אומרת דרשני.

גילגולו של "מצפן"

נכון הוא שחלק מאנשי "מצפן" תמכו ברשימתו, כאשר התייצבו לראשונה בבחירות לפני ארבע שנים. כדי להבין זאת, יש להזכיר: אנשי "מצפן" פרשו אז ממק"י בכיתן "מ"ינה". באותו שלב באו אלינו. אחרי הבחירות בחנוכה 1965, בחזית הראשונה שלנו, נסתבר פיתאום שאינם מכירים בגבולות ישראל אלא מתכוונים לחזור לגבולות התלויה של 1947. על רקע זה נאלצו לפרוש מתנועתנו רק אחרי מלחמת ששת-הימים נקטו אנשי "מצפן" עמדה ששונה אינה מזכירה כלל את קיום ישראל, והם מושיטים עתה עזרה וסע לאנשי "אליפ"ח", הדוגלים (כביכול) במדינה על-לאומית בכל הארץ בה ישלטו כמובן הערבים.

הרשימה המבויתת

ההשמצה העיקרית של המודעה כלולה ברשימה המצורפת לה, ובה מופיעים שמות של כשבעה אנשי מצפן, עבריינים ביטחוניים ודומיהם, שעברו כביכול אצלנו. לרשימה אין שחר.

די להזכיר כמה מן העובדות:

נאמר כי מר מקסיס גילן הוא כתב העולם הזה בפאריס. מר גילן אינו עובד בהעולם הזה ואין לשבועון כלל כתב קבוע בפאריס.

נאמר כי הגב' דינה הכט היתה עובדת של העולם הזה. בברית הכט, דוברת אל-פרס בלונדון, לא עבדה אצלנו מעולם. פעם, זמן רב לפני שגילתה את כישרונה המדיני, ניסו

תחת כותרת זו פורסמה בעיתון זה מודעה משמיצה, שכל מטרתה להעלות על נס את ראשי "רשימת שלום", הנושאים בעול המאמץ לגבש את הכוח הפוליטי החדש הראשון בארץ מזה שני דורות.

אולי חשוב לדעת מי מתחבא מאחורי "קבוצת אורחים" זו, שחתמה על המודעה.

ובכן: מחבר המודעה הוא מר חיים הנגבי, מראשי קבוצת "מצפן" בישראל, שנעזר במר נתן ילינמור. המודעה מומנה על-ידי מר דויד ארנפלד, ממקורבי "מצפן" ור"ח, המועמד מס' 11 של רשימת-שלום.

אגב רק על שלוש נקודות במודעת-ההשמצה זו.

"כרוז, פראבדה"

בעלי המודעה משתדלים להעמיד פנים כאילו אותו מיסמך הידוע בשם "כרוז פראבדה" הוא הבעת-דעה תמימה, שנוצלה במקרה על-ידי העיתון הסובייטי. לכן הסתמכות על מיסמך זה לגבי מנסחי וחותמי הוא "מקראתיים".

מעולם לא נכנסתי לפרשה זו לגופה, מתוך רחמנות על המעורבים בכך. אך מכיון שבאה השמצה זו, אין מנוס מלנתח את הדברים.

כרוז זה לא היה מיסמך תמים כלל וכלל. כאשר נשלח אלי, בבקשה שאחתום עליו, שמתי מיד לב לשני פרטים:

(א) יוזם הכרוז הוא אדם הידוע כשליח ר"ח בחוגי האינטליגנציה.

(ב) בכרוז גונו שיטות צה"ל בשטחים המוחזקים, מבלי לומר מילה וחצי מילה על כך שבסך-הכל מישטר-הכיבוש של צה"ל הוא ליברלי, וכי המעשים הנוכחים מהווים יוצאים מן הכלל.

הכרוז, כמו שהוא, נועד לעורר אצל הקורא התמים את הרושם כאילו פוצצו אלפי בתים וגורשו רבבות תושבים מן השטחים המוחזקים.

ריב" ובפני הקוראים את שיטתך, לעסוק ברכילות

ועקרונה פוליטיים; לספר בשויות אישיות במקום

ההוכחה

זהו האורגניזם של מודעת ההשמצה, שנסמך לעיתונים. כתיבתו של סימני-הדפוס הוא של חיים הנגבי, ראש קבוצת מצפן בישראל, הפועל עתה למען רשימת-השלום. המודעה פורסמה השבוע בעיתונים ידיעות אחרונות ומעריב.

מר ילינמור טוען שהוא רק "תיקן" את הנוסח. אך הוא לא הוסיף לכרוז את הדברים הנ"ל, שהם חיוניים כדי שזכרו כזה לא ישמש מכשיר בידי תעמולת-כזב של שונאי-ישראל. אותה שעה כבר ידע מר ילינמור שכל שוחריה-שלום האחר-איי, ואני בתוכם, סירבו לחתום על הכרוז. הוא גם ידע כי חתמו עליו כל אנשי "מצפן", מקורבי ר"ח ודומיהם. הוא קרא, בלי ספק, את נאומי הנציג הסובייטי באו"ם על מישטר-הכיבוש ה"נאצי". ככל זאת קיבל על עצמו לנסח את הכרוז ולחתום עליו.

אני טוען — וטענתי עוד אז — כי הכרוז הוכן על-ידי ר"ח מראש במטרה ברורה לפרסמם בעיתונות הסובייטית, כסיוע לתעמולה האנטי-ישראלית. ונועתנו אסרה על חבריה לחתום על הכרוז, על סמך שיקול זה. אם מר ילינמור לא הבין זאת, הריהו פסול מלשמש בעמדה מדינית אחראית, כאשר תמימתו אינו יודעת גבול.

ילינמור דורש מקום

כאשר הובאה בפני הנהלת העולם הזה — כוח חדש ההצעה — בשמו של מר ילינמור, כי יצטרף לתנועתנו בתנאי שיופיע במקום השני של רשימתנו, היתה תגובת רובנו שלילית. אצל אחדים מאיתנו שררה הסברה, כי איננו יכולים להפקיד תפקיד זה בידי אדם שהוכיח בפרשת כרוז-פראבדה נאיביות עצלנית כזאת — אם לא גרוע מזה.

בעלי מודעת-ההשמצה טוענים כי אנחנו פנינו אל מר ילינמור, ולא הוא אלינו. זהו אבסורד — למה היה עלינו לפנות אליו, אם לא קיבלנו את הצעתו? האמת היא, כנראה, כי אחד מחברינו, מר אלכס מסיס, רצה לשדך בין ילינמור ותנועתנו, ולאחר-מכן חיזר מר ילינמור על פתחי חברי הנהלתנו, בזה אחר זה.

את שיחתו עימו, במיזנון הכנסת, פתח במילים: "אני בן כריזמה, ואני חייב להיות בכנסת השביעית, כי אחרת אהיה מחוסל מבחינה פוליטית."

תפקידו של מר ארנפלד

מר ארנפלד אינו איש-מצפן רק מפני שהפליט, באסיפה מסוימת, משפט אחד, בו תבע לשלב את אנשי מצפן ור"ח במערך פוליטי איתנו.

הוא שייך למצפן, מפני שחתם על כל כרוזי מצפן ור"ח מאז מל-

צבר

גולן

להתקבל אצלנו כמבקר-תספרים. אחרי שהגישה שתיים-שלוש ביקורות, הוחלט שאי מוכשרת, ולא נתקבלה.

נאמר כי מר סאלח בראנסי, החשוד בהקמת מחתרת ערבית, עבד אצלנו יחד עם ח טועמה, עברין ביטחוני אחרי. זהו שקר גס.

לא מר בראנסי ולא מר טועמה עבדו אף יום אחד בעיתונות, העב או הערבי!

מר חיים הנגבי נתקבל אצלנו לעבודה כמגיה, אחרי שהיה מובטל במשך שנים, כתוצאה מהפצרותיו של עמוס קינן. אחרי שנים של עבודה בדפוס, הועלה לדרגת כתב. למח מלחמת ששת-הימים, כשעבר "מצפן" לגילגולו האנטי-ישראלי, פוטר מעבודתו.

וכן הלאה וכן הלאה.

דרך בית-האולפנה של "העולם הזה" עברו עשרות משובי העיתונות של ישראל — אנשים כמו דוש, אחרון דולב ואורי דן ("מעריב"), רע לוריא, זיווה יריב ועמוס קינן ("ידיעות אחרונות"), סילבי קשת, מרגלית, דן כיסלו ("הארץ").

מעולם לא שאלנו איש מהם מהי דעתו הפוליטית, וזה אינו מעניין אותנו. המחל (המשך מעמוד 12)

במדינה

יחסי-עבודה

פועלים חינם

תופעה חדשה מתפשטת לאחרונה בין אחדים מישובי צפון-הנגב, לאורך הקו הי-רוק: חקלאים יהודים במושבי האיזור גיי-לו שיטה כיצד להעסיק פועלים ערביים שהסתגלו מהרצועה — מבלי לשלם להם שכר.

מדווח כתב העולם הזה, שהצטרף בש-בוע שעבר לאחד המירדפים השיטתיים ש-עורכים אנשי שירות-התעסוקה נגד ססתננים אלו:

יצאנו למירדף בארבע בבוקר, בשתי מכוניות פרטיות, מאחת עיירות-הפיתוח בקירבת עזה. שוטר מזויין שצריך היה להצטרף אלינו לא הופיע משום מה. נאלצ-נו לצאת לדרך בלעדיו — רק אנשי שירות התעסוקה ואנוכי.

כיוון נסיעתנו היה מחסום כרם-שלום. על הקו הירוק, מטרת המיבצע, כפי שהסבירו לי מלחי בעת הנסיעה: „פעולה למניעת חזירתם של פועלים ערביים משטח הרצו-עה ללא היתר, והעסקתם בשטח מדינת-ישראל“.

בעוברנו בשדות כפר-מימון ראינו מרחוק אופנוע אדום דוהר לכיוון המושב. „הנה,

בדרך מהרצועה לעבודה
רוחנים קלים —

הוא הולך להודיע על בואנו,“ הצביע לעב-רו הנהג. ואכן, משטחי השדות החלו ערבים לברוח לכל הכיוונים. הסצינה דמתה לציד-אדם. שניים מהבורחים לא הצליחו להימ-לס, נתפסו על-ידי מלחי. היו אלו שני אחים — נחיל סולימן מחמוד בן ה-14 וסלים סולימן בן ה-15. לא היו בידיהם כל מסמ-כיווי. סיפר סלים: „אנחנו צריכים לה-יות בבית-ספר, ללמוד. אבל אין לנו אבא. אנחנו מוכרחים לדאוג לפרנסה בבית. איך אפשר ללמוד כשאין לחם בבית?“ השניים הועברו לתחנת המשטרה באופקים, יחד עם שלושה צעירים נוספים שנתפסו בשטח.

היהודים מעריפים מסתננים. לא כל הערבים בסביבה הם מסתננים. אלפי פו-עלים מהרצועה מועסקים כיום באופן רשמי באיזור מאשקלון דרומה. רובם — בעבודה חקלאית. שכרם — 18.70 ל"י לשמונה שעות, לפי תעריף שירות-התעסוקה. המעבידים הי-הודים מעבירים את הכסף לשירות-התעסוקה בעזה, וזה משלם לעובדים את השכר נטו, המסתכם, לאחר הניכויים, בעשר ל"י. הניכוי-ים בסך 8.70 ל"י כוללים, נוסף לתשלומים סוציאליים, גם ארבע ל"י ליום עבור דמי-נסיעה למקום העבודה וחזרה. למעשה משלם כל פועל חוקי גם עבור דמי-הנסיעה של הפו-עלים המסתננים. וזאת, עקב הבלוף הגדול של המעבידים בעלי המשקים. שכן אלו מדווחים לשירות-התעסוקה על הרבה פחות עובדים ממה שהגיעו אליהם למעשה. הסיבה פשוטה: לעובד לא חוקי הם משלמים עשר ל"י ליד, וחשל. ואילו עובד חוקי עולה להם סכום כמעט כפול. העובדה שהפועל הבלתי חוקי מאבד עקב כך את זכויותיו

חדשות בהגיינה הנשית

הרגישי טוב כאשה-בכל יום

סאנובה

התחבושת ההגיינית החדשה לאשה המודרנית

סאנובה רכה יותר ושומרת חמיד על צורתה - כי יש בה FLUFF PULP (נקיפת תאית). יותר נוח עם סאנובה!

לכבוד: חוגלה, ת.ד. 26161, תל-אביב
אבקשכם לשלוח אלי בדואר את עלון סאנובה.

שמי:

כתובתי:

בקשי
בבית המרקחת
את
עלון ההסברה
של סאנובה
או
מלאי ושילחי
תלוש זה.

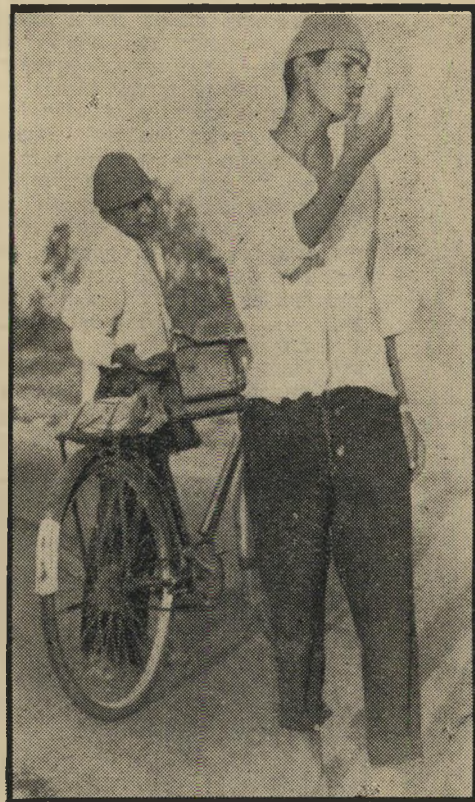
חוגלה בע"מ, תל-אביב, טלפון: 268221

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי •
המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134,
תא-דואר 136 • מען מברקי: עולמפרס • בית-דפוס משה שהם
בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלויות: צינורגרימה כספי בע"מ •
העורך הראשי: אורי אבנרי • המציא-לאור: העולם הזה בע"מ.

תת-המקלע הישראלי.. עוזי" הופך לתת-המקלע המבוקש ביותר

עוזי פה - עוזי שם

עוזי יורה בכל העולם

מוחמד ואיברהים
— למעבידים ערמוניים

בגרמניה זהו נושא הגייסות הגרמני החדש שנכנס לשירות בצבא גרמניה ונודע למלא תפקידים של טנק קל. הוא חמוש בתותח וצוותו, המונה 11 איש, מסוגל להילחם בתוכו משני אנשי ירי (ראה חץ). בהם מותקנים תת-מקלעים עוזי.

בחור ה"מאדד" צילום בתוך הנגמ"ש הגרמני החדש, כשתת-מקלע עוזי נראה מורכב בו בתוך אחד מאשנבי הירי. הרובאים בנגמ"ש מכונים את העוזי באמצעות פריסקופים מיוחדים. שכן הנגמ"ש מכוסה שריון כולו.

גררו עמם בצאתם את גופתו של גואידו ("אינטי") פראדו (32). עוד באותו יום הוצ' גה גופתו של פראדו לראוה בפני עתוני אים וחברי הממשלה הבוליביאית.

פראדו היה חברו לנשק ויורשו של צ'ה גבארה האגרי. אחרי שנהרג צ'ה, המשיך פראדו להנהיג את המחתרת שנועדה לחולל מהפכה בבוליביה ברוח המהפכה הקובא-נית של פידל קאסטר. לפני שבועות מס' פר מצא גם הוא את מותו.

★ ★ ★

ציוד לחיית-המים

הפעם, בדרך מזורה, היתה גם ישראל מעורבת במאבק, אם כי בעקיפין. כש פירסמה ממשלת בוליביה את פרטי הקרב בו חוסל פראדו והפיצה תמונות מההלך הקרב, הסתבר כי חלק מאנשי המשטרה החשאית הבוליביאית שנטלו בו חלק היו חמושים בתת-מקלע עוזי. לא מן הנמנע כי פראדו מצא את מותו מצרור שגורה בעוזי.

צ'רורות של כדורים שנורו מרובי סער ותת-מקלעים התעופפו מעל ה' מידרכות ובין הבתים של רחוב סאנטה קרו, אחד הרחובות הראשיים של עיר הבירה הבוליביאית להפאז. כ-70 חיילים בוי ליביים ושוטרי-חרש של המשטרה החש' אית תקפו את הבית מספר 584 באותו רחוב. הם הקיפו אותו מכל עבריו וירו אל חלונותיו, דלתותיו וגגו.

על הלאה שברצונה לקחת בבנק טפחות. ההלאה נועדה לקנות חנות אותה קיבלה לאה מהסוכנות וממשרד-השיכון. הזוג ינקלבין לא היסס. נדיבילב מטיב

לתשלומי מחלה, טיפול רפואי או פיצויים במקרה של תאונת עבודה — אינה מפרזי עה להם.

איך להעסיק — בלי לשלם. בנוסף למפעלים החוקיים, מגיעים מהרצועה מדי יום למושביו הנגב בין 300 ל-400 מסתני גים. הם מגיעים לעיתים ממרחקים עצוי מים — במשאיות, כמוניות. על ארסניים, ברגל — ומתקבלים בידים פתוחות: "אנח" נו לא מסתכלים על השעון. עובדים גם 12 שעות במקום שמונה, מסבירים מוחמד

סברי (18) וחברו איברהים (15), שהגיעו למושב ישע ממחנה הפליטים בנצואלה ליד חאן-יוניס. מוחמד הגיע במכונית, איברהים על אופנוי. שניהם — ללא תעודות. מוחמד, איברהים, ושאר המסתננים יש' נים במקומות עבודתם — בשדה הפתוח, באורוות, במיכנה עוב, מזונם — פיתות, זיתים, ירקות מהשדה, ומים מהברז. חלק גדול מהם מבכר לעבד כמסתננים, מבלי שהיו רשומים במשרד-העבודה, כדי שלא יפסידו את זכותם להקצבת המזון שהם זכאים לה מטעם אונר"א, כפליטים מיבטלים. לאחרונה, החלו מגיעות יותר ויותר תלוי נות על תופעה מכוערת: האיכרים היתר דים מעסיקים את המסתננים האלו במשך כל השבוע, וכאשר מגיע יום התשלום, מופיע פתאום האיכר בשדה, מזהיר את ה' פועל להימלט על נפשו, מאחר שהמשטרה ואנשי שירות-התעסוקה עורכים סריקה ב' שטח. הערבי נמלט כל עוד נפשו בו, אינו מספיק לקבל את שכרו, ולא מגלה בכלל את הבלוף.

8.70 ל"י — נגד בטחון המדינה. יתרה מזו — היו אף מקרים שאיכרים יהו' דים הופיעו בעצמם במשטרה, דיווחו על הימצאו של ערבי חסרת-תעודות בשיטתם. כאשר עוצרת המשטרה את הערבי, מתב' רר כי הוא עבד אצל האיכר שבוע תמים, לפני שזה נזכר למסורו למשטרה. אולם מעבידיו אלה מגלים שהעסק לא משתלם. בכל מקרה כזה, מקפידים אנשי שירות-התעסוקה ששכרו של הפועל ישולם לו במלואו. לא רק זה: בקרוב יתקיימו בבאר-שבע משפטים נגד נותני עבודה שבגלל השמונה לירות שבעים שהם מרוויחים, מוכנים לאפשר מסלול-תנועה חופשי לחבלנים, העשויים להתערב בין ה' פועלים, מהרצועה לתוך שטח המדינה וחי' זרה.

עולים

חובות יש — זכויות אין

יצחק ואוגינה ינקלבין עלו לישראל לפני שמונה שנים, קיבלו דירה שכונת רמת-אליהו בראשון-לציון. זמן קצר לאחר הגיעם למקום, נתבקשו בני-הזוג על-ידי שכנתם, לאה טלפר, לחתום עבודה כעריכים

בבוליביה אנשי המשטרה הח' שאית של בוליביה בלה-פאז הבירה, דקות אחדות אחרי שחיסלו את אינטי פראדו, יורשו של צ'ה גבארה. השוטרים הלבושים אזרחית, חמושים בתת-מקלעים מסוגים שונים. אחד מהם, עליו מר' אה החץ בתמונה, הוא תת-מקלע עוזי.

מאו החלה מדינת ישראל לייצא את תת-המקלע עוזי, בראשית העשור הנוכחי ואף מסרה את זכויות הייצור שלו לבית החרושת הבלגי לייצור נשק פגז. עשה ה' עוזי דרך ארוכה, הפך לכלי נשק פופר' לארי בכל רחבי העולם.

הוא משמש כנשק אישי לבעלי דרגות בחיל-הרגלים ובחיל-האוויר הגרמני, הוא נמ' צא בידיהם של חיילים פרטוגליים הנלחמים במורדי אנגולה ובידי המורדים עצמם; הוא מהווה את נשקם האישי של הגורילות — שומרי-הראש של נשיא צרפת, ולפי עדו' יות שהתפרסמו בעיתוני אירופה משתמשים בו גם לוחמי ביאפרה.

כתוצאה מייצוא הנשק מוצאת ישראל את עצמה לא אחת, מבלי שתרצה בכך, מעור' בת בסיסותם שאין לה כל נגיעה ישירה אליהם. ספק אם העובדה שאנשי המשטרה-החשאית הבוליביאית מצוידים בעוזים, עוזרת להגביר את הפופולאריות של ישראל בעיני שותריה-תופש בדרום אמריקה.

לאחרונה היו אלה הגרמנים שמצאו שר' מוש נוסף לעוזי. היה זה כאשר הציגו את הנגמ"ש הכבד החדש שלהם המאדדו (בר' נה). נגמ"ש חדש זה, שהוא מעין טנק קל המסוגל לעבור מכשולי מים ובזק, נקרא על שם חיית-המים הכבדה המסורבלת — הבונה. צוותו מונה 11 אנשים והוא מכיל סירות חידושים שאינה קיימת בנגמ"שים אחרים מסוגו בעולם. בין השאר, כל מע' רכות ההנעה שלו וההיגוי הן אוטומטיות לחלוטין. מחירו של נגמ"ש כזה, שהיה בעל 600 כוחות סוס, הוא כ-700 אלף ל"י.

אחד החידושים הוא שהותקנו בו אשני בייזי עם תת-מקלעים המאפשרים לחימה מתוך הנגמ"ש. בכל צד של השריון הות' קנו שני תת-מקלעים כאלה. הגרמנים בח' רו לצורך זה את העוזי כמובן, כך שכל מאדדו חמוש ב-4 תת-מקלעים עוזי.

ישראל לא תקבל נגמ"שים מסוג זה, אם תרצה בהם, מטעמים פוליטיים; אבל הגר' מנים יכולים לקבל עוזים כמה שהם רוצים. (המשך בעמוד בא)

דורינו בטלוויזיה וברדיו:

בטלוויזיה

— ביום חמישי, 23.10, בשעה 8.10 בערב — „במאבק על השלום!“ מנהיגי ערביי פלסטין ידברו אליך!

ברדיו

— במוצאי שבת, 25.10, בשעה 9.25 בערב — „מסיעת יחיד — למסעת רבים!“

נישוח פעילים ואוהדים:

רמת-גן

זוהר, רח' הגדוד העברי 20, טלביה (טלפון 61324).

רחובות

ביום ה', 23.10.69, בשעה 9.00 בערב, בבית-קלור, בגינת סטודנטים, אנשי-סגל ואוהדים עם

אורי אבנרי

הקהל הרחובותי מוזמן.

בנצרת

ביום רביעי זה, 22.10, בשעה 5.00 אחה"צ, בקפה סבאג, מרכז העיר, אסיפת אוהדים עם

אורי אבנרי

שלום כהן

בטבריה

ביום רביעי זה, 22.10, בשעה 8.30 בערב, בקפה ארבל, קרית שמואל, אסיפת אוהדים עם

אורי אבנרי

בבאר-שבע

ביום ראשון, 26.10, בשעה 8.30 בערב, בבית העם (אולם המסעדה), פגישת עם

שלום כהן

לפני האסיפה, בשעה 6.30, ברחוב הדסה 80, פגישת נוער עם שלום כהן.

חברינו בקיבוצים: עזרתכם ביום הקלפי דרושה ביותר, כדי להביא בחירות כשרות במשקים. אנא, התקשרו עימנו באופן דחוף, כדי יגן את הפיקוח על הקלפיות מטעם תנועתנו!

חברים ואוהדים ברחבי הארץ

תנת אורכה של כמה ימים לאיש הקלפיות מטעם תנועתנו. עדיין מקומות רבים שבהם האיש אינו מלא. זכור: קול אחד יכול גרוע גורלו של מנדא! אין לשמוח על טוהר הבחירות בקלפי שאין נציג שלנו בעת ההצבעה ובעת מניין הקולות! בן — התנדר מיידי ליומ-הקלפי. אל תחכה לרגע האחרון, כי הפיי עלולים להכשיל את הצבתך. פנה מיידי אל המטה הארצי, או אל מטה המקומי הקרוב אליך!

שאנס לשלום — כוח לאופוזיציה —

זה תלוי בך!

מטות-הבחירות שלנו ברחבי הארץ

- **תל-אביב:** במשרד המטה הארצי, 40 טלפון 741073.
- **פתח-תקווה:** אצל אורה ישרון, רחוב כנאלסון 32, טלפון 915572.
- **הרצליה:** אצל שמואל ציון, טלפון 938575, גוף ימ, רחוב הפועל 10.
- **נתניה:** אצל משה שנק, קפה אנט-דרפיה, הרצל 27, טלפון 3569, בימים א, ב, ג, ה, בשעות 6-7 בערב.
- **חדרה:** טלפון 4485.
- **הקריית ואיוור הצפון:** אצל ראובן קריק, קרית מוצקין, סימטת אורן 4, טלפון 715404.
- **טבעון:** אצל בנימין תמיר, טלפון 931836, וכן אצל משה, טלפון 931836.
- **נהריה:** אצל אלפרד רולף, טלפון 921167.
- **טבריה:** אצל בן-דורי, טלפון 20330, 20550.
- **רמת-גן:** אצל קולנוע תל-אביב, 222146, ת.ד. 136.
- **ירושלים:** אצל דנה זוהר, רחוב דה העברי 20, טלביה, טלפון 61324.
- **חיפה:** רחוב הנביאים 28, חדר 305, טלפון 64220.
- **אילת:** אצל רם סער, רחוב לינוי 31, 2061.
- **דימונה:** אצל ראובן מיימון, 44/9, 91393, ואצל יהודה אחימרי, 52/9.
- **באר שבע:** אצל קמחי, המפעלים 3, בן 8 בבוקר עד 3 אחה"צ, ובערב י"ב השיקמה 66, שכונת אפריר.
- **ראשון לציון:** אצל יהודה כהן, רחוב העם 23.
- **חולון:** אצל סמיר, רחוב מיבצע סיני, טלפון 848565, יום ג' רה, בשעות אחה"צ.

במדינה

(המשך מן העמוד הקודם)

עניין של טקס ונוהל. **רעבים ללחם — בגדל הבנק.** הם חתמו — ושכחו מהפרשה, עד שחזרו ונו כרו בה כעבור שבע שנים. התזכורת הגיעה כהודעת-עיקול על משכורתו של יצחק. ביוררים מבוהלים העלו שבנק טפחות תבע מהם לשלם את ההלוואה שלקחה לאה.

יצחק: 'אוגניה ינקדיבין'

כאשר לא זכתה תביעת הבנק למענה, פנה לביית-המשפט, וזכה בפסק-דין נגדם, בעקבות פסק הדין הוצאה פקודת-העיקול. כל זה אירע ללא ידיעתם של זוג העולים התמימים. התברר שהמשפט נערך בלעד.

קפאו על מקומם. הם לא ידעו מה מתרחש. מכונת שכורה קטנה שעל גגה התנוסס הר שלט: „המשלחת הארכיאולוגית לירושלים המערבית!“ סובבה בכיכר ומחוכה בקעו ברמקול קולות שקראו לשכנים לפנות את בתיהם. אפילו השוטרים שהיו מוצבים במ קום קיבלו את העניין ברצינות, הניחו למ כונת להסתובב ולהשמיע את קריאותיה. „הפכו אותה!“ צעק הקהל. אולם המבוכה נמשכה רק כמה דקות. כי שעה שארי דייוויס, ראש רשימת שלום-ירושלים המתמודדת בבחירות לעירית ירושלים, מיע ברמקול המכונת את הקריאות המוני רות, חילקו חבריו בכיכר כרוזים ירוקים שהסבירו לקהל במה המדובר. „יומנו פעולה זו כדי להעלות לתודעתו הפוליטית של הצבור הישראלי בירושלים את האבסורד והפשע, שבייחוד ירושלים המזרחית והפיכתה לגטו ערבי... האם נס כים להריסתה עד היסוד של כיכר ציון למען חשיפתו של אתר מוסלמי קדוש? הבה נחיל את הקריטריונים למעשנו בעיר המזרחית על עצמנו!“

זו היתה תעמולה יוצאת-דופן. השוטרים, שתפסו באיתור מה מתרחש, הבינו שהיא לא בסדר. הם עצרו את המכונת, החלו לפרק את שלטיה. אותה שעה התאסף הה מון מסביב למכונת, איים לערוך לינץ' בש

שוטרים מורידים את הכרזות הקהל רצה לינץ'

ני הצעירים שישבו בה. „הפכו אותה! הפ כו אותה!“ צעקו בהיסטריה אורחים שהת גודדו מסביב למכונת.

שרשרת שוטרים וחילים שאורגנה מיד, מנעה מההמון הזועם לעשות שפטים באורי דייוויס וחבריו. השניים נעצרו ונלקחו בניי דת למשטרה, שם נשארו במעצר 48 שעות. הם סרבו לשתף פעולה עם החוקרים. העבירה המיוחסת להם היתה עבירת תע בורה פשוטה, שכן טכסים הבחירות לא עמד בניגוד לחוק. אורי דייוויס ראה במעצרו פעולה שרירותית. „זו התערבות פוליטית של המשטרה במהלך הבחירות“, טען.

הגנב

הבטחות במבטחים

כאשר תושב תל-אביב צמא, או כשאשתו צריכה לשטוף כלים, הם פותחים את ה ברו, לגביהם, ולגבי מרבית אזרחי המדי גה, המים הם מיצרך טבעי הנמצא בשפע. אולם ישנו בישראל סוג אחר של אור חים — כאלו הסובלים ממחסור במים. לא רק לשימוש חקלאי, אלא גם ממש לשתייה. בין אלו נמנים תושבי מבטחים שבצפון הגנב.

לפני כשבועיים נשברו אנשי המושב, נק טו בפעולה דראסטית: הם סגרו את השיבר המרכזי העובר בכפרם, ניתקו את המים לכל ישובי הסביבה. **מים יש — אבל אין.** לא מהיום טוב לים תושבי מבטחים ממחסור במים. אולם הקש ששבר את גב הגמל היה כאשר יל דיהם נאלצו להפסיק את הלימודים בגלל מחסור במים בבניין בית-הספר המקומי, השוכן על הגבעה ליד בריכת-המים. (המשך בעמוד 20)

ירושלים

חפירות בכיכר ציון

„הלו, הלוו כאן המשלחת הארכיאולוגית למערב ירושלים הקשיבו, הקשיבו: מתחת לרחוב בן-יהודה ולכיכר ציון נמצא אתר היסטורי קדוש ראשון במעלה בחשיבותו. החפירות יתחילו בעוד יומיים תושבי הא זור מתבקשים לפנות מיד — אני חוזר: מיד! למשרד-הפנים להסדר פינויים ל שיכון אלטרנטיבי!“ העוברים ושבים בכיכר-ציון בירושלים

הוא היה סטודנט

רציני לשכטים -

אשר אהב להצחיק בני-אדם

מות ש מתנדב

במיסגרת המילואים, וגם כשהיה מתבקש לבוא "סתם ככה", כפי שנהג לומר, היה קופץ לקחים, מכור את החבריה, וחוזר ל"ספסל הלימודים".

סיפר עליו המנחה והבדרן מני פאר: "היכרתי אותו שמונה שנים. כשהייתי בתיכון, הייתי בלהקת תיכון. הוא היה אז כ"לחקת פיקוד צפון, ושלחו אותנו להופיע מטעם תל"ם באשקלון. הופיעו שם גדי יגלי, נירה רבינוביץ, פפה, ואחרים. פפה הוריד אותנו מה לעשות כדי להגיע לדרגת להקה צבאית. נאז הכרנו.

"הייתה לי הערצה אליו: הוא לקח ברצינות גם את הבידור וגם את הלימודים, והציג ליח בשניהם. תמיד היה חבר ועוזר. לפני שבועיים הופענו יחד בקיבוץ גשר. כשי

השעה היתה שתיים אחר-הצהריים ביום השני השבוע. המנחה והבדרן אריה פלדמן (25), זידוע בכינויו פפה, סיים את הופעתו בפני חיילי הבונקר, אישם צפונית לסורט: תאופיק. הזמר רמי ניר, ש"הופיע יחד עימו, נטל את הגיטרה שלו, וה"שניים המתינו להודעה שהם יכולים לעבור לבונקר הבא, להופעה נוספת.

ההודעה הגיעה — והשניים יצאו החוצה. באותה שנייה נשמע הבוס המהדהד של פנו מרגמה, ורמי ופפה כוסו בדם.

רמי, שנפצע בידו, שמע את פפה אומר "יש לו משהו" הוא הצביע על ליבו: "לא נעים, זה דם", פלט בהפתעה, כשהוא שומר על חיוכו הנצחי. עשר דקות לאחר מכן החל גוסס: רטיס המרגמה פגע ישירות בליבו.

פפה הוא האמן הראשון שנהרג בקרב מאז מלחמת ששת-הימים. האמן והסטנדט למשפטים, שהחל השנה את התמחותו, לא יגשים את חלום יוצריו להיות עורך-דין.

★ ★ ★

חיים טופז — נהרג השני

ב עת שנפגשו פפה ורמי, נ"ל, הייתה האחר של התעלה חיים טופז. הייתה מדריכו הראשון של פפה בדרכו להיות קיבל את הידיעה על הפגיעה בהניכו לו עבר וידידו תוך זקת ספורות. עשרים וארבע שעות לאחר מכן, כשהוא עדיין מוועד ונדחה, סיפר לכתב העולם הזה: "אני הוא שקיבלתי את פפה להקת פיקוד צפון, אותו ואת גדי יגלי, ונתתי להם את ההנחיות הראשונות. כבר אז גילה לי פפה שיש לו אידיאה פיקט — הוא לא רוצה להיות שחקן, רק עורך-דין. במשך השנים היינו בקשר מתמיד. הוא התארח אצלי בלונדון והיינו נפגשים כשיקרתני ב"ארץ. לפעמים היה בא אלי להתייעץ, לשי אול על טריקים ובדיחות חדשות. אהבתי אותו. הוא היה בחור רציני מצד אחד, ומצחיקן מצד שני. אתמול, כשהייתי בתעלה, קיבלתי את ההודעה. פיגו אותם בהליקופטר שלי. במשך שעותיים אחר-כך ניסו הרוסאים להציל אותו בהנשמה, אבל ללא הועיל. הפגיעה של הרטיס היתה ישירה."

★ ★ ★

"היה חבר ועוזר"

פפה היה מבין האמנים הראשונים ש"התנדבו למוצבים. הוא עשה זאת גם

כפי שיזכרו אותו רבבות מעריציו: מיקרופון ביד — ומולו אדם מחייך: כאן: מלכת-הגנון 1969, אותה הוא מראיין להנאתם של באי פסטיבל-הקצב בפארק הלאומי ברמת-גן. איפיון את פפה הכישרון להצחיק — מבלי לפגוע במרואיינים.

פפה

הגענו למקום התברר פיתאום שבין כל שפעת האמנים שבאו באוטובוס, יש שני מנחים. אז הוא אמר לי: "אתה יודע מה, מני? תנחה אתה היום. תן לי לנסות לברר את הקהל בדברים חדשים, לא כמנחה". הוא ריתק את כל הקהל במעשי כשפים קומיים. הקהל השתגע בצחוק."

★ ★ ★

כרון פפה מג'רוזלם

גם בקרב גיבור הסטודנטים היה פפה דמות ידועה. לא עבר שבוע שעלילותיו לא הופיעו במדורי-הרכילות של עיתוני הסטודנטים.

אחד המשעשעים שבהם:

כשהוא הופיע בסנט-מוריס, באירופה, בפ"ני האצולה האירופאית, הציגו אותו לאחר ההופעה לפני המאזינים, במסיבת קוקטייל. לכל אחד שם היה איזה תואר — פרינץ קלאוס, פרינץ שארל, דוכס ארנסט, וכדומה. פפה החליט להתאים את עצמו לגסיבות, ובלחיצת-היד הבאה הציג את עצמו ככרון פפה פרום ג'רוזלם.

סיפר העיתונאי אורי אלוני:

הייתי אז בתעלת סואץ, בשירות מ"לואים ליד קנטרה, ופפה בא להופיע עם הפרברים. היה זה מייד אחרי החזירה הראשונה של המטוסים המצריים. בסיום ה"פעתו, תקע בדיחה, שלא ידענו אם לצחוק או לבכות ממנה. "מי שהיה מרוחק מהה"פעה, שיקום מחר בבוקר ויספר לחברים שלו", הכריז. "מי שלא מרוצה — שלא יקום בכלל. "היום, כולנו בוכים."

רמי

זמר שרוב שיריו מקוריים, נפצע באותה הפגזה בה נהרג פפה. רמי, מורה למתמטיקה לשעבר המלווה את עצמו בגיטרה, חזר לפני תקופה קצרה מעיר האורות פאריז, שם הופיע במועדון לילה מפורסם. רמי נשוי ואב לשני ילדים.

התקפת-הנאד כיוון

בשבועון משפחתי שימלה שקופה רור את השדי הנכנס

כל אקציה גורמת לריאקציה, קבע ניוטון. דהיינו: כל פעולה גורמת לתגובה. נכון אומנם שהוא התכוון לומר בכך, שהתפוח הנופל על האדמה ונוטן לה מכה — גורם לכך שכדורי הארץ יתו לתפוח מכה נגדית באותו כוח. אולם בזאת גדולתו של ניוטון, שכל מילה שהוא הוציא מפיו, נכונה לדורידורות — אפילו לאופנת הנשים בשנות השבעים של המאה ה-20. ואכן, חוצפתם המדהימה של אופי-נאי פאריס, שהעזו ליצור את אופנת המאקסי המכוערת, גרמה להחשת, בי-אירופה, של תהליך-נגדי — תהליך ה-חשיפה. הבעיה היחידה שעמדה בפני נביאי החשיפה היתה: מה כבר אפשר לחשוף יותר מהמיני?

הפיתרון שלהם גובש בשני כיוונים: הראשון, הם פיתחו את האופנה הש-קופה. וחשני — הם גילו את הצד ה-אחורי של המטבע.

כלומר: הם החלו להשתמש באריגים ובסריגים בעלי חורים גדולים ככל האפ-שר, למעשה שקופים לחלוטין; ומצד שני פתחו בשמלות חללים עצומים.

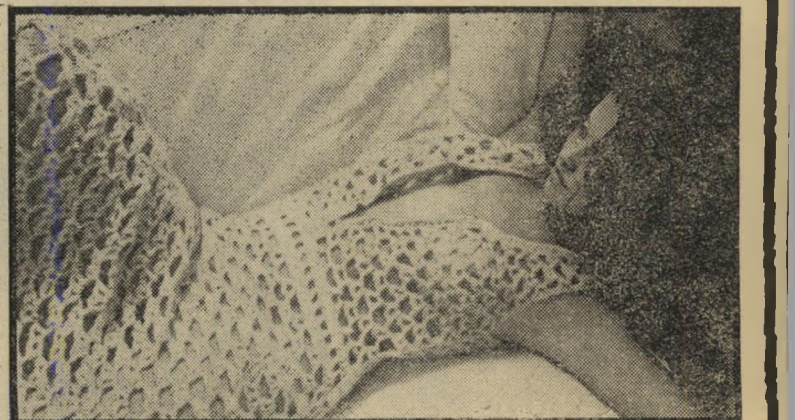
★

העובדה הבולטת — מכל הבחינות — ברוח החדשה המנשבת בין מחשופי הנשים באירופה, היא שהאופנה החדשה איננה מוגבלת לאולמות-התצוגה או לי-כמה שחקניות רעבות-פירסום. בעוד ש-יהיה בכך שמץ הגזמה לטעון שכל ה-רחובות בבירות היבשת מלאים חתיכות שקופות, הרי אין ספק בכך שהאופנה הגיעה לרחוב. שמלות שקופות נראות כיום יותר ויותר במסיבות קוקטייל, קבלות-פנים, הצגות — וסתם על המד-רכה. ומתחת לשמלות שקופות אלו אין כלום: חזייה ודאי שלא, ולפעמים גם לא תחתונים.

עתה נותר רק לראות, אם האופנה השקופה היא באמת רק ריאקציה ל-ריאקציה, או שהיא תישאר פה לאורך ימים.

עין-תחת-עין שימלה סרוגה זו, שמחשופה מגלה את מחצית הישבן, מעידה עד היכן הגיעה מגמת החשיפה. סריגים היו תמיד, באורח מסורתי, דברים שמרניים ומכובדים, אפילו כאשר באו בצבעים עליזים ומרהיבים. עתה נפלו גם הם קורבן לשקופות — הצעקה האחרונה של האופנה — המולכת בכיפה, השמלה נועדה, כמובן, להילבש ללא לבנים.

למיטה כך נראים הסריגים החשופים מלפנים. שימלה סרוגה זו עשויה מחורים מחוברים זה לזה ואינה מסתירה יותר מכל שימלת תחרה שקופה כלשהי. מעלתה הבולטת, שאפשר להשתמש בה לכל אירוע שהוא, אם רק יש בכ האומץ הדרוש. וכי מי יגיד לך שה"פיגמה" הא תלבושת-ספורט?

ולספורט שימלה סרוגה שנועדה לאירועים בלתי רשמיים, כמו שפתי-הים וכדומה. אולם, אם תיכנסי איתה דווקא למיטה, ספק רב אם בן-זוגך ירגיש בהבדל המהותי.

הפעם - לא מבי"ם!

„על המשמר“ סירב לפרסם
מכתב זה כמודעה בתשלום

518f, life, רך -

ציתי לכתוב לך כבר לפני חודש. אני שמח שלא עשיתי זאת.
כי ביתיים השתנה נוסח הדברים שרציתי לכתוב לך.

אילו כתבתי לך לפני חודש, הייתי כותב לך, בערך, כך:
אתה איש מפי"ם.

אין צורך שתפרוש ממפי"ם.
אתה יכול לרחוש אהדה ואימון למאיר יערי ויעקב חזן. אולם אינך יכול להצביע בעד המערך.
כי בהצביעך בעד המערך, אינך יודע בעד מי אתה מצביע.

קולך לא יעזור ליערי ולחזן. המקומות שלהם בכנסת בוחנים. יש מי שדואג לך. הקול שלך יעזור להכניס לכנסת את המועמד מס' 55 של המערך, שמו אברהם עופר. האם אתה יודע מה דעותיו בשאלות הגורל של המדינה? האם הוא בעד סיפוח או בעד שלום? בעד התנחלות ונישול או בעד יומות שלום?

אם אינך יודע זאת - איך אתה יכול להצביע בעדו?
או המועמד מס' 56. יזהר הררי. דעותיו דווקא ידועות. הוא נמצא באיזשהו מקום בין דין ובגין. באגף ה"שוביניסטי הקיצוני של הכנסת השישית. הוא חסיד נלהב של התנחלות, של "יד קשה", של נוקשות מדינית. איש שכל מחשבה על יומות שלום ממנו והלאה.

האם אתה יכול להצביע בעדו?
או המועמד מס' 57. משה שחל. אינך יודע עליו אלא שדוד הכהן האשים אותו במעשים פליליים, וכי זיף בעבר כמה תעודות.

האם הוא יצביע מחר בעד או נגד סיפוח, בעד או נגד שלום? אינך יודע.

אם כן, איך אתה יכול להצביע בעד כל אלה?

כאיש שחונך בהשומר הצעיר, כאיש קיבוץ, כאיש שהאמין כל חייו ופעל למען השלום:
אינך יכול להצביע בבחירות מכרעות אלה בעד איש שדעותיו בענייני סיפוח ושלום, משאיומתן וגורל השטחים, אינן ברורות לחי לוטין, מעל לכל ספק.

לכן, עוזי, אל תצביע בעד המערך. הישאר במפי"ם, אם אתה רוצה בכך. הישאר אפילו חבר נאמן של מפי"ם, אם זו הרגשתך. אבל בקלפי עשה את חשבון הנפש ותן את קולך לכוח היחידי שאתה בטוח לגמרי איך יצביע. שראית את עמדתו לפני המלחמה, בזמן המלחמה ואחרי המלחמה. שעקבת אחר נאומיו בכנסת בענייני השלום במשך ארבע שנים, והסכמת לכל מילה מהן.

המשך להאמין ביערי וחזן, הצבע בעדנו.

ך הייתי כותב לך לפני חודש. איני יכול לכתוב לך כך עכשיו.

כי ביתיים קרה משהו.
היתה לי חוויה מוזעזעת.
ראיתי ושמעתי את יעקב חזן בשידור הסברה בטל-חיויה.

שידור שהעביר בי רטט, פשוטו כמשמעו.
אני מקוה שראית אותו. שראית את חזן מקמץ את ידיו לאגרופים, מרים את קולו וקורא, כאחוז אכזבה: לא נחזיר את רמת-הגולן! לא נחזיר את רצועת-עזה! לא נחזיר את שארם-אל-שייך! לא נחזיר... לא... לא... לא רשמתי את המילים המדויקות בו במקום, אבל הם נחרתו עמוק בזכרוני. כי חזן לא הסתפק באכזבה זו של לא-לא-לא, אלא אף הוסיף קביעה עקרונית: שטחים אלה חשובים יותר מן השלום, שאין ערך לחוזה-שלום, שזה רק נייר, שבטחון המדינה יובטח רק על-ידי גבולות בטוחים.

באותו רגע צץ בלבי זכרון היסטורי: הקאנצלר הגרמני ב-1914, שאמר כי חוזה הוא רק "פיסת נייר" - ושגרם על-ידי כך לעניין הגרמני נזק שלא ניתן היה לתיקון.
עלה על דעתי גם שמוזר לשמוע את הדברים מפי אחד מעמודי-התווך של ממשלת בגין-ברזילי, המוענת דווקא בי אין להחזיר אף שטח אדמה בלי נייר של חוזה-שלום, שייחזק אחרי משאיומתן בלי תנאים מוקדמים, בו "אפשר לדבר על הכל, אפילו על ירושלים".
לא זה העיקר. העיקר הוא שמנהיגה הבלתי-מצויד של

מפי"ם קבע שמקומו של הגבול הוא הדבר היחיד הקובע את הבטחון, וכי זה חשוב יותר משלום. **זוהי בדיוק טענתם של התנועה למען ארץ-ישראל השלמה, גח"ל והמרכז החופשי. מי שמקבל טענה זו, הריחו נכנע להשקפתם.**
מכאן והלאה נשאר רק התייחסות היכן הוא המקום של הגבול ה"בטוח" - וכל ברידעת ישתכנע שאם זהו השיקול היחידי, הגבול הוא בטוח יותר ככל שיהיה רחוק יותר.

בין חזן ובגין, בגין משכנע יותר.
(תזכור את הבדיחה על ברנארד שו, שהציע לגברת מיליון ל"ש תמורת ליל-אהבים, ואחרי שהסכימה הוריד את המחיר ללירה אחת. כשהיא התמרמרה וקראה: "אתה

חזן

חושב שאני יצאנית?" השיב לה שו: "כבר קבענו זה את. ונתורה רק שאלת המחר".

מי שמקבל את העקרון ששטחים חשובים משלום, מוציא את עצמו סופית ממחנה השלום. אריאפטר עוד להצביע בעדו במצפון נקי. אתה, עוזי, אינך יכול להצביע בעדו.
לכן לא אניד לך: אל תצביע בעד המערך, מפני שיש בו אנשים כמו משה דיין, ד"ר יחיל, בני מהרשק ושאר חסידיו ארץ-ישראל השלמה.

אגיד לך: אל תצביע בעד המערך, גם מפני שיש בו אנשים כיעקב חזן.

ל כל בוחר יש עניין מרכזי אחד, שהוא מצביע בעדו. העניין המרכזי שלך, עוזי, הוא השלום.

לקראת השלום חונמת, ודווקא כמוסד של השומר הצעיר. על השלום חלמת גם כאשר יצאת ביחידת-השריון שלך אל הסואץ.
גם כשכולם מתיאשים מן השלום, כאשר השלום הופך כמעט למילה גסה או לבדיחה - אתה תצביע בעד השלום.

איך?
בכנסת השישית היתה רק סיעה אחת שלא סתה ימינה או שמאלה מעניין השלום, שלא היפשה פופולריות, שלא התפשרה, שלא כירכזה סביב העניין.

לא סיעה שנמכרה למוסקבה, שהעמידה פנים כאילו המאמר האחרון של פראבדה הוא המתכונת לפתרון בעיותינו.

לא סיעה שחיפשה נוסחת מעורפות הלקחות מ"מישנתו של אבא אבן, כדי להשכיח את עברה ולהוכיח בכל יום שהיא עכשווית פטריסטית למהדרין.

אלא סיעה שפעלה לפי השכל הישר.
סיעה שהצביעה בעד המלחמה כשהיא נכפתה עלינו. סיעה שתבעה ביום הרביעי של המלחמה, כשעוד רעמו

התותחים, להציע לעם הפלסטיני הכבוש עצמאות וריבונות במדינה משלו, תמורת הסדר-בטחון וקיום גבולות פתוחים. **סיעה אחת. אתה יודע מי היא.**

אתה שואל אותי לגבי אותה רשימה שצצה לפתע, ערב הבחירות, כאילו גילתה את השלום. קצת נמאס לי להתווכח עליה.

נמאס לנתח שוב את ההרכב המוזר של קבוצה מזוהה זו, שבה נפגשו קובה ריפתין עם חסידיו מצפן ורק"ח, כששניים-שלושה פרופסורים תמימים פורשים עליהם טלית שכולה תכלת.

מה מאחד אותה? מדוע היא נתמכת בהתלהבות כזאת על-ידי רק"ח, בה בשעה שזו מתארת אותי כמחחרח"ר מלחמה נתעב, מיליטריסט ומסית לרצח ערבים? מה עושה בה ריפתין, הרואה את מסרת-חייו ב"צירת כתובת חדשה בשביל מוסקבה", כפי שאמר לי לא מכבר? מדוע בא עיקר כספה מחותם ומחתים כרוזי מצפן, ומדוע חזר אחד ממנהיגי מצפן במיוחד מלונדון (ומהפגנות-ההודעות עם אל-פתח) כדי לעזור לה? מה עושה בה נתן ילין-מור, שקבע כי בגדתי בעניין השלום בשעה שהצבעתי בעד ממשלת הליכוד הלאומי (ב-5 ביוני, 1967, בשעה 8 בערב) ובעד איחוד ירושלים (תוך קביעה שתהיה בירת ישראל ופלסטין)?

כל זה משונה למדי. מי שולט בה? מי מכונן אותה? לאיזו מטרה?

אולם כל אלה הן שאלות מישניות, לעומת הקביעה האחת והמכרעת:

לרשימה זו אין שמץ של סיכוי לעבור את אחוזה-הסימה.

כלל לא חשוב אם היא תמימה או בלתי-תמימה, צודקת או שוגגה.

החשוב הוא שכל קול הניתן לרשימה זו - כאילו נזרק לסליהניירות.

אם תצליח לצבור 5000 קולות - מספר-שיא לכל הדעות - הרי היא עלולה לקלקל מנדאט אחד או שניים לרשימות הרציניות הדוגלות בשלום. מנדאטים אלה יעברו, בהכרח, למחנה שוחרי-הסיפוח. כי שום כסא בכנסת לא יישאר ריק, בשבילך, עוזי, זה צריך להיות הנימוק המכריע. כי אתה איש פוליטי, הרוצה להשיג פיע על ההכרעות הגורליות של המדינה, ולא איש-ירוח החי לו בעולם פרטי משלו.

אנשי רק"ח ומצפן, ואולי גם אנשי ריפתין, ישמחו אם תיחזר "אדמה תרוכה" בין דין וחילגר.

האם אתה מעוניין בזה?

מה זמן אתה מכיר אותנו, עוזי? מתי הוגבב "השבועון המסויים" בפעם הראשונה לכיתה שלכם במוסד? לפני עשר שנים? לפני חמש-עשרה?

אתה יודע שאנחנו צבא-הקבע של השלום.
לא צצנו ערב בבחירות. לא גילינו את השלום לפתע, כשזה היה נוח ופופולרי. לא התהלכנו עם מוט ריק, וחיפשנו דגל לתלות בו.

אתה יודע כל זאת. אתה גם יודע שאתה יכול לבטוח בנו בדבר אחד, שהוא הדבר היחידי הקובע באמת: שלא ננטוש דגל זה, שלא נוריד אותו, שלא נתיאש ממנו.

הפוליטרוקים של מנגנון מפי"ם, בנסיונם הנואש למנוע בעדך להצביע בעדנו, המציאו עכשיו סיסמה חדשה: "העולם הזה הוא אנטי-ציוני! שוללי-ציונות עליך, ישראל!"

ובכן, יש לי חדשות בשבילך: תוכנית-באזל לא תוגש לכנסת השביעית לקריאה שניה ושלישית.

כל התייחסות היסטורית הנה על הציונות, מרתק ככל שהיה בפני עצמו, הוא חסר כל משמעות לגבי בחירות אלה. אפילו תנועת העולם הזה - כוח חדש לא התייחסה אליו מעולם, ואין לה כל דעה תנועתית בנדון. אמור לפוליטרוקים שמוטב להם לחפש להם סיסמות אחרות נגדנו. בחירות עירוניות, למשל.

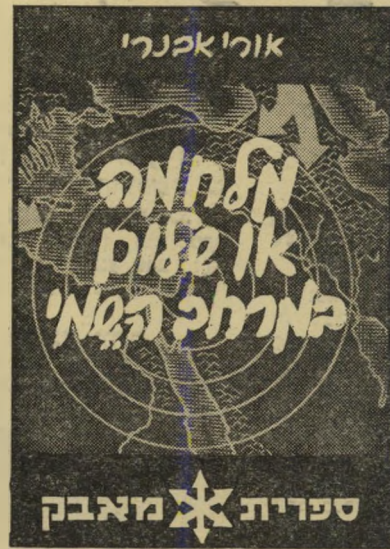
עוזי ידידי, יש רק בעיה אחת, הכרעה אחת, תוחלת אחת: השלום.

ובעניין השלום - למי אתה מאמין?

למי אני מאמין?

צבא הקבע של השלום

המאבק על השלום לא התחיל מאתמול. המאבק על השלום לא התחיל אחרי מלחמת ששת הימים. היום מדברים כולם על השלום. זהו אילן שנוח להיתלות בו. אולם השלום הוא דבר רציני מדי מכדי להשאירו בידי דמגוגים, רודפייכסאות ותוספייחזמנות המתעוררים ערב בחירות. השלום הוא דבר רציני מדי מכדי להשאירו בידי חובבנים ומגבכיי מליצות, ויהיו אף בעלי רצון טוב. המאבק על השלום הוא עניין של קבע, עניין מקצועי, עניין לפעולה מדינית רצופה, סבלנית, עקשנית, כפויית-טובה. אנחנו צבא-הקבע של השלום. עמדנו במאבק זה, כאשר היה זה בלתי-פופולרי. בגללו שברו את עצמותינו. כל אחד מעורכי "העולם הזה" ומראשי תנועת העולם הזה - כוח חדש, הקדיש למאבק על השלום אלפי שעות של חייו. בסדרה המחשבתית של "העולם הזה" נולדו תפיסות חדשות, גישות חדשות, רעיונות חדשים - אותם רעיונות שהיו גלים ברחבי העולם, כשפורסמו בראיונות, במלווייה ובספרו של אבנרי, שעוררו תגובות בגדולי העתונים מניו-יורק ועד מוסקבה, מפאריס ועד קאהיר. אותם רעיונות שרבים נאחזים בהם כיום ומנופפים אותם כגילויים חדשים. מכין הפעילים והאזהרים של "העולם הזה" יצאו הלוחמים העיקביים נגד הפליית ערביי ישראל, הלוחמים נגד גידולי השוכניזם. וראשי התנועה - שהם כיום מועמדיה לכנסת - הראו דוגמה אישית במאבקים אלה. על כך - קצת מן הקצת - בעמודים אלה.

1947 ערב מלחמת העצמאות יסד אורי אבנרי, יחד עם צעירים אחרים, את קבוצת "במאבק". (בתמונה: אורי אבנרי עם מיקו אלמו). במסגרתה הוציא את החוברת "מלחמה ושלום במרחב השמי" - שביטאה לראשונה את הרעיון חשמי של שיתוף-פעולה בין התנועה הלאומית העברית והתנועה הלאומית הערבית במסגרת אחת.

1960 במשך כל שנות קיומו עמד העולם הזה בשורה הראשונה של המאבק לשוויון זכויות ערביי ישראל. הוא היה הרוח החיה בוועד הציבורי שלחם למען ביטול המימשל הצבאי. בתמונה: אורי אבנרי צועד בראש ההפגנה הגדולה אל בניין הכנסת, שתבעה לבטל את המימשל הצבאי. סמל המיבצע - איקס למחיקת המימשל - הומצא על-ידו. היתה זאת רק אחת ממאות הפעולות ברוח זו, שיוזמו על-ידי העתון, בד בבד עם התחלת פעילות בינלאומית, כגון ועידות השלום בפרינצח.

1948 בפלוגת-הקומנדו "שועלי שמשון" נפגשו שני חיילים - אורי אבנרי (מימין) ושלום כהן (משמאל). בשיחות ארוכות במוצבים, בין הקרבות המכריעים בדרום ובנגב, נולד הרעיון לגבש קבוצה של חיילים קרביים, שתוציא למחרת המלחמה בסאון אשר יטיף לשלום ישראלי-ערבי ולהקמת מדינה פלסטינית תוך שיתוף עם ישראל. זמן קצר לאחר מכן נפצע אבנרי קשה בכיס פלוגיה. בביה"ח גובשו התוכניות סופית.

1966 "שירת האתוהה" באה בכפריים ערביים במינצח

הידיים (באמצע). אותה שעה פתח החייל אמנון זכרונז בשביתת ערב (שמאל) והכריז על עצמו כעל סרבן-מלחמה. כעבור 14 שנה, ערב מלחמת ששת הימים, התייצב זכרונז לשרות, השתתף בניחות

1953 למחרת פעולת קיביה, בה נהרגה האוכלוסייה של כפר ערבי שלם, על נשותיה וילדיה, מתח העולם הזה ביקורת חריפה על המעשה ותבע לשמור על טוהר הנשק. בעיקבות מאמר זה הותקפו אורי אבנרי ושלום כהן בשבת לילה, ליד

22 שנים של מאבק רצוף - במרקלינים ובשדה הקרב, בהפגנות ובוועידות

● לערוך בעתיד הקרוב מישאל-עם בין ערביי עזה
והגדה המערבית.

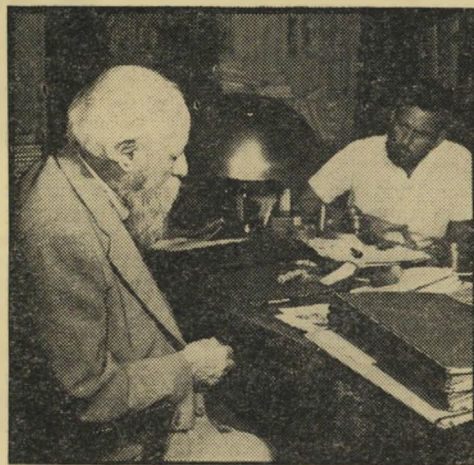
● לאפשר להם לבחור בין החזרת השטחים לירדן
ולמצריים - לבין הקמתה של מדינה פאלסטינית
ערבית בשטחים אלה.

● אם תוקם מדינה זו - היא תהיה קשורה באמנה
עם מדינת ישראל.

אל: ההצעות שהועברו, הבוקר, עליידי חיי אורי אבנרי (תנועת
העולם הזה-כוח חדש) לראש הממשלה.

במכתבו הדחוף לאשכול, מציין אבנרי שבשטחים אלה מרוכזים
כימעט כל בני העם הערבי הפלסטיני אשר ישבו בעבר בארץ-

9.6.67 ביום החמישי של מלחמת ששת הימים, פירסם אורי אבנרי, בשם תנועת
העולם הזה - כוח חדש, מכתב גלוי ללוי אשכול, בו תבע להקים מיד
מדינה פלסטינית, כדי ליצור מצב מהפכני חדש במרחב. מעל לכתבה זו, בגליון "דף" של
אותו יום, הועלתה הדרישה לערוך מיד מישאל-עם בגדה ובעזה, לחגשמת תוכנית זו.
אשכול לא הגיב על המכתב, הסתייג לאחר מכן באוזני אבנרי מעצם הרעיון.
עם מכתב זה התחילה הפעולה למען הפתרון הפלסטיני, בו דגל העולם הזה 20 שנה.

1958 אורי אבנרי בשיחה עם מרסין
בובר, הפילוסוף הדגול.
במכתב פרטי שנתפרסם אחרי מותו, שיבח
בובר את מאבק העולם הזה, מתח ביקורת
על המסתייגים מסגנונו ומדרכי פעולתו.

מאוס 1968 בוועידה הארצית של תנועת העולם הזה - כוח חדש, בחודש
מארס, נתקבלה תוכנית השלום שקראה להקמת מדינה
פלסטינית תוך הסדר בטחון עם ישראל. תוכנית זו אושרה מראש עליידי מנהיגי הגדה,
בשיחות פרטיות שעליהם דיווח אבנרי לראש הממשלה. באותה ועידה הניף אבנרי לראשונה
את הדגל הפלסטיני. דיווח על שיחות ראשי התנועה עם המנהיגים הפלסטיניים.

1959 שלום כהן במרכז האו"ם,
בחברת חבר ממשלת אלג'יריה
הזמנית בגולה, כרים בלקאסט. העולם הזה
קשר קשרים עזים עם מנהיגי הפל"ג, אולם
אלה לא נשאו פרי בגלל האביה הקיצונית
של ישראל למלחמת השחרור האלג'ירית
שעוררה תגובות חריפות מצד הלוחמים.

להפגין את אחוות עמי הארץ, אחרי שנערך פוגרום

1969

אורי אבנרי יוצא בניו-יורק
משיחה עם ראש משל
ארצות הברית באו"ם, צ'ארלס יוסט. בא
זמן נפגש עם ראש הממשלה חברים
הלורד קאראדון, עם יוסף טיסקו במס
החוף ועם הצוות לענייני המרחב בבית ה
בושינגטון. בשיחות אלה אייב אבנרי
שיחות ארבע המעצמות, ואת החז
מועצת הבטחון לפתרון במרחב התי

המאבק למען השלום נמו
בעיצומו.

ביום ה-29 באוקטובר ישא
שוחררי השלום בעולם כולו, ובעני
הערבני בפרמ: מה בדרך לפתור

הבה נריב על תליאביב! - ראשי הרשימות לסגן שר הפנים מה הם אומרים זה על זה?

הרב ד"ר שלמה כץ-מאיר,
סגן שריהפנים, על עיריית
תליאביב ועל דרכי ניהולן
של הרשויות המקומיות
בארץ:

(מערב 17.10.69)

● כל רשות רוצה להיות פאריס או לונדון ומצ' מיסים על התקציב חובות ותשלומים בריבית למיניה. סניף המפלגה מחליט אם להעלות את המיסים או לא, היכן יש לסלול כבישים לפי זהות מפלגתית של תושבי האזור וכמה קולות צפויים מהם באזור. ● יש אצלנו בערים רציה מבוהלת, מטורפת אחרי פיתוח, בלי פרופורציה לגודל וצרכי המקום, תכניות גרנדיוזיות ומבני ראווה. ● עיריית תליאביב היתה צריכה להיהרג במאבק נגד רדינג ד'! כן, להיהרג. אסור היה להרפות ממלחמה בכל אמצעי חוקי נגד המכשלה הזאת. זה יגרם נזק בל יתקן... הנזק לתליאביב מהקמת רדינג ד' ליד אזורי מגורים ותירות חמור פי אלף מאבדן מיסים ממקומות עבודה! ● ביקשנו, התחננו, תקימו אנד ערים! תפעלו בשותפות. איפה? לא שומעים כאילו מתביישים. למשל, המאבק נגד היתושים. איזה ערך יש כאן לגבול השטח העירוני, האם היתושים פועלים לפי מפות וגבולות?... אבל אצלנו גם המאבק בתינושים הוא ענין של יוקרה. שטות כזאת! ● לא יהיה מנוס מהעלאת מיסים, זה ברור לחלוטין! ● רצוי והכרחי שראשי ערים יהיו אנשים צעירים, על פי כללי רוטציה: אסור להיאחז בכסא, זו תופעה שלילית. צריך לעודד חילופי אישים. טוב יהיה שאנשים שאין מאחוריהם מסורת של כפיפות ומפלגות, שהם מסוגלים לגלות גישה עצמאית ויש להם מה לעשות גם אם לא יהיו מחר ראשי ערים — אלה לא יחששו כל כך מפני "הסניף הקדוש"...

יהושע רבינוביץ, מועמד
המערך לראשות עיריית תלי-
אביב, מי שהיה סגנו של
מרדכי נמיר ב-8 השנים
האחרונות, על תליאביב
בהנהלה הגח"ל בעבר ועל
תליאביב כיום:

(מערב 17.10.69)

● אילו המשיכו קודמינו ב-1960 בהנהלת העיר, העיר היתה מגיעה תוך תקופה קצרה לכלל התנחלות והולדות! ● פרשת השוחד לפקידים בעיריה זמן קצר לפני הבחירות היתה כמו חור בראש. הדבר לא פגע באמונו של ראש העיריה בצבור העובדים! ● בשטח הנות העיר קיימים מחולים: הנקיון, הרכילות, הקבצנים, שיפוץ הבתים הקלופים. ● הענין של שיפוץ בתים אצלנו מסובך בגלל "חוק הגנת הדייר" המקפח את הענין שיש לבעל הבית ברכוש שלו... הענין חמור מאוד. תליאביב מתבלה מהר מאוד בגלל סמיכותה לחוף הים. ● חסרים "חוקים עם שיניים" למאבק נגד הרכילות והקבצנות. דרשנו שינוי בחוקי-העזר לשם הרתעה והחמרה ולא נענינו על ידי משרד הפנים. ● החוק לשיפוץ בתים טרם אושר זה 20 שנה. הכנסת התפורה ואין לנו אמצעים לחייב את בעלי הבתים לשפץ את בתיהם כל כמה שנים. ● צנורות המים מתפוצצים — זה מצער. הם הונחו על ידי השלטון הקודם. בזה איני מאשים אותם. זה היה בזמן הצנע ולא היתה להם ברירה, כי הממי שלה העמידה לרשותם רק צנורות מסוג גרוע כזה — ואלה לא עמדו במבחן.

מנחם סבידור, מועמד לי-
ראשות עיריית תליאביב, מזי-
כיר כללי של מכבי ישראל
ומי שהיה פעם מנהל רבי-
בתישראל, על תליאביב
בהנהלת יהושע רבינוביץ:

(מערב 17.10.69)

● מנגנון שאינו מתאים איכותית וכמותית לתפקיד של שירות הציבור. ● צינורות התיקשורת בין האזרח לשלטון סתומים... ראש העיריה וסגניו מטפלים בכל — מלבד מלמלא את תפקידם. ● השוחד פורח! ● השלטון האזרחי השאיר לשלטון הפועלים עיריה מסודרת וחוב של 31 מיליון ל"י בסך הכל, לאחר 10 שנות שלטון מאז הקמת המדינה. ואילו שלטון המערך, עם כל העזרה שקיבל מהשלטון המרכזי במדינה מזה 10 שנים הרי הוא: מזניח שירותים; פוגה עורף לשכונות העוני; אגר חובות בסך 300 מיליון ל"י — פי עשר מהירושה שקיבל מאיתנו; לא פתר את בעיות היסוד של העיר; התחבורה, בכי רע; אין סדר עדיפות אנושי בהשקעות. ● את התחנה המרכזית החדשה מקימים באזור לא נכון! הדבר יעלה עשרות מיליונים ולא יפתור את הבעיות! ● אין מקומות חניה. ההחלטה להקים תחניונים במבנים חדשים, נשארה לרוב על הנניר. שילמו כופר חניה ותחנה לא סידרו.

מתכננים-ערים אלישע גת

כולם צודקים!

★ כולם, סבידור, רבינוביץ ובן-מאיר צודקים: זהו רקוב בהנהלת העיר הנאת!

★ דרוש כח חדש, רענן, מקצועי, שאין מאחוריו מסורת של כפיפות ומפלגות המסוגל לגלות גישה עצמאית לבעיות העיר ואזרחיה!

★ תנועת "העולם הזה" — כח חדש" העמידה בראש מועמדה לעיריית תליאביב אדם כזה, שעל כמוהו ממליץ סגן שריהפנים: צעיר, מקצועי, ללא מרות מפלגתית — מתכנן הערים אלישע גת, ממתכנני תכנית האב לתליאביב, שהעיריה הנוכחית דחתה את קבלתה.

★ אתה מתנגד לחיפול חייחלילה של תליאביב ותומך בהפיכתה לעיר תירות חיה ותוססת

הכנס אותנו לעיריה!

הצבע

ל אופנת המאקסי המכוערת שקופות

וריאציה על הנושא, שנועדה ללגלג על אופנת ה-
מאקסי. שתי שמלות מאקסי עשויות תחרה, כשמתחת
תיהן לא חזייה ולא חתונים. שתי הגברות עושות רושם שהן מרגישות די בנוח בלבוש זה.

במסיבת קוקטייל

המלחין הצרפתי המפורסם סרג' גינסבורג (41)
וידיתו השחקנית ג'ין בירקין בת ה-22 מציגים
את המראה השקוף. מתחת לשימלת המיני רק זוג תחתוני-סליפ, ואילו חזה גלוי

בהצגת-בכורה

המגלה בבית
התפרסמה בש-
בית בגרמניה.

וזזה

בא

וטוקיו

התמונות שמשמאל מציגות את אר-
מלה — מלפנים ומאחור. האופנה
בירה בגבולות המדינאים, ומיאקי
דפנאית יפנית בת 33, פיתחה ורי-
שלה על נושא האופנה השקופה:
סולידית יהודה מלפנים, ושקופה
שקופה — מאחור.
זכתה השימלה להילבש רק על
הדוגמניות שהציגו אותה בתצוגת-
אולם בהתחשב במה שהולך היום
לא יתפלא איש אם היא תתחיל
— אם מותר להשתמש בביטוי זה
כזה.

למיאקי את הרעיון המקורי שלה?
כמובן, הסבירה לכתבת שריא-
זה, "תמיד שמתרלב בעניין מיוחד
רים מסובכים את ראשם אחרי כל
יפה שעוברת ברחוב, ותמיד לא
מה זה. מה הם מצפים לראות מא-
סים ונפלאות? אבל עכשיו, כשה-
זשקופה הפכה למקובלת, החלטתי
ברים סיבה טובה להפנות את רא-
יכולה לתאר לך את פרצופו של
שיראה, ואחור, את היצירה שלי".
יכול.

במדינה

(המשך מעמוד 16)

נישאר ללא להם, אם אנשי התיכונן של הסוכנות ומקורות לא יחשבו לעזרתנו. טענו בהתמרמרות תושבי המקום בפני כתב העולם הזה, ואכן, ההפגנה שנערכה בעקבות שערוריית בית-הספר היתה רועשת וזועמת. מרבית אנשי הכפר נתקלו ליד בריכת-המים. המשטרה שהופיעה נאלצה לטרוח קשות כדי לשכנע את התושבים, שייתכן כי הם צודקים — אך אין ביכולתם להעניש את שותפיהם לצינור, אנשי הכפרים ישע ועמיעון.

רק התנהגותם הסבלנית של השוטרים מנעה את הרחבת הסיכסוך. לאחר שעות ארוכות של ויכוחים, הם הצליחו לשכנע את התושבים הממורמרים לפתוח את הצינור — להעביר את המשך מלחמתם אל משרדי הסוכנות ומקורות.

משפחה ברויחה 400 ל"י
חודש. סיפר יו"ר הוועד של מבטחים, יעקב טושיט (33), נשוי ואב לחמישה ילדים, לכתב העולם הזה:

„אנחנו הרבה משפחות, רובן מרובות ילדים. הכנסתה של משפחה מגיעה בממוצע ל-350 עד 400 לירות נטו לחודש — וי אפילו הכנסה עלובה זו נתונה בסכנה, כי איננו מסוגלים לעבד את השדות כפי ש- תוכנן. אמנם את מיכסת המים המגיעה לנו אנו מקבלים — אך בצורה שלא ניתן לנצל אותה.“

התמרמר חניניה יחזקאל (23), קצין צה"ל במילואים ובוגר בית-ספר חקלאי: „להורים שלנו יש כ-20 דונם קרקע לכל משפחה. אבל אנחנו, כעשרים מצעירי המקום, קיי בלנו מהסוכנות רק שישה-שבעה דונם בלי בד כל אחד. בתי-הגורים לא קיבלנו בכלל, ואנו גרים אצל הורינו. אלה מבינינו ש- התחתנו והולידו ילדים, מצטופפים יחד עם ההורים בבתיים קטנים בני 48—56 מ"ר. „הצטרפתי לוועד כדי לקדם את ענייני המושב, אבל אין מה לעשות. המוסדות נוקשים ואינם מוכנים להתחשב בנו. הרמ" תי ידיים. הסברתי את המצב לחברי ה- צעירים, ועכשיו אנחנו מתארגנים כדי לע- זוב את מבטחים. נחפש את פרנסתנו ו- עתידנו במרכז הארץ.“

סיכם את המצב באיר מיימון (54), אב לתשעה ילדים ואחד מראשוני מבטחים: „לפעמים אני מסוגל לצאת מדעתי, כשאני נזכר במה שהבטיחו לנו לרי אשכול ז"ל, רענו וייץ ומנהיגים אחרים של הסוכנות. הרים וגבעות הבטיחו לנו כדי שנסכים להתיישב באמצע המדבר, בצפון הנגב. מי כל ההבטחות האלה — כלום לא קויים. אנחנו חיים כאן בבתיים רעועים, בלי הכ- נסה מתקבלת על הדעת, בלי מים. בזמנו שיכנעתי עשר משפחות להשתקע כאן. אני הוא שסחבתי אותם לכאן. הבטחתי להם שכאן יהיה להם טוב. עכשיו כולם שונו- אים אותי. אפילו בנותי מגדפות אותי. הן טוענות שאני אשם בכך שהן לא ה- חתנו, כי אי-אפשר למצוא חתן במבטחים.“

דרוש קטלוג

ארוס ח'נים

המדריך השימושי לתכשירי עזר לחיי מין מושלמים. אלפי זוגות צעירים ומבוגרים נימנים על קהל לקוחותינו ונהנים ממכלול תכשירים העוזרים, מגוונים, ומשלימים חיי נשואים מאושרים.

אם יש לך בעיה עדינה או ברצונך בגיוון בריא ומהנה, כתוב אלינו ונשמח לשלוח לכתובתך קטלוג ח'נים.

בקרב קטלוג ארוס 3 ש.צ.מ. בע"מ

מפיצים לארוס בישראל רחוב המישנה 9 ת"א, טלפון 445882.

האוניברסיטה ללימודים אקסטרניים

פוליטניקום

רישום תלמידים לשנת הלימודים 1969/70 לימודי בוקר או ערב בת"א ובחיפה המכינים לתארים אקדמאיים של:

C.E.I. - The British Engineering Institutions

CAMBRIDGE UNIVERSITY

LONDON UNIVERSITY

אגודות המהנדסים הבריטיות

אוניברסיטת קמברידג'

אוניברסיטת לונדון

- ★ הנדסת בנין
- ★ הנדסת מכונות
- ★ הנדסת חשמל
- ★ הנדסת אלקטרוניקה
- ★ הנדסת ייצור
- ★ הנדסה כימית

- ★ Lower Certificate in English
- ★ Certificate of Proficiency in English
- ★ Diploma of English Studies

- ★ B.A. כללי
- ★ B.A. שפה אנגלית, ציפתית
- ★ B.Sc. כלכלה
- ★ או מנהל-עסקים
- ★ B.Sc. מתמטיקה

תלמידים החסרים תעודת בגרות, יקבלו לראיון אישי לקביעת אפשרות והרשמה בין השעות 1—9 לפנה"צ, 5—9 אחה"צ, במשרדי האוניברסיטה:

אביב, רחוב ברנר 17 - חיפה, רחוב שמריהו לוי 30

התיעצות, הדרכה מקווי ידיך

בעסקים, שותפות, מקצוע, נשואין, בריאות, נסיעה. מאוכזבים, נסו אצל "יונה"

גבעתיים: ארלוזורוב 2, 11—1 לפנה"צ, 5—7 אחה"צ.

חיש-קל ובהצלחה בטוחה (8-שעורים של שעתיים)

קצרנות

עברית ו/או אנגלית

ב-אולפן גרג (בריקמא).

תל-אביב: גורדון 5, טל. 236209 ירושלים: „הפקיד“, בצלאל 18 חיפה: „במעלה“, שמריהו לוי 30

סטודיו לאמנות הקולנוע והתיאטרון

מודיע על פתיחת קורסי ערב (מחזור ו') ב-15.10.69

קורס לדרמה

בהדרכת: עדנה שביט * ניקו ניתאי

מיבחני כניסה ללא תשלום.

פרטים והרשמה: „סטודיו לאמנות התיאטרון“, רח' יצחק שדה 34, טל: 289 38, בשעות 12 — 9 ומ 4 עד 8 בערב.

בקרב הצגת בכורה של התיאטרון „סטודיו לאמנות התיאטרון“: „בוכב ללא שם“ בכימויו של ניקו ניתאי.

שינוי כתובת —

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש להודיע על-כך שבועיים מראש, על-מנת לחננו שנהב פתאום שינוי כתובת

הפגנת הצמאים במבטחים הבטחות אפורות-מציאות אפורת

"יומיים לפני תאריך הפעולה קניתי ב"שופרסל" קופסת רי-בה גדולה. רוקנתי אותה מה-ריבה, והכנסתי לתוכה את חו-מר הנפץ ומנגנון ההשהיה וההפעלה.

"בבוקר יום הפעולה יצאנו לדרך, אני וחברתי, רכובות על אופניים. היינו לבושות מיני מגרה. בתיקי היתה הקופסה עם חומר-הנפץ.

"כשהגענו לשופרסל, שמחתי לראות ש-העצבים שלי לא בוגדים בי, מבטיהם הבר-חנים של הפקחים בכניסה לא השפיעו עלי בכלל.

"נכנסתי בשלוחה בדלת, ומשכתי לעצ-מי עגלה קטנה, מאלו שמשמשים בהן לנשיאת המצרכים. בוריות, בלי שאף אחד ירגיש, העברתי את הקופסה מתיקי אל תוך העגלה. עתה פסעתי, בנחה, בלי שום עצ-בנות, אל הדוכן של קופסאות-הריבה, כש-אני דוחפת לפני את העגלה. הנחתי את הקופסה מתוך העגלה על האיטסבה. אם מישהו הבחין בי, הוא היה בטוח שאני מחזירה קופסת ריבה שהחלטתי לא לקנות אותה.

היא החבלנית שהניחה את הכצצה בשופרסל בירושלים והצליחה להימלט

אימונים של החזית. יחד אתי היתה חברתי שאדיה אבו ג'זלה. התאמנו בנושק קל, ביחוד רובים אוטומאטיים, הטמנת מוקשים וטיפול במטעני חומר-נפץ.

כאשר גמרנו את האימונים, חדרנו לגדה המערבית והגענו אל משפחותינו. דאגנו ללמוד קצת עברית, כדי שלא נבלוט לעין בנסיעותינו באוטובוסים או במוניות. עסקנו בלימוד והכרת השטח. כאשר היינו חוד-רות לאיזורים יהודיים, התלבשנו תמיד כמו הישראליות, בחצאיות מיני.

לבסוף הגיעו הוראותינו. המשימה היתה: פיצוץ הסופרמרקט בירושלים. יצאנו לס-יורים מוקדמים בשטח. למדנו להכיר את המקום, את מספר העובדים, שעות העבודה, מתי צפיפות הקהל גדולה ביותר. מדדנו בדיוק את הזמן שדרוש לנו לנסיגה. העוב-דה שהמקום פעל בשיתוף שירות-עצמי הק-לה עלינו מאוד. קבענו את שעת הש ליום ששי, ה-21 בפברואר, בשעה 11 לפני-הצ-הרים. היתה זו שעת-השיא השבועית מב-חינת צפיפות הקונים.

"המזל המשיך לשחק לי"

המטנתי את חומר-הנפץ והסתלקתי במסלול הנסיגה שנקבע מראש. בימים הקרובים החל מירון נואש ביני לבין השל-טונות הישראלים. לשם הסוואה התחלתי, תיכף לאחר הפיצוץ, לעבוד כפועלת-ניקיון בבית מסויים. אולם תוך ימים מעטים נת-פסו כמה מחברותי, והתגלה אצלן נשק. החלטתי להימלט ממש בשנייה האחרונה. זה היה בשני למרק. השוטרים הגיעו לביתי, וכשלא מצאו אותי, עצרו את הורי. הצלח-תי להתחמק והגעתי בשלום לגבול.

זה היה הרגע המסוכן ביותר. כשחציתי את הגבול, נפתחה עלי אש משני הכיו-נים — גם מישראל וגם מירדן. שני הצ-דדים לא ידעו מי אני. אבל גם הפעם יצאתי בשלום.

המזל שיחק לי פעם נוספת.

של עשרות נשים וילדים, את המשך סי-פורי:

כאשר פרצה מלחמת יוני 1967, עבדתי כמורה בבחארין. לפני כן שימשתי כמורה באלג'יר במשך שלוש שנים. מיד לאחר התבוסה החלטתי לחזור הביתה. הגעתי ל-ירדן וכעבור זמן קצר כבר הייתי במחנה-

המפעיל ד"ר נביע מועמר (בזמן ניתוח) מפעילה של "מזל" תרת האקדמאים, רשת החבלה של החזית שביצעה את הפיצוץ בשופרסל בירושלים.

כוחות הביטחון על חבלני השופרסל. חצתה בשלום את הירדן. משום כך יכלה השבוע להעניק את הראיון במחנה האימונים למת-

וידויה של חבלנית

נדבות החזית לשיחרור פלסטין, שם היא משרתת כמדריכה.

היא מספרת למתנדבות על מיבצעה שלה, על מיבצעה של עאידה סעד, שהטילה רי-מון על רכב בעזה, על חבלנית נוספת בשם ודידה שהרגה משתף פעולה, יחד עם פי-לגשו, ודוגמאות אחרות לחיווק המוראל.

ראשידה היתה היחידה שהצליחה להימלט במיבצע השופרסל. כל שאר חברי הרשת — שזכתה לכינוי מחתרת האקדמאים — נתפסו, כולל ד"ר נביע מועמר, המנתח המ-פורסם מראמאללה.

אימונים

בהפעלת מוקשים

המשך הראיון, מטרה חבלנית ה-שופרסל, שלא היטסה לסכן את חייהם

"הקפדתי במיוחד להניח את הקופסה קרוב לבקבוקי היין והבירה, כדי שההתפוצצות והאש יהיו גדולים יותר ככל האפשר."

מדריכת

חבלניות

כך נתגלו השבוע, לראשונה, פרטי הפיצוץ הגדול בשופרסל בירושלים מי-לפני שמונה חודשים, בו נהרג אדם ונפצעו רבים. והם נתגלו ישר מפיה של החבלנית שביצעה את המעשה — בראיון שנחנה לשבועון המצרי אחר סאעה. החבלנית היא ראשידה עבדו, תושבת שכם. אולם הרא-יון לא נערך בעיר מולדתה. שכן מיבצעה של ראשידה יכול להיחשב כאחד ממיבצ-עיהם המוצלחים של אירגוני החבלה: לא רק ראשידה ביצעה את משימתה, אלא שאף הצליחה להימלט מהמסור הענק שערכו

(המשך מעמוד 13)

הפוליטית של העולם הזה היתה תמיד, באופן בילעדי, בידי שלום כהן והח"מ.

אנשי "מצפן" פשוט מהמים לעשות דבר שאין לו תקדים: להדביק את הריח של עצמם לזולתם.

העובדה שקיבלנו אחדים מהם לעבודה, ל-פ-נ-י שהיו אנשי "מצפן", אחרי ששאר העיתונים סירבו להעסיקם, בחודאי אינה מעידה לרעתנו. ניצול עובדה זו נגדנו, היא דוגמה מועזת של כפיות-טובה.

מי מעוניין?

ולבסוף בוודאי ישאל את עצמו הקורא: מדוע מעוניינים אנשי מצפן לזרוק בנו בוך, ולתמוך ברשימת-השלום — בעודם תומכים ברק"ח בכל כוחם ברחוב הערבי?

כל ברדעת יבין את הסיבה: אין לאנשי "מצפן" שום עניין ברשימת-שלום עצמה.

הם יודעים, כמונו, כי לרשימה זו אין שמץ של סיכוי לעבור את אחוזה-החסימה. הם רק מקווים כי רשימה זו תצבור די קולות, מבין בוחרי מק"י ותנועתנו, כדי להוציא אותנו מן הכנסת — וכך להנחיל לרק"ח מונופול עולמי על התואר, "מחנה השלום" בישראל.

לכן סיפקה רק"ח, באמצעות מר יעקוב חן, את החתימות שהיו דרושות להגשת הרשימה. המטרה היא ליצור "אדמה חרוכה" בין רק"ח והמערך.

זאת אינה רכילות. זוהי פוליטיקה — מן הסוג הידוע לנו ממחנה הקומוניזם בימי סטאלין.

אורי אבנרי

מה היה קורה ללואיג'י לולא אתי כהן? • בעייה סטריפטיזאית: מה אומרים לאמא לידי ג'יין? • הדיסקוטק „סאני” נפתח מחדש לאחר שעבר שיפוץ

פוליטיקה במאנדיס

לחיי הלילה של באר שבע נמצא סוף סוף גואל בצורתו של ראש העיר אליהו נאוי. הוא נקט בצעדים מאוד לא שיגרתיים כדי להסביר בעיות מסוימות לקהל מסויים מאוד בכירת הנגב באר שבע.

השבוע הופיע הנג'ל בדיסקוטק הבאר שבעי מאנדיס, כדי להסביר לאינטלקטואלים המקומיים שאסור להסגיר את באר שבע לידי הדתיים, מפני שאם הדתיים יישבו בקואליציה יחוסלו כל חיי הלילה, משחקי הכדורגל ושאר הבילויים החביבים על חוגי ההשכלה הבאר שבעית.

אחר כך שתה קצת, ורקד קצת, כדי שהאינטלקטואלים יראו שהוא אחד משל הם ולא אחד משל ה.מ. וסיים בכמה מי סיפוריו הנהדרים על חיי המזרח. לא אלמן ישראל בימי בחירות.

נאוי לסטודנטית: אחד משלהם

נאוי ובעל מאנדיס דושק: ולא משלהם

לידי ג'יין היא אקרוטית במיקצועה, ומופיעה כבר הרבה שנים ברחבי המזרח התיכון. לפני כחודשיים הגיעה לארץ, ואז בדיוק התחילה ואמא האנגליה שלה כל כך להתגעגע אליה, עד שעזבה את הכל ובאה לישראל, כדי לראות את הבת שלה ואת הצלחתה האמנותית.

לידי ג'יין שמחה מאוד, והיתה שמחה עוד יותר לולא העיבה על אשרה בעייה עדינה: אין להסביר לאמא שהאקרוטית שלה היא אקרוטית חשופה, בעצם חשופה מאוד, ושבימים טרופים אלה אין פרוספריס בשטח האקרוטית הלבושה לא בארץ ולא בשום מקום אחר. ישבה הלידי ושברה את ראשה החמוד, עד שמצאה פיתרון: לא להסביר כלום, ובמקום זה לקחת חופשה קצרה ולהראות לאמא את ארץ הקודש. השבוע חזרה האמא לאנגליה, ולידי ג'יין מבלה את שאריות חופשתה בקיננס קלאב וכו', לבושה באופן יוצא מהכלל.

בעיה משפחתית

לידי ג'יין

צביטות בהתנדבות

עייף וצריך ללכת לישון? נזכרנו בעצב שאף בחורה לא צבטה אותנו ברחוב במשך כל חייו, ושאלנו את האמרגנים של לואיג'י איך מצאו את האר צר הזה ששמו אתי.

ואו, רק אז, נתגלתה האמת העירומה: אתי לא עובדת עבור איש. אף אחד לא משלם לה תמורת עמלה. אתי ניצבטת חר גם בהתנדבות.

סתית וגם איטלקית, כך שהוא מיד הרגיש שהוא יכול לספר לי הכל. חוץ מזה אנחי נז נורא דומים. כשהלכנו לטייל ברחוב שאלו אותי כל מיני בחורות אם אנחנו אח ואחות, אמרתי שלא, אך הן לא האמינו וצבטו אותי מרוב קינאה. ועכשיו לואיג'י

אנחנו לא יודעים בדיוק מה יש לומר הבלגיאית לואיג'י שאין לאחרים, אבל כנראה שיש לו, מפני שמשעות הבוקר המוקדמות ועד השעות הקטנות של הלילה החתיכות לא מפסיקות לטלפן אליו: אפשר לבוא אליך לחדר? אתה לבד? אני מתה עליך !!! וכו' וכו'.

כמובן שאי אפשר לחיות ככה הרבה זמן, ומי יודע מה היה קורה לולא אתי כהן. „אין בינינו סודות”, מספרת אתי מא חורי הקלעים במועדון מרוב הקסמים ב שרתון, כשבידה כוס יין צונן עבור הזמר, ובידה השניה מגבת. „אנחנו אורחים מאד זה את זה, וכבר ב-9.00 בבוקר הוא מטלפן אלי שאבוא אליו למלון. אם הוא מצונן הוא מטלפן אלי אפילו באמצע הלילה.” את חברה שלו? שאלנו.

לא, אני אחותו.

נזכרנו במרירות באחותנו שלא מצטננת אף פעם, ושלחנו מבטי קינאה לעבר אתי שהגיש ללואיג'י את היין בחיבה אינסופית. איך זה קרה שאת גרה בארץ והוא לא? שאלנו. — האם גם שם המשפחה שלו כהן או שהחליף אותו במשהו אחר?

אתי הסתכלה עלינו ברחמים ואמרה: אנחנו כמו אח ואחות, ועכשיו לואיג'י עייף וצריך ללכת לישון.

למחרת, בדיסקוטק הארי הסוס הסבירה שהיא עובדת אצל האמרגנים של לואיג'י והתפקיד שלה לנסוע איתו לכל מקום ולדאוג שיגיע בזמן. „אני מדברת גם צר

ב„הארי הסוס”: כמו אחות

אתי ולואיג'י: בידה האחת יין, ובשניה מגבת

אחותה המתאמצת של ארתה פראנקלין

צרה בדיסקוטק משופץ. כולם התעטשו ונישאו והתנהגו יפה ובנימוס. יורם רקד עם חותנתו ברוריה צוורן, שלא נראית בכלל כחותנת. ניצה ועפרה רקדו זו עם זו עם זה, מפני שהן כבר מזמן יוצאות ביחד. רק לפעמים, כשאחת מהן מתאבדת, נשלחת השניה בספיישל לפתח תקוה, הביתה. ככה זה בחיים. בפתיחה של סאני אף אחת מהן לא הת- אהבה ואף אחד לא התאהב בהן, ואם

במשך שלוש שנים היה סאני דיסקוטק, אבל לבעל הבית יורם יודוביץ נימאס ולכן סגר את הדיסקוטק לשיפוצים, ואחרי השיפוצים פתח במקום הדיסקוטק דיסקוטק, והזמין את האנשים היפים של תל אביב לבוא ולהתפעל. לפתיחה המחודשת הגיעו כל צפרי הלילה ומיד אחריהם באה הקונקורנציה לראות מה העניינים. השימחה היתה גדולה וגם הרעש, עד שמישהו פיזר במקום אבקת עיטוש, מה שמוכיח שיש אנשים שעונים

ניצה ועפרה: זו עם זו

הייתם שם הייתם מבינים למה, ושתיהן בילו כל הערב בריקודים בצוותא. מה מעניין אותן חוץ מריקודים? אמנות, בוהימה, כסית, רוזל, וכי, מה לא מעניין אותן? חשיש. יותר טוב לעשן מרלבורו. על הבמה עולה מארי פראנקלין, המציגה את עצמה כאחותה של ארתה פראנקלין ושרה את כל השירים שלה. היא מספרת לכולם שהיא רוצה להתפרסם לא בזכות אחותה ארתה אלא בזכותה היא, אבל כולם יודעים ששניהן את שם משפחתה לפראנקלין רק כשהחלה להופיע. נו, מה אתם אומרים עליה? אחותה המתאמצת של ארתה דווקא שרה נחמד, ופשוט מאוהבת בישראלים. הם כל כך ידידותיים!!! הישראלים מבסוטים מר מנה בחורה, בזכותה היא. וגם אנחנו מוכנים להתחיל לחבב אותה לפחות, אבל שי- קודם תפסיק לבלף.

יורם וברוריה: במקום דיסקוטק — דיסקוטק

מארי:
בזכותה היא

מונה

טוב לי נכה!

במשך שנים היתה מונה זילברמן חלק מחיי הלילה של תל-אביב. ערב, שבע פעמים בשבוע, שלושים פעם בחודש, היתה מופיעה בדיסקוטקים, עולה על רחבת הריקודים ורוקדת בלי הפסקה כימעה, עד שאחריה האורחים עזבו. לפני שנתיים נעלמה מונה מהנוף הלילי. דמותה המקפצת לא נראתה יותר ב"פרדי" ו"ל ולא ב"מנדיס" ו"ל — שהיו מקומות הריקוד החביבים עליה. ידידיה סיפרו שנסעה ללונדון, וציפורי הלילה חשבו: נו, עכשיו היא בטח רוקדת בדיסקוטקים של לונדון כמו שעשתה כאן, מה עוד היא יודעת לעי שות? השבוע חזרה מונה לביקור קצר, והתברר שציפורי הלילה מעו. מונה לא רוקדת יותר בדיסקוטקים, אלא מנהלת בוסיק מצליח ברחוב קארנבי, ששמו "קלאפטומאניה", מרוויחה המון כסף וחיה חיים שקטים וסולידיים עם החבר האנגלי שלה, ג'והן. ג'והן הוא המוזכרת היחידה שנותרה לה מת- קופת הדיסקוטקים. "היכרתי אותו ב"מאנדיס", ב-24 לדצמבר 1967. זו היתה אחבה ממבט ראשון, וכשהגעתי ללונדון נמשכה. אנחנו חיים יחד כבר שנתיים." מונה החדשה התיבה כמו שהיתה תמיד, רק רזה יותר ורצינית יותר. את הכסף שהיא מרוויחה היא חוסה בת, ועם ג'והן היא לא מתחתנת כי "בשביל מה צריך להתחתן? באנגליה אני יושבת בבית ותר- פרת לי שמלות. להסתובב בדיסקוטקים אין לי שום חשק, לא בלונדון ולא בתל-אביב." מונה עוד לא יודעת מה היא רוצה לעשות בחיים. אולי תחזור עוד מעט לארץ ותפתח לה בוסיק. בינתיים? "טוב לי נכה."

קולנוע

סרטים

המתח

בשירות

הצדק

Z (בקרוב, פאר, תל-אביב; צרפת) השריט סט (ז'ן לואי טריניטיאן), שחקר באומץ לב את פרשת הרצח של מנהיג האופוזיציה (איב מונטן) וגילה את המעורבים בו, החל מראשי השלטון והמשטרה, ועד האירגון היפאשיסטי ופעיליו, פוטר מתפקידו. העדים שצריכים היו להעיד במשפט נגד כל הי מעורבים בפשע מתו ונעלמו בנסיבות מיס-תוריות. חברי האופוזיציה נאסרו. העיתונאי שדיווח על הפרשה נאסר, וכשהסרט מסתיים, ניתנת עוד רשימה של כל שאר הי דברים שנאסרו שם, באותה ארץ ששמה יוון, ואולי אלגיריה? ואולי, בעתיד הלא רחוק, צרפת? וגם בראזיל? ועוד ועוד: נאסר חופש הדיבור, נאסרו הצאיות הי מיני, התספורות הארוכות, בקט, פינטה, הדמוקרטיה, והרשימה גדולה וארוכה. ובאותה רשימה ארוכה ארוכה לא מוזכר שתיאודוראקיס, האיש שחיבר את הי מוזיקה של הסרט, נאסר, ויושב במעצר בית, בכפר מרוחק ביוון, חולה-שחפת, גוסס, ללא עזרה רפואית, מבלי שלאיש תהיה אפשרות להגיע אליו. זה כבר יהיה סרט אחר.

מי מתעניין היום ביוון? לאמריקאים יש וייטנאם, לאנגלים יש אירלנד, לצרפתים ישנה הירושה של דה-גול, לנו יש כידוע בעיות משלנו.

מהבחינה הזאת, סרט כמו Z יש בו משום שליחות עצומה. זהו סרט פופולארי. הוא מדבר אל כל אדם. הוא מדבר בשפה של המערבון, של הסיפור הבלשי. יש כנופייה של רעים. יש אדם שצריך להגיע למקום מסוים. יודעים על איומי רצח נגדו, ואכן הוא מותקף, ושופט אמיץ יוצא לגלות מי הם המתקיפים. סרט מתח טוב ופשוט. תיכף מההתחלה מעמידים את הקהל בצד הנכון, לצד הי

אהבת

האש

נשף מכבי האש (ארמון דודי, תל-אביב; צ'כיה-צרפת) איש עומד בקצה סוף לם, ואיש אחר מחזיק אותו, ואיש שלישי מגלה פתאום שנגנבה עוגת שוקולד מדוכן ההגרלות, באולם שבו מתכוננים לנשף מכבי-האש. פורצת מריבה בין המחזיק למגלה על אותה עוגת השוקולד, הם שוכחים את הסולם ואת האיש העומד עליו, והסולם כמובן נופל, והתמונה שהוא רצה לתלות שם, גבוה, נשרפת. ומה היה מצוייר באותה תמונה? כמובן: בית נשרף ומכבי-אש מכי בים את השרפה.

בנשף מכבי האש יש אספק של בדיחות, לכל בדיחה יש המשמעות שלה, והיא מצביעה על המגוון והמטופש בהתנהגויות אנושיות.

אבל מרכז הסרט הוא השריפה שפורצת בבית ממול ומשכת את כל מכבי-האש להיזות בה, בהנאה רבה, ומוכרי המיץ והיין מתמקמים מולה, ומוכרים בה את משקאותיהם, וכולם מסתכלים בהנאה עצובה על הזקן שביתו נשרף, ואחרי-כך חוזרים לחפשי מסביב, בכל מקום, בכל ארץ.

ללא

שפה

סרטו של אברהם הפנר לאט יותר עורך התפעלות גדולה בארץ, ונסע לונציה, ליפסטיבל, וחזר משם בשלום, כמו שיצא לשם, מבלי שהאירוע הזה ישפיע עליו, או על ונציה, או על כל מי שראה אותו.

"נשף מכבי האש"
הנאה עצובה

מדוע? זהו סרט טוב, מעניין, מיוחד, לכל הדעות הישראליות. אלא שקרה לו מיקרה מצער. הוא נסע לעולם בלי תרגום, והעולם, לרוע המזל, לא מדבר עברית. וגם לא מבין אותה.

הממשלה מימנה, כמצופה, חצי מההוצאות, הבמאי מימן, כמצופה, את החצי הישני, ובחצי השלישי נשאר דווקא הדבר הי חשוב ביותר, תרגום הסרט לשפה מתקבלת על הדעת.

ומי שחושב שהיתה זו הוצאה גדולה, טועה. הסרט מלווה בקריינות, וכל מה שצריך היה לעשות זה למצוא קריין שיקריין את העברית באנגלית או בצרפתית או בי איטלקית.

הממשלה לא הוסיפה את הסכום הזה. לאברהם הפנר לא היה כסף לזה, וכך יצא הסרט לונציה, וחזר, וההוכחה היחידה לכך שהוא היה שם זה הכסף שהוצא עליו, והכסף שלא הוצא עליו: הוצאות התרגום.

עם פתיחת האגף החדש

ספאנות
אנדרדוס

מעלה רק

ברח' גנסין 7 (ליד קולנוע הוד)

תל-אביב, טלפון 246924

ערב
פאראסינולוגי

עם
חנן אברהם

בהרצאה על

ראדיסטזיה

גילוי אוצרות נסתרות ומחלות

באמצעות מטוטלת.

ההרצאה בליווי שיקופיות.

יום רביעי 22.10, ב-8.30 בערב,
בבית-סוקולוב רח' קפלן 4, תל-אביב.

* **בחיפה**, מועדון "מילאט", רח' גולומב 21, ביום ראשון 26.10, ב-8.30 תחילים ההרצאה על

גלגול נשמות

בליווי ניסויים היפנוטיים שמטרתם

להחזיר את המהפנט

לגלגולו הקודם.

* **בירושלים**, בית ליגת נשים (בית החלוצות) רח' אבן-גבירול 14, ביום ברעי 29.10, ב-8.30 תחילים ההרצאה על

ריפוי מגנטי

במגע-יד וממרחקים

בליווי הדגמות ריפוי במגע-יד

ודיאגנוזות באמצעות מטוטלת.

מוסיקה
כאוות
נפשכם

החלפת
Stereo
להכוניתך

2

לירות
בלבד

בספרית סלילי
הטייפרקורדר
הרב-גוונית

*
יוונית-קלאסית-ג'ז
מקצבי דיסקוטק

*
להשיג אצל
כהן
מלך ג'ורג' 45
ת"א-טל. 234155
הדגמה במקום

סכיני-גלוח בדואר דיפלומטי

כל הדיפלומטים הזרים היושבים בישראל קבלו השבוע בדואר מעטפות ובתוכן חפיסות סכיני-גלוח.

כדי להבהיר את תעלומת המשלוח המוזר, צורף לסכינים מכתב מטעם המועץ — הברת "דיפלומט" המייצרת סכיני גלוח בשם זה.

מנהל החברה הסביר לחברי הסגל הדיפלומטי שמשלוח הסכינים אליהם נעשה כדי לציין את תחילתו של "מבצע הסכין הדיפלומטי" הנערך בימים אלה.

במסגרת המבצע הוכנסו לחפיסות "דיפלומט" "סכינים דיפלומטיים" שכל המוצא אותם יזכה בפרס יקר ערך. מכיון שהאצילות מחייבת, החליטה חברת "דיפלומט" לשתף גם את הדיפלומטים

האיש החשוב - והמזכיר

„אני רוצה לדבר אתך גלויות. אם תסכימי לעבוד בש"בילי, תצטרכי גם לשכב אתי. זה חלק מהתפקיד." המועמדת החווירה, אבל הצליחה להישאר בכל עשתה נותיה. מאחר שהיא היתה כנראה באמת יצור אצילי, לא רק בהופעתה, היא אפילו לא ירקה עליו. פשוט קמה והלכה, ואני מקווה שלא תחשבו זאת לגנות מצידה שהיא לא אמרה לו שלום.

מעליש. האיש החשוב לא התרגש. גם זה קורה בחיים. יש מספיק מזכירות שמבינות את תפקידן בצורה מודרנית. הוא רשם לעצמו להזמין מועמדת חדשה, והתחיל לשכוח מהעניין.

ותארו לכם את הרגשתו, כשאחרי ימים אחדים נודע לו שהמועמדת שלו היתה אלמנה טרייה, שבעלה נפג לא מותן. היא החליטה שהיא אינה מסוגלת להמשיך לע"סוק במקצועה האקדמי, שבו עבדה כל השנים. היא מוכ"רחה להחליף עבודה, לשהות יותר בין אנשים, לנסות לקהתאושש קצת.

ומי היצור הראשון שהיא פוגשת? יצור כמו האיש החשוב.

„מצפון תיפתח הרעה." בישר הנביא ירמיהו למלך יש"אל. או אולי היה זה ישעיהו?

אבל הבן-אדם הרגיל, שאין לרשותו נביאים, לא מסוגל אף פעם לדעת מהיכן תיפתח הרעה. הפרינציפ היחידי הוא, שהיא תמיד נפתחת מהכיוון ששם הכי פחות מצפים. וזה בדיוק מה שקרה לאיש החשוב. האיש החשוב הוא באמת חשוב, זה לא בלשון ליגלוג חס וחלילה. מדינאי ובעל מקצוע אקדמי, ודווקא אחד מאותם ששמים מוכר בציבור, לא מהאלמונים.

ויום אחד עסק האיש החשוב בעיסוקו בשלווה, מבלי שיחשש כלל מכל רע. ומה היה עיסוקו? היה זה עיסוקו הרגיל — חתיכות. הוא עסק באותו רגע בתהליך הידוע בשם „קבלתה של מזכירה חדשה לעבודה."

המועמדת לתפקיד הרס היתה אשה בעלת-הופעה אצ"לית, שולטת בשפות, אינטליגנטית. בקיצור — כל המעלות. המעלות נשארו מלפני האיש החשוב, והוא החליט לקבל אותה לעבודה. אבל מאחר שהוא אדם ישיר-דרך, לא אחד מהערמומים האלו שהולכים בדרכים עקלקלות, פנה אליה ואמר לה כהאי ליטנא:

לפני מספר ימים, בחצות הלילה, נר"א אתה מיירי מיכאלי חולפת כרוח סע"רה על פני רחובות תל-אביב. לא היה זה זמן לדבר עם אף אחד, וגם לא ל"הסביר. כי אילו היה לה זמן, היא הי"תה מספרת שהיא רצה לדואר המ"כזי כדי לשלוח מיברק למשה דיין. היא מוכרחה לדווח לו שהכנסות של מ"ר"גוט קלאוזנר אמרו שעומדים להרעיל את שני אסירי דמשק.

בעצם זה לא הכנסות שאמרו את ה"דברים הללו, אלא אדגר קייזי. אדגר קייזי היה פעם מרפא אמריקאי נודע, והיום הוא הרוח האהובה ביותר על מרגוט. הוא מספר לה כל מה שעומד לקרות. בתקופת החיפושים אחריו, „דקר", למשל, הוא הודיע שהרוסים הצמידו מגנטים לצוללת ובעזרתם תפסו אותה. הידיעות הועברו לשלמה הראל בתכ"י פות כזאת, שהוא נאלץ לנתק אז את הטלפון בביתו.

מיירי מיכאלי הצטרפה אל מרגוט קלאוזנר לפני זמן לא רב. לפני זה היא

מארגנט

חשבה להיות שחקנית. בעצם עם המח"שבות הללו היא הגיעה אל מרגוט ונש"ארה שם בתור נהגת ומזכירה.

מרגוט קלאוזנר, שירשה מיליונים מ"הוריה, מטפחת כבר מזה שנים צעירים בעלי שאיפות וכישרונות. בתקופה מסו"ימת גרו בחדרה שעל הגג בחורים מוכ"שרים שעדיין לא התאקלמו בחיים. אח"רי שהתבגרה והחלה לעסוק בספיריטו"אליוס, התחלפו הבחורים בבחורות, וה"שבע הגיעו לביתה עוד שתיים.

האחת היא זוריקה פורמן מאנגל"יה, והשנייה דורותי סמית מאוס"טרלית. שתיהן מרפאות חולים בעזרת תפילות. איך הן עושות את זה? פשוט, כל אחד יכול ללמוד. הן לוקחות א"חחולה, הבחורה הקטנה יותר נעמדת מאחוריה ושופכת עליו מי ירדן טהורים. והשנייה, הגדולה יותר, עומדת לפניו עם סיכה מחומשת בצורת כוכב, ומתפללת לפניו ודורשת ממנו לחזור על דבריה. ואם מזה לא נרפאים על המקום, אז ממה כבר כן?

ידידת המנהיג

המפד"ל עשה את שטות חייו, וקיבל בחורה לא-דתייה לעבוד במערכת הבחירות שלו.

הבחורה הבלתי-דתייה הזו היא צעירה, יפה, תוצרת קריית-חיים, בת להורים רו"סיים.

לאחר כמה חודשים של עבודה מפרכת ל"בחירות, גילה אותה אחד מגדולי המפלגה, ומאז היו שניהם מוכנים להאריך את ה"מערכה עד אינסוף. הם עובדים יחד, חוז"רים מהעבודה יחד, ויוצאים אליה יחד.

והדרישה היחידה שהיא דרש ממנה, ב"תמורה ליחסיהם ההדוקים, זה שהיא תח"בוש מיטפחת לראשה. ואתם חושבים שהיא לא הסכימה אפילו לזה?

ג'ידו ובוס'יק

אף אחד לא שאל אותי, אבל אם מישור"היה שואל, הייתי משיבה לו שלדעתי מגיע הפרס לרפי עמיאד. הפרס על הסריק הגאוני ביותר של המאה, כמובן.

מה עשה השוכב הזה? בשעתו היה לו בוטיק בתל-אביב בשם ריפ"י. זאת אומרת, זה בשעתו המאוחרת. בשעתו המקדמת יותר הוא היה ג'ודואיסט בעל חגורת שחור"רה, כלומר — ג'ודואיסט צמרת. נוסף לזה הוא היה גם ארכיטקט במשרד של אלדר שרון, שהוא גם ארכיטקט, אבל ג'ינג'י.

ואז הוא הלך, ר"פי, ופתח את ריפ"י. כדי להיות ק"רוב לנשים ולכסף, שני דברים שהוא אוהב אפילו יותר מג'ודו וארכיטקטור"רה.

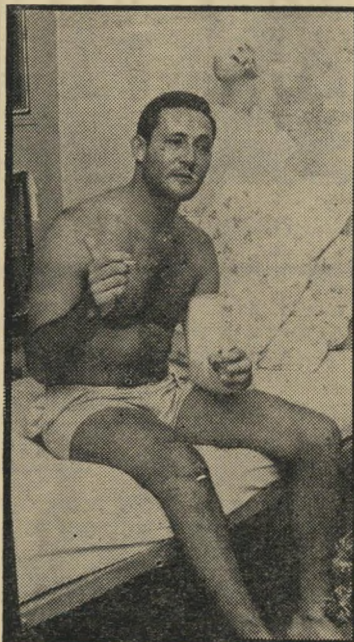

עמיאד

אבל, אחרי זמן מה, גם את ריפ"י הוא מכר, ונסע קצת לחו"ל. ושם כנראה הוא גילה את הפוטנ"שלו. הוא חזר ל"ארץ, ורכש לו בדינגוף — כן, שוב פעם — בוטיק. הפעם בשם סילבי. אלא מה? כל הבוטיק הזה הוא בערך בגודל של הא"טלפון ציבורי, וכשקליינטית אחת נמצאת בפנים — עם רפי, כמובן הוא המוכר, לא? — אז אין מקום לשנייה.

אז אני שואלת אתכם — הוא לא גאון, הבחור?

הגר של ג'דעון

ג'דעון הוד

כולם ידעו שג'דעון הוד נשוי לרעייה. לכן היה זה מפליא למצוא אותו מסתובב עם אשה. ולא סתם אשה, אלא אשה אה"רת. ולא סתם אשה אחרת, אלא אשה אה"רת בהריון.

כשחבריו מהרדיו, שם הוא עורך תוכ"נית ספורט ותחבורה, שאלו אותו מה השתנה, הוא טען שהם דוחפים את האף שלהם בעניינים שאינם שייכים להם, ושה"חיים הפרטיים שלו אינם מעניינים אף אחד. אבל כשלחצו עליו עוד יותר, הוא אמר שמה יש, גם אברהם לקח לו לאשה שנייה את הגר.

והמשל באמת וומה לנמשל. ג'דעון היה נשוי במשך עשר שנים עם בחורה תימניה, יוצאת דופן, שקטה ונעימה, והוא חי איתה חיים צנועים ויפים. והצרה הימניה היתה שלא היו להם ילדים.

בהתחלה הם עוד חשבו שזה רק מ"זרה. אחר כך הם חשבו שהרפואה תוכל לעזור להם. אחר כך הם חשבו שהזמן אולי יע"שה את שלו. אבל כשעברו עשר שנים וה"אשה בכל זאת לא ילדה, החליט אברהם — סליחה, ג'דעון — לגרש אותה ולקחת אחרת על פניה.

ולפני שמונה חודשים הוא התגרש, ו"ארבעה חודשים לאחר מכן הוא נשא לו לאשה את אילנה ציפר, בשקט, בצני"עה, ועכשיו היא בהריון.

המיליונר של גילה

לפני שלושה שבועות התחתנה השחקנית גילה גולן עם ה"מיליונר הידוע מתי רוננהואס, שהוא אלמן בן 50 ואב לאר"בעה ילדים גדולים.

הם הכירו האחד את השנייה לפני שנתיים. גילה נאמה אז מטעם המגבית, והמיליונר ראה אותה שם והחליט את החלטתו.

הוא פנה לאיש קולומביה והמגבית, ב"ל כהן, וביקש ממנו שיכיר לו את הבחורה הזאת, וביל עשה את ההכרה.

אחרי ההיכרות החליטה גילה לחפש קצת את עצמה, והוא מימן לה את נסיעות החיפושים שלה. קודם כל היא ניסתה לגלות אם היא בכלל יהודיה ולמי גולדה ומתי. היא גברה בחיפוי עליית הנוער במשרדים שונים בעולם, והגיעה עד גיל חמש ולא יותר"זה.

היא ישבה גם בארץ חודש ימים והביאה עימה גם ידידת שתע"זר לה בחיפושיה. הוא העמיד לרשותה מכונית ושלה לה כספים מאמריקה הרחוקה.

אחרי זה היא נסעה לקנדה כדי להמשיך להרהר קצת בדברים, אבל הוא כבר החליט שהגיע הזמן. הוא לקח רב, נסע יזיתו לקנדה, והתחתן איתה. והיום שניהם טוענים שאין קץ לאושרם: הילדים שלו אוהבים אותה. הוא עצמו מעריך ומכבד אותה, וכשהקריירה שלה תיפסק — מה שקרה כבר לא מזמן — היא לא תצטרך ל"דראג ללחם.

חושף הכוכבות

בחורה צעירה וצנועה טיילה לה לתומה בשבוע שעבר ברחוב דינגוף בתל-אביב, והנה ניגש אליה בחור צנוע ותמים ואמר לה שהיא בדיוק מה שהוא מחפש.

היא הסתכלה עליו, הוא הסתכל עליה עוד ועוד, ואמר לה שהגוף שלה והפנים שלה וההליכה שלה והשיער שלה וכל השאר שלה הם בדיוק זה.

כל זה שיכנע אותה שהיא נועדה להיות דוגמנית צמרת, ושהוא הוא האיש שנועד לגלות אותה.

היא קיבלה מידיו את כרטיס-הביקור של בית-הספר לדוגמניות שלו, עליו היה כתוב: „בית-ספר גבוה לאופנה. המנהלים: רנ"י פרג'ון ומשה דרימור. ב"היהוד 32, חדר 524, בית אל-על"טלפון 55766.

על הכרטיס עוד היה מוזכר ואמור שהנ"ל הם גם חברה לפיר"סום ויחסי-ציבור וגם מארגני תצוגות אופנה. בקיצור, עסק גדול. הנערה לקחה את כרטיס-הביקור, והגיעה איתו למחרת בשעה היעודה למשרד של אותו כרטיס.

המגלה פגש אותה, הושיב אותה לצידו ליד שולחן הכתיבה ה"מוצק, ורשם את כל פרטיה האישיים. אחר-כך הוא החל לבדוק את שאר מעלותיה, וכשהבחורה התפלאה, הוא הסביר לה שהוא צריך לעצב אותה, להכיר את מיבנה גופה כיאות.

וכעבור כמה דקות הוא נשאר לפתע במשרד שלו לבדו. הנערה יתרה על העתיד הזוהר שהיה צפוי לה והסתלקה. מעניין למה?

אודיו המושבעים כל ראש עיריית ירושלים, **בדי קולק**, החליטו כי אין כמו כפתורים לשם שינוע בתעמולת בחירות. כמה מהם יצאו לרחובות ירושלים, חילקו חנם לעוברים יושבים כפתורים עם הסיסמה: "אני בעד סורי". חתול שחור עבר בין מפקד גלי אהלי, **יצחק לבני**, לבין עורך התחנה הצבאית **גדעון סאמט**. הרקע לי מתחת: לבני נטל, לדעת סאמט, את כל הילת-הפירסומת בעיקבות הישגיה המיקצור עיים של התחנה, בעוד שחלק ניכר מהמיש דרים החדשים נוקפים, למעשה, לזכותו של סאמט. דברים משונים קורים לעיתים באסיפות בחירות. באסיפה שנערכה בבית לסין בתל-אביב, בהשתתפות האלוף **חיים הרצוג**, נראה אדם מבוגר היוקע על הלוח בו הופיעו שמות המשתתפים באסיפה. אולם האיש המזוה לא ירק על שמו של האלוף, אלא על שם אחר שהופיע בלוח — שמו של **ראובן ויינברג**, מנהל לשכת-המס במחוז תל-אביב, שהסיע את הציבור לפני כמה חודשים השסירב לאפשר העסקתו של צנחן נכה. הסופר **יהושע (יש) גרנות**, שסיפרו האחרון פרגוד הבדולח, המתאר את ישראל ומטרה בשנת 1989, עורר תגובות חריפות מצד מבקרים ועיתונאים רבים, זכה למכתב תגובה מקורי מפרופסור **ישעיהו לייבווץ**. כתב לו הפרופסור: "הנני מודה לך על שהמצאת לי את סיפורך. אתה טועה לגבי הנקודה ה"מכרעת" מדינת-ישראל, אם תהפך לארץ ישראל השלמה, לא תוסיף להתקיים עד 1989". טענה מקורית היתה ליהודה **פיצונו**, שנעצר בעתן פיצוק שמש בחלון ראדה ביפו. אמר פיצונו: "שברתי בשביל שהמטרה תעצור אותי ואוכל לנח בבית הסוהר ולאכול חנם על-חשבון הממשלה". שופט בית-משפט השלום בתל-אביב, **עדי נה שצק**, באה לקראתו, שלחה אותו לאכול חנם במשך חודשים על-חשבון ה"ממשלה".

הארנק של

מוטי הוד

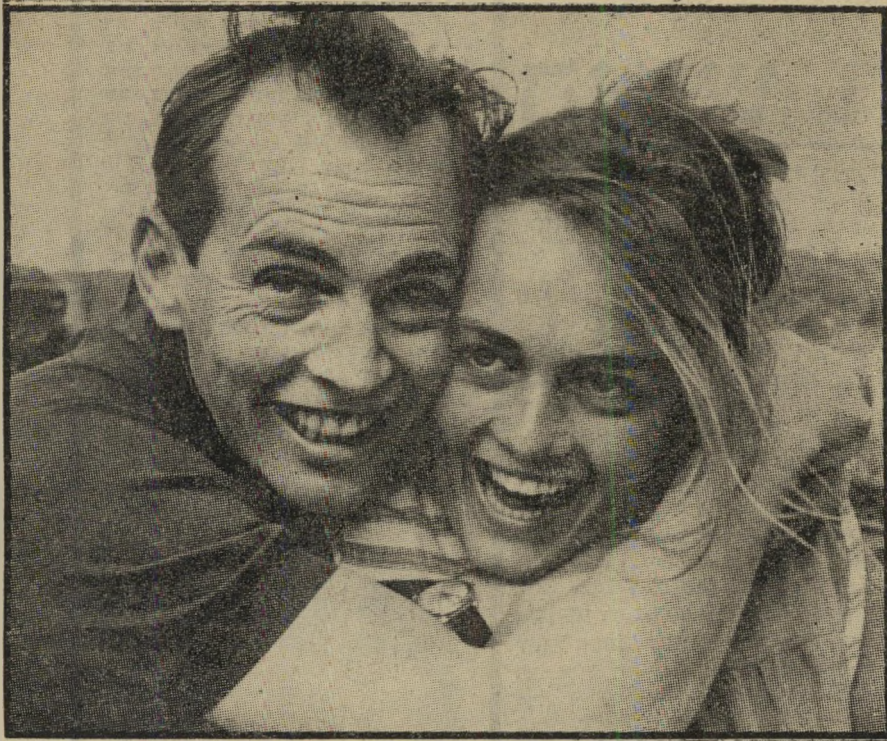
הקוסם הישראלי **עמוס הודיני** הוזר לפני שבוע לארץ בתום סיור השתלמות והופעות באירופה, כשהוא מביא עימו סידרה חדשה של מעשיות-הקוסמים. את ההופעה הראשונה אחרי שבו ערך עמוס בהתנדבות, בהשפעת אמרגנו, **מרקו תורג'מן**, כמובן. היתה זו הופעה במסיבה שערכו טייסי חיל-האוויר במלון קיסריה. במשך קרוב לשעה ישבו טייסי חיל-האוויר מרוקנים כשהם מנסים לעקוב אחרי להטוטי מציח להעלים מכשיר רדיו גדול ומגנן מול עיניהם, מבלי שיצליחו להבין את הטריק. "אם הוא ילמד איתנו תכסיסים, נוכל להשתמש בהם בקרבות אוויר", אמר אחד הטייסים. בתום ההופעה לא התאפק מפקד חיל-האוויר, האלוף **מרדכי הוד**, והזמין את עמוס אליו כדי שידגים בפניו את להטוטי. לפני שהדי הספיק להבין מה קורה, נעלמו באורח פלא שעונו וארנק הכסף שלו.

אשתו החדשה של ברנרד

הארוסה ברברה

הוא תיקן את לבו של אביה - ושבר לאחר מכן את ליבה

עם הבת דוידרה

שכבר אז הוא שבר את לב הבת, שהודמנה לקייפטאון לחופשות קצרות. אהבתה של ברברה לגבר גבה-הקומה בעל השם העולמי היתה ידועה לה בלבד. היא חיכתה בסבלנות עד שהאיש אותו אהבה יתפנה. האושר הגדול הגיע לא מומן — באי איסקיה בים-התיכון, כאשר ברנרד התגרש מאשתו ויצא עם ברברה למסע נופש לעיני מצלמות עיתונאים מכל העולם. איך הוא מסביר את השינוי שחל בארבעת החודשים מאז שנשאל על הבלונדינית שבה חברתו?

"היא כל-כך יפה, איך אפשר שלא להתאהב בה? תראו לי גבר אחד בעולם שהיה מסוגל לעמוד בפני קסמיה".

"היא אשתו? איזו בדיחה! הרי היא יכרה לה להיות בתי". כך הגיב, לפני ארבעה חודשים בלבד, פרופסור כריטיאן ברנרד, משתל-הלבבות בעל אצבעות זהובות, היה זה בתשובה לשאלות העיתונאים, אם רבלונדיית היפהפיה ברברה צולנה, בת ה-19, איתה בילה, מועד מות להיות אשתו. כיום ברנרד אינו צוחק כבר: הבלונדיית היפהפיה הפכה להיות לי ארוסתו.

ברברה, בתו של איל-נפט גרמני שהשתקע בדורפ-אפריקה כדי להינות מהימיליונים שלו, היתה חלמיה בפנימיה בשחיצוריה כאשר ברנרד תיקן את ליבו הפגום של אביה לפני ארבע שנים. רק עכשיו הסתבר

הוא אב לארבעה. השנייה בתור היא **תמי בן-אריצי**, אחת הדיליות הידועות של אל-על, שאף היא עומדת להינשא לאב לארבעה ילדים. • זורכים את **רענן לוריא**, מי שהיה הקריקאטוריסט הראשי של ידיעות אחרונות? לפני שנים אחדות היגר לוריא, הנשוי לאחת מבנותיה של מטפחת-החן **לאה פלטישר**, לקנדה. אבל הוא לא נשאר שם זמן רב. לא מכבר העתיק לוריא את מושבו לניו-יורק, שם הוא מתגורר בדירת פאר. יש לו את האפשרות לכך: כי לוריא הוא כיום אחד הציירים הראשיים של בית ההוצאה לאור של טיים-לייף. • את ההתקפה החריפה ביותר על השתלבותו של הפיזימונאי **חיים חפר** בתעמולת ה"מערך", פיססם וחקא שבועון המערך, דבר השבוע. בביקורת הטלחזיה שלו, מותח מבקר השבועון, **נחום ברנע**, ביקורת על שידורי הבחירות של המערך ובין השאר הוא אומר: "בזמן העומד לרשות המערך, הוא יכול בשקט לשדר את סרטי החיפוי שיות. אולי זה ישכנע יותר משירת החצר של חיים חפר". • הבדיחה של השבוע שייכת כמובן ל**איסר הראל**, למרות ש"לא נתכונן לשפר אותה כבדיחה. בראיון עם העיתונאית **סילבי קשת**, נשאל איסר אם לדעתו הוגן שראש משרת חשאים לשעבר יעמוד בראש רשימה התובעת מסריחות? השיב איסר, בין השאר: "אין אני יודע סודות של שום אדם, ולא ידעתי, ולא נישם הדיבר בשום מקום. אני יכול להיות תינוק תמים בהשואה למה שעיתונאים יודעים לעושים. לא מפני שלא הייתי מוכשר, אלא מפני שלא נתתי רשות".

פסוקי השבוע

• **הפיזימונאי דירי מנוסי** על המאבק למען השלום: "יש עיתונאי אחד שחשב שהמצא את המילה שלום, ומאז כל מי שמשתמש במושג זה, הוא קורא פלג-יאט".

לייזאן כהן, שהיתה בת 16, והפך אותה לפילגשו. היא היתה היחידה, לרובי העיתון הלונדוני, באמצעותה הצליח פארוק להתייגבר על חוסר כוח הגברא שלו. בסוף מלחמת העצמאות רצה פארוק לגרש את אשתו, מלכה **פארידה** ועשה סידורים לצרף אליה את ליליאן לנופש בדוביל שבצרפת. הרומן בין המלך המצרי והשחקנית היהודי נקטע באורח טראגי, כאשר ליליאן ניסתה בתאונת מסוס. • מועצת פועלי חיפה ה"טילה על יועצה המשפטי לבדוק את האפשרות של הגשת משפט על הוצאת דיבה על הפיליטונאי **אפרים קישון**, שפירסם במעריב רשימה בה הוא משתה את פועלי נמל חיפה לסוכני א-לפתח. בינתיים, בעיקר בות הסערה הציבורית שעוררה הרשימה, נאלץ מעריב להתנצל במאמר ראשי על פירסום רשימתו של קישון. • דוגמה ל"אמהות מסורה וחנה לאחרונה הוזמרת **צפורה אנוך**, שילדה לפני שלושה חודשים בת. צפורה חתמה על חוזה להופעה של חודש ימים ערב ערב במועדון הלילה הטלע האדום באילת. מכיוון שאינה רוצה לנטוש את בתה הקטנה, טסה צפורה מדי ערב לאילת, חוזרת לתל-אביב בבוקר. מדי רי כרטיסי הטיסה מפחיתים כמובן במידה ניכרת משכרה כזמרת, אולם היא מעדיפה להרחיח פחות מאשר להזניח את הבת.

הסודות של

איסר

מבוקשים: גרושים עם ארבעה ילדים. דחא כאלו הפכו לאחרונה לגורשים בקרב נערות הווהר הישראליות, בתנאי ש"נוסף לארבעת הילדים יש להם גם אמצעים נאותים. כמובן, **גילה גולן**, מי שהיתה מלכת היופי הישראלית ואחר-כך סגנית מ"ס תבל, ושהפכה בשנים האחרונות ל"כוכבת הוליבודית מבוקשת, עומדת להינשא בקרוב לאחד כזה. זהו המיליונר האמריקאי היהודי **מתי רוזנהאוס**, בן ה-50, ש-

מבלי שירגיש בכך, היה זה כמובן עמוס, שהעלים את חפציו האישיים של המפקד והחזיר לו אותם לתדהמתו, בתום הפגישה.

האהובה של

פארוק

שעה שמלכה של מצרים. המלך **פארוק**, פקד על צבאות מצרים לפלוש לישראל ב-1948. ניהל המלך רומן אהבים סוער עם שחקנית יהודיה — גילוי סנסציוני זה התפרסם השבוע בעיתון הלונדוני סאנדיי אקספרס. לדברי העיתון הכיר פארוק ערב ה"מלחמה את השחקנית היהודיה המצרית

עמוס הודיני בפני חיילי צה"ל השוען נגב

התחליף לגלולה — כבר קיים:
ארבע זריקות לשנה — וחסל
הפחד מההריון הבלתי-רצוי.

זריקה לחניעות הריון

אחת לשלושה חודשים, מזה שנתיים, מתייצבת ונדה טורנטון, תושבת פייטסבורג, ארצות-הברית, בפני רופא-הבית שלה. הביקור הוא קצר ולעניין: היא נכנסת אל מאחורי הפרגוד הלבן שבפינת המרפאה, מקבלת זריקה בישיבה. ארבע זריקות אלו לשנה חוללו מהפכה בחייה: "חיי הפכו נפלאים. בעלי זכה באשה חדשה" — אומרת ונדה טורנטון, כשהיא קורנת כולה מרוב אושר.

בעלה של ונדה אינו היחיד. אלפי נשים נוספות, ברחבי ארצות-הברית ואירופה, מקבלות גם הן את הזריקה, זוכות בעקבות כך לחופש ואושר שלא היו מנת-חלקן בעבר. חופש מפחד, ואושר בקיום יחסי מין.

זוהי הזריקה למניעת-הריון — המילה האחרונה בתחום זה, והתחליף לגלולה הימנעית. השפעתה של הזריקה על חיי-המין — עם כל המשמעות הפסיכולוגיות הנובעות מכך — תהווה מהפכה עמוקה בחברה האנושית של שנות השבעים.

★ ★ ★
מהגלולה נודדה זריקה

מחיר הזריקה שהה בערך 15 ל"י. היא מכילה כ-150 מיליגרם של חומר בשם דופוקלינובין, והיא באה במקום ששים גלולות נגד הריון; כלומר — היא גונחת הגנה בפני הריון למשך שלושה חודשים. החסרון הגדול של הגלולה הוא שיש לביצוע ממנה כמויות עצומות — אחת ליום,

מדי יום ביומו, כמו שעון. חסרון חמור עוד יותר: הצורך להקפיד שלא לשכוח לקחתה אפילו ליום אחד — אחרת נפגמת כל יעילותה.

מיגרעות אלו דחפו את החוקרים ברחבי העולם לחפש תחליף לגלולה. את הפיתרון החדש והמפליא מצאה חברת אפג'ון הי-אמריקאית. חברה זו מייצרת גלולות למניעת-הריון. והנה גילו חוקרי החברה כי ל-הורמון מלאכותי מסוים — מ.פ.א. — שהוא אחד ממרכיבי הגלולה, יש תכונה מוזרה. כאשר הוא נבלע בצורת גלולה, הוא נמס מיד בדם. אולם אם מוריקים אור, תו לתוך דשירה, הוא נספג בגוף לאט, במשך תקופה ממושכת.

★ ★ ★

מחסן בתוך הגוף

כן נודדה זריקת האנטי-בייבי, כפי ש-היא מכונה בעולם. לאחר תקופת ניסויים ממושכת בבעלי-חיים החלו החוקרים מורי-

קים את המ.פ.א. לנשים. הזריקה ניתנת בישיבה. ההורמון מוחדר לעומק השריר, מאוחסן שם, ונספג לתוך מחזור הדם לאט-לאט, מונע בכך הריון, כל עוד לא נגמר המלאי במחסן.

בעייתם העיקרית של החוקרים היתה — כיצד לשחרר לתוך מחזור-הדם את הכמות הדרושה בלבד. למטרה זו הם יצרו את המ.פ.א. בהרכב כזה, שהוא משחרר מדי יום לתוך הדם 1-2 מיליגרם ליום.

★ ★ ★

מחזור חודשי — דשם מה?

ניסויים הראשונים בזריקה למניעת-הריון החלו עוד ב-1963. הם עבדו לשלב של ניסויים המוניים שנתיים לאחר מכן בארצות-הברית ובאמריקה הדרומית. השתתפו בניסויים 13 מרכזים לתיכנון הי-המשפחה. בכנס שנערך לאחרונה בגרמניה, דיווחו 36 גינקולוגים מארצות שונות על

שלושת אלפים נשים המשתמשות בזריקה, בחלקן זה כבר ארבע שנים. מהדיווח נר-אה כי הזריקה היא אכן הפיתרון המושלם. היא לא גרמה לכל תופעות לוואי — פרט לאחת: המחזור החודשי הופך לבלתי-סדיר, לעיתים אף נעלם כליל.

אולם הרופאים אינם רואים שום דבר שלילי בתופעה זו. ד"ר סמואל טיילור, מומחה אמריקאי לבעיות פריון וילודה, קבע כי מיד כאשר מפסיקה האשה לקבל את הזריקות, חוזר המחזור החודשי להופיע כסידור.

האשה המודרנית נוטה להגיב בדאגה כא-שר חל שיבוש בהופעתו התקינה של המ-חזור.

בין השאר, היא מאמינה, כי תפקידו לג-קוט את הרחם מהפסולת שהצטברה בו. "סיפורי סבתא", קובע לגבי כך ד"ר צ'א-רלס פלאור מיוסטון, טקסס.

האשה המודרנית, בת תרבות-המערב, זוכה לכ-400 שטפירים במשך חייה. במשך חמי-שית משנות חייה היפות ביותר היא נאל-צת לסבול, אחת לחודש, אי נוחות וכא-בים. כל זריקה או אמצעי אחר שיש ביי-

* לנשים בריאות בלבד. נשים הסובלות ממחלות שונות חייבות לקבל אישור רופא.

בעתיד תצמרך האשה רק זריקה - כאשר יהיה ברצונה להיכנס להריון

חר, פעמיים שלוש בחייה, ללדת - יהיה עליה לקבל זריקה מיוחדת שתבטל באופן זמני את השפעת החיסון ותאפשר לה להיכנס להריון.
בשיטה מהפכנית זו לא יתבסס החיסון נגד הריון על ביטול המחזור החודשי - אלא על דחיית הזרע של הגבר. גוף האשה ית-

גלולת הזמן
אלו הן גלולות המסחר למניעת הריון. הגלולה, באורך כשני ס"מ, עשויה דקרין, תושלת אל מתחת לעור, תחסן את האשה מפני הריון למשך שנים ארוכות.

יחס לזרע כאל גוף זר, יסרב לקלוט אותו. לפיכך, כאשר תרצה האשה כן להיכנס להריון, היא תקבל זריקה שתנטרל ומנית את פעולת הדחייה.

החוקרים מאמינים שהם עומדים כבר בעתיד הקרוב בפני גילוי החומר המסוגל לדחות זרע. הם מצביעים על העובדה שפרוצות ותיקות אינן מסוגלות להיכנס להריון. הסיבה: כהוצאה מכך שגופן קלט סוגי זרע שונים בכמויות גדולות, התפתח אצלן חיסון טבעי. וגופן אינו יכול לקלוט יותר כל זרע.

ואכן, זהו הכיוון שבו פועלים החוקרים, וחוקר אמריקאי בשם מוריס ברמן הוכיח שהכיוון הוא אמנם נכון: הוא עירבב זרע של שפנים רבים, הזריק אותו אל מתחת לעורן של שפניות. התוצאה - השפניות התחסנו, לא נכנסו להריון. אם זה פועל לגבי שפנים, תארו לכם איך זה יפעל לגבי בני-אדם, הצהיר ברמן.

יש שתי תכונות אידיאליות למטרה זו: האחת, גוף האדם אינו דוחה אותו. והשנייה, הוא אינו אטום במאה אחוז: אם מכניסים נוזל כלשהו לשקיק מדקרון, יתחיל הנוזל להסתנן מבעדו החוצה עם הזמן.

שתי תכונות אלו איפשרו את ייצור גלולת הזמן. חוקרים מאוניברסיטת רוקפלר הכניסו חומר מונע-הריון לתוך נרתיק דק-רוך זעיר, השתילו אותו מתחת לעורה של קופה. הניסוי הצליח: הגוף קלט את הדקרין ללא התנגדות. החומר המונע ההל מסתנן לאיטו לתוך הדם, והקופה לא נכנסה להריון על אף שניהלה חיי-מין תקינים. לאחר ההצלחה עם קופות, עברו החוקרים לניסויים בנשים: הניתוח הוא קל ביותר, כרוך בהרדמה מקומית בלבד, ואינו מכאיב יותר מזריקה נגד אבעבועות. החוקרים צופים כבר כיום לגלולה יחידה שתספיק לעשרים שנה, ימאוחר יותר אף לכל החיים.

(המשך מעמוד 27)
כולתם להקל מסיבלה זה - הם ברכה משמיים.
עובדה אחת התבררה מעבר לכל ספק, במסגרת הניסויים בזריקה האנטי-הריונית: ביקורת שנערכה לגבי שלוש נשים ש-הפסיקו לקבל את הזריקה, כאשר רצו כי-

ומה המצב בישראל?

זו השאלה שהציגה כתבת העולם הזה לרופאים ישראלים ידוע. להלן תגובות:
גם בישראל קיימים כיום מינים אחדים של זריקות למניעת הריון, המשמשות כתחליף לגלולות. אולם הרופאים בארץ אינם נוטים להשתמש בהן. הסיבה היא פסיכולוגית בלבד: הזריקות גורמות לשינויים בזמני הופעת המחזור, דבר שהישראליות חוששות מפניו מאוד. למעשה הזריקה היא החידוש הגדול והמהפכני לעומת הגלולה.
הטיפול בזריקות חייב להיות בהשגחת רופא. ללא השגחה כזו עלולה הזריקה לגרום למחלות-לואי אצל נשים הסובלות מסוכר, כבד או נפחות-ורידים, וכן מחלות אחרות. את החומר המוזרק, הנקרא „דפירוברה“ או „רג'סט-דפו“, ניתן להשיג בבתי-מרקחת, אולם רק עם מירשם של רופא.
על יעילותן של הזריקות ניתן ללמוד בעיקר מהשימוש ההמוני הנעשה בהן במזרח הרוחק, שם נערכים מאמצים למלחמה בהתפוצצות האוכלוסייה. שם נהוג שאחת לחודשיים מגיעה למרפאה המקומית נידת רפואית, וכל נשות המי-קום עומדות בתור ומקבלות את הזריקה. התוצאות משם - מצויינות.

ילד - הוברר שכולן הצליחו להיכנס תוך שנה להריון.

פצצת זמן מתחת לעור

זריקת האנטי-הריונית אינה סוף-פסקו בי-נידון. וריאציה על הנושא נמצאת עתה גם היא בשלבי פיתוח. זוהי „גלולת-זמן“, המושתלת בניתוח קל אל מתחת לעור, שם היא פועלת במשך תקופה ארוכה כי-גורם מונע הריון.

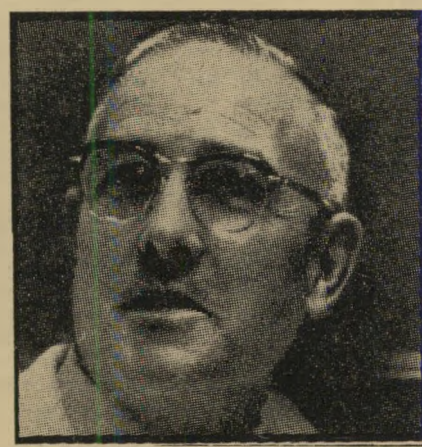
העיקרון של גלולת-הזמן זהה לזה של הזריקה. חומר מונע הריון מאוחסן בתוך הגוף, מסתגן טיפין טיפין לתוך הדם. גלולת-הזמן היא גלולה באורך כשני סנטימטר ועובי של ספאגטי, המכילה כי-תוכה את ההורמון למניעת הריון. אולם עיקר הטרק בה הוא הקנקן, לא מה שבי-תוכו. הקנקן, הוא עטיפת דקרין. לדקרין

כאשר מחליטה האשה כי היא רוצה כי-ילד - ניתן להוציא את הגלולה החוצה בדיוק באותה צורה שבה הושתלה פניה. בארצות-הברית מתקדם המחקר בגלולת-הזמן בצעד-צעד. הוא ממומן בעיקר על-ידי קרן-פורד, שהשקיעה בכך מאז שנת 1968 למעלה מששה מליון דולר. החוקרים מאמינים כי לכשיושלם בהצלחה, יעמדו הנשים בתור לקבל את גלולת-הזמן כמו שעמדו בשעתו בתור לחיסון נגד שיתוק-ילדים.

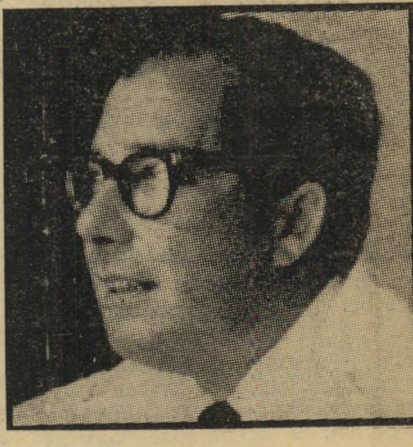
זרעי-גנדי-זרע

בכלל חלוצים החוקרים שינוי מהפכני בכל הקשור למניעת-ההריון. כיום חיי-בת האשה לנקוט פעולות מסוימות, כדי שלא להיכנס להריון. בעתיד, תהינה בנור-תינו מחוסנות לכל חיהן מפחד הריון. כל נערה בגיל הבגרות הימנית תקבל זריקת-חיסון - וחסל. כאשר תרצינה נשות-המי-

חלוצי הלוחמים בהתפוצצות האוכלוסיה בעולם

ד"ר ראלי סאמוס

ד"ר מוריס ברמן

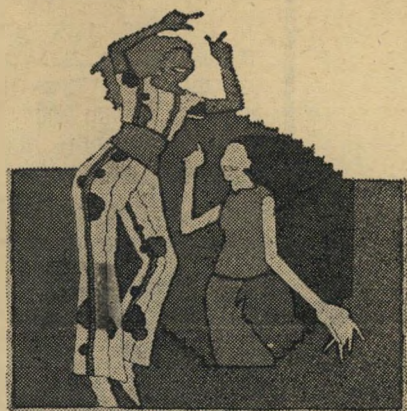
ד"ר ברמן וד"ר טיטום, האמריקאים, שניים מחשובי החוקרים בשטח מניעת-ההריון. הזריקה-נגד-ההריון מ-הוא כיום את החידוש הי-מהפכני בתחום זה לכל אי-שה בעולם. אך לגביהם, היא כבר מיושנת. הם עו-בדים עתה על אמצעי המ-חר, ואף המחרתיים: גלול-לת-הזמן שתושלת אל מת-חת לעור ושתפעל משם-שנים רבות, וזריקת-המחר, שתוזרק לנערה בגיל 11 או-12, תחסן אותה לכל החי-יים. מניעי הרופאים ברוכים: כבר כיום מצויות ארצות, כמו מצרים, אינדונזיה וחל-קים מסוימים בהודו, בהן-התרבות טבעית היא ממש-אסון למדינה.

איר לשרוף קלוריות

כמוכן - האם שכחת? קלוריות אפ-שר גם לשרוף, לא רק לצבור. מרוב דיבורים על קלוריות, מחשבות על קלוריות, ודאגות בקשר לקלוריות, נוטה האשה מר-כת-הקלוריות לשכוח זאת. הקלוריה האימת-נית מצטיירת בזמני כמפלצת גוראת ש-באה לעולם רק על-מנת להדביק לך קילוי-גרמים מיותרים, ביחוד במקומות ששם אינך רוצה אותם. קלוריה היא דבר המצי-טיין בתכונה המגונה שהיא נמצאת בכמו-יות-ענק דווקא במאכלים האהובים עלייך, ואינה קיימת במאכלים שאת שונאת.

האימת היא כמוכן שהקלוריה בכלל אינה דבר או עצם כלשהו הקיים בסי-בע, אלא מינח שהמציא מוחו החילוני של הגבר כדי לגרום יסורים לאשה. זוהי בסך-הכל יחידת מדידה של אנרגיה. בעזרת הקל-לוריה ניתן למדוד כמה אנרגיה - ההופ-כת לשומן - את מוסיפה לגופך עם כל מזון שאת קולטת. אבל - גם כמה אנר-גיה, בצורת שומן, את מאבדת עם כל פעיר-לות גופנית שלך. אפילו נשימה. ההגדרה המדעית היא: קלוריה הינה כמות החום-הדרושה להעלות את החום של קילו מים במעלת-צלוזיוס אחת.

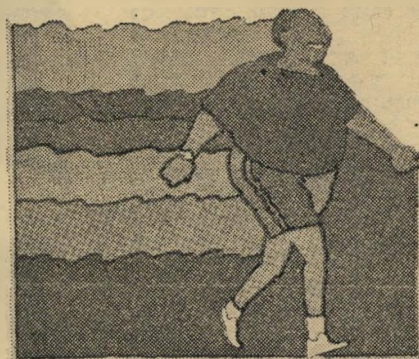
כאן את למדה, שכדי לשמור על מש-קלך, את צריכה רק לדאוג לכך שתש-רפי בדיוק את אותה כמות קלוריות שאת אוכלת. אם את אחת מאותן ברות-מזל המ-עוניינות להוסיף משקל, את צריכה לאכול יותר. אולם גם אז ממליצים הרופאים ש-תשרפי איאלו קלוריות בפעילות גופנית, בשביל ההרגשה הטובה.
ואם את במצבן של רוב בנות המין הא-נושי, עלייך לא להסתפק רק באכילת מעט קלוריות, אלא גם להתאמץ קצת ולשרוף את אלו שיש לך, ולא סתם באמצעות

ריקוד (נמרץ) ... 281 קלוריות

גיהוץ ... 56 קלוריות

צעידה ... 113 קלוריות

ג'ודו ... 436 קלוריות

קריאה ... 22 קלוריות

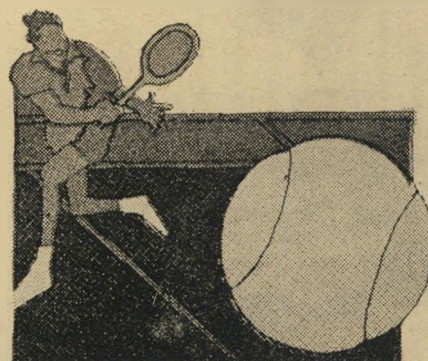
חתירה ... 562 קלוריות

סקי ... 562 קלוריות

ריצה קלה ... 394 קלוריות

טניס ... 281 קלוריות

המיפלצות שלי

באמת, המחשבות שמסוגלות לעלות לקט-נים האלו בראש, מבהיל לפעמים.

ניצב

דעתו, אולי אנחנו מזניחים משהו בחינוך. אז מה הוא עונה? "שטויות. ואני בגילם ידעתי מה אני רוצה להיות? הרי עד היום אני לא יודע".

מה, האדם באמת יצור חופשי?

זה מה שקורה תמיד כשמתייעצים איתו. לא רציני, זה מה שהוא.

בכל זאת יצא משהו מהשיחה. דנה ישבה כל הזמן והאזינה בריכוז. הרגשתי שהיא מוטרדת. בסוף היא שאלה:

"אבא, ומה קורה אם ילד, כשהוא נהיה גדול, מתחיל בעבודה שלו, ואחר כך הוא רוצה לעבוד במשהו אחר?"

"אז הוא הולך לעבוד במשהו אחר הזה." הקטנה לא יכלה לדעת אם הוא מתבדח או לא: "מה, באמת? כל אחד יכול לעבוד באיזה עבודה שהוא רוצה? להחליף מתי ש'הוא רוצה'?"

"בטח."

הייתם צריכים לראות את ההפתעה שלה.

לפעמים אני חושבת שאני צריכה לקבל רגשנותיות. אצל כל הידידות שלי, הילדים כל כך מוצלחים: כולם יודעים כבר בדיוק מה הם רוצים להיות כשהיו גדול.

ליס, והבחירה שלהם גם כליכך מבוגרת: רופאים, מהנדסים, עורכי דין. איפה כל הילדים שרצו פעם להיות טייסים, מכיניאש, בטיח? נכון אמנם שאני שומעת את כל זה מפי ידידותי, לא מפי הילדים עצמם. אבל הן הרי לא יבלפו אותי, לא?

ושליו כלום. אריק יהיה עוד מעט בר מצוה, וכל מה שיש לו בראש זה שטויות של ילד בן 13. ורונני אותו דבר, והצרה הגדולה היא, שגם אני בעצמי לא מצליחה להיות מודאגת. על-אף מבטי ההשתוממות של כל מי ששומע שעוד לא קבענו את עתיד הנוער.

ואם כל זה לא מספיק, אז התייעצתי השבוע עם בעלי שלי, כדי לשמוע את החוות

נשימה, אלא פעולות הדורשות קצת יותר מאמץ.

להלן רשימת פעולות יומיומיות — וכמה קלוריות שורפת כל אחת במשך שעה. היחשוב נעשה לגבי אדם שמשקלו כשישים קילו. אדם שמן יותר שורף יותר, רזה יותר — פחות.

- סידור מיטות — 169 קלוריות.
- רכיבה על אופניים — 426 קלוריות.
- התאגרות — 641 קלוריות.
- ניקוי שמשות — 146 קלוריות.
- ריקודים (בניחותא) — 171 קלוריות.
- שטיפת כלים — 56 קלוריות.
- נהיגה — 51 קלוריות.
- עבודה בגינה — 219 קלוריות.
- גולף — 94 קלוריות.
- רכיבה על סוס — 241 קלוריות.
- כביסה קלה — 73 קלוריות.
- נגינה בפסנתר — 56 קלוריות.
- שחייה — 444 קלוריות.
- הדפסה במכונת-כתיבה — 56 קלוריות.
- הדפסה במכונת-כתיבה חשמלית — 29 קלוריות.
- שטיפת רצפות — 67 קלוריות.
- חבטת שטיחים — 420 קלוריות.
- סריגה — 24 קלוריות.
- נשיאת סלים כבדים — 386 קלוריות.

הכל

מלכת החיות

יש כל מיני אוהבי חיות: יש מי שאוהב לגדל כלב, ויש מי שאוהב חתולים. יש אפילו כאלה שמגדלים סוסים. אבל בשיא מחזיקה אשתו של הזמר בני ברמן: נוסף לתריסר בעלי-החיים המזוהים שיש לה בבית, היא עובדת כמספלת בגן-החיות בת"א.

דחה ב־7.30 בבוקר, מחליפה את בגדיה — חצאית מיני וחולצה פרחונית, או מכנסיים צבעוניים הדוקים וחולצה ספורטיבית — ב־בגדי-עבודה: מגפיר-עור, מכנסי חאקי וחול-צת-עבודה גסה.

מקום עבודתה? גן-החיות התל-אביבי כמובן. וכי באיזה מקום אחר יכולה לעבוד אשה, שיש לה בבית למעלה מתריסר בעלי-חיים?

קרוב לשמונה היא כבר בדרכה אל ה־פינגווינים. היא עוברת ליד כלובו של ה־אריה, מחליפה עמו נהימת ברכה, שולחת ציוץ לפלמינגוס, חיוך לצבים, "בוקר טוב" לאחד מהעובדים — ונכנסת לחדר-המזון, שם היא מכינה, אוכל לחיות.

★ **ה לן ואהבת החיות** שלה התפרסמו לראשונה לפני שלוש שנים, בעת ש־גידלה בבית גור־אריה שקם עליה ונשך אותה יום אחד. עד היום ניכרים סימני הנשיכה בידה הימנית השטופה.

אהבתה לחיות החלה עוד בגיל רך, כי פנסילבניה, ארצות-הברית. היא יכלה לה־שיג תעסוקה יותר מכניסה מאשר עובדת בגן-חיות, אך הוריה העשירים לא הצליחו מעולם להשתלט על מיונה הסוער ואורח־חייה העצמאי. הצעירה היפה עסקה כבר

— הבת לחמישיית בתיכון עירוני ד', הבן לכיתה א' — היא יוצאת לדרכה לעבודה — אל החיות. החיות שכבית נשאות לבד, מטפלות אחת בשניה.

★ **ה לן בת ה־35** יפת-תואר, נראית צעיר־רה מכפי גילה. היא מגיעה למקום עבו־

— את חתולת האגורה הפרסית, המדלגת לתוך מיטתה של הלן ומעירה אותה לק־ראת היום החדש.

מרשימת המלאי הנ"ל, ניתן להבין ש־הלן חובבת חיות ובעלי-חיים למיניהם. ו־אכן — החיות הן חייה. מדי בוקר, לאחר שהיא משלחת את שני ילדיה לבית הספר

י **ש אנשים** הנוקקים לשעון-מעורר כדי לקום משנתם. להלן ברמן יש שיטה אחרת: שחי ציפורי המיניברד שבביתה פות־חות בדורשיה קולני, באנגלית צחה, בערך בשש כל בוקר. השיחה הקולנית מעירה משנתו את העכבר הלבן, המעיר את האר־נבת. זו מעירה את שני הקיפודים, ואלו

בידיו
הוא

עתיידך

**בתכנית החסכון
בר קימא של ברקלים**

**תוכל ליהנות מ־54% רבית פטורה ממס לאחר
60 חודש או 100% בערך לאחר 96 חודש בלבד**

שעור זה מהווה רבית מצטברת של 9% לשנה על הסכום הכולל שהשקעת, על פקדונות עד 15,000 ל"י. יתר על כן — הברירה בידך לבחור בהצמדה, אם יותר כדאי לך.

הכנס היום לסניף הקרוב של ברקלים לקבלת פרטים נוספים בענין שעורי רבית עבור תקופות חסכון אחרות.

ברקלים בנק ד.ק.א.ו.

בימיה במקצועות גבריים כמו חיתוך אבן, גיס, מוזגת בבאר, ושאר דברים משונים. רק דבר אחד נשאר אצלה יציב לאורך כל השנים — אהבתה לחיות.

★

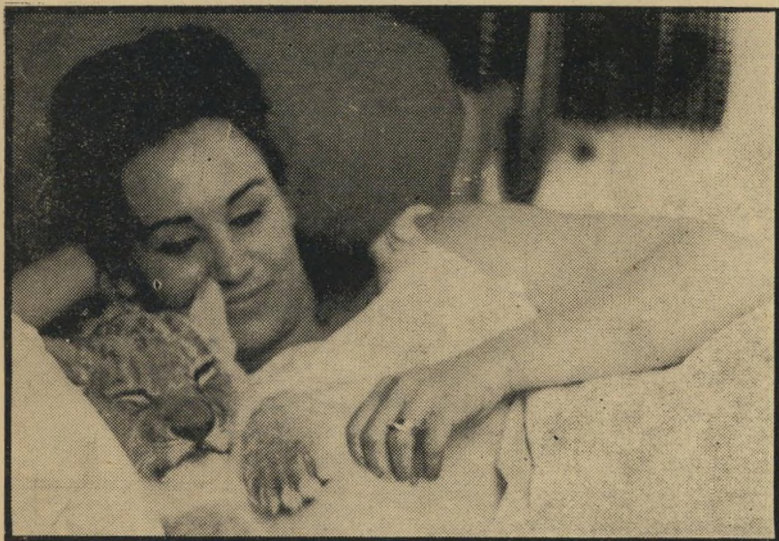
ל פני ארבעה חודשים, כשחזרה ארצה מארצות-הברית, חיפשה לעצמה הלו עבודה. חייה-משפחה שלה לא הסתדרו כהלכה, והלך, המסרבת לחיות מבלי לעבוד, מצאה לה גיב במלון ארבע העונות בנתניה. מכיוון שהיא שולטת בשפות, שלחו אותה לקורס למרכוניות במלון שרתון ב"תל-אביב. זה לקח לה בדיוק יומיים להבין שזה לא בשבילה: "השתגעתי לגמרי והתי-עופתי משם", היא אומרת בחיוך. הפיה זה או כשהיא החליטה להפוך את תחביבה לפרנסה, למצוא עבודה בגן-החיות. היא התייצבה שבה, בפני ההנהלה, הציעה את עצמה. כל הנתונים שלה היו בסדר — חוץ מן העובדה שהיא היתה אשה. העבודה בגן היא גברית, קשה, ולעתים אף מסוכנת. היה זה יום מאושר בחייה. היא קיבלה לפיקוחה את מחלקת העופות בתוספת כמה כלובים של בעלי-חיים אחרים. תפקידה הוא — לנקות, להאכיל, ובכלל לדאוג שהכל יהיה כשורה. והיא עושה זאת במסירות: משוחחת באהבה עם החיות, ודואגת להן כאילו היו בנריבתה. בחודשים מאז שהיא עובדת שם, התקשרו אליה החיות — ורק אליה: "שבת אחת לא עבדתי", היא מספרת, "מישהו אחר נכנס לעגורים להאכיל או-תם. הם התנפלו עליו. הוא פשוט לא הכיר את השגעות שלהם."

★

א הכת החיות עברה בירושה גם לילדה של הלן, ביחוד לבנה רוגי בן השש. גן-החיות הפרטי שלהם בבית זוכה

במפתח גדול, בו היא מקישה על שריונו של הצב בכדי לזרוז אותו. משקלו של הצב כפול ממשקלה של הלן, ומשום כך הוא אינו מתקשה כלל להרימה לגובה של כחמישה עשר סנטימטרים.

צב תנועה הצב בן התשעים נושא בקלות על גבו את הלן. כשהיא באה להאכיל את הצבים, היא משתעשעת איתם בתרגילי רכיבה. בידה הימנית אפשר להבחין

זה הקטן נשכן יהיה הגור הקטן במיטתה של הלן הוא ריצ'רד. התמונה היא מלפני שלוש שנים. הגור נתקבל לגידול בבית הלן מגן-החיות התנ"כי. היא גידלה אותו עד שנשכה קשה בידה הימנית.

ארוחה לתינוקונים אחת המחלקות בטיפול של הלן היא מחלקת הפטיוניים. בילדותו של ריצ'רד, למיטתה בבית

המלכה והמלך הלן היא האשה היחידה העובדת כיום בגן-החיות בתל-אביב, מכונה בחיבה על-ידי הילדים המבקרים שם "מלכת החיות". מדי יום מקדישה מיספר דקות לשיחה עם מלך הגן, האריה. יש לה סימפטיה אליו.

להתעניינות מרובה מצידו. גלוייה-החיבה שלו לחיות התגלו עוד בארצות-הברית. הלן עבדה אז בחנות חיות. הילד, שהיה אז בן שלוש, החל משתעשע בחנות עם נחש-ענק שהיה עבה כמעט כמוהו ועלה עליו בגודלו פי חמש. הילד התקשר לנחש, הנחש ל"ילד, והלן, ללא מחשבה שנייה, קנתה או-תו. בני בעלה לא הרגיש נוח במיוחד עם הנחש הענק המסתובב בבית, אך הילד לא

כהן וברנשטיין-כהן

אביב) אוסף סקציות של דינו ריון על המין ועל הסטיות ממנו, בחלקם טובים, בחלקם פחות. עם השחקן המצויין גינו מנסרני.

תיאטרון

★ כתר כראש (התיאטרון הקאמרי) **יעקב שבתאי** חיבר מהתלה, הנראית כפי שהיא מוצגת, ארוכה מדי. הסוס פשוט נגמר לו לאחר המערכה הראשונה. הוא התכחץ כנראה לכתוב מחזה דרמאטי על מלך, המסרב לנטוש את כס המלוכה. ב"מיקרה זה דויד, אך בין כהנה לתוצאה המר" חק רב. דויד של שבתאי אינו מזכיר במאור מה את נעים הזמירות, כפי שצויד בתנ"ך או עלידי אמנים רבים בכל התקופות. זהו טיפוס המנסר את רגלי הכס עליו הוא יושב, משום שלעת זיקנתו קשה לו לעלות עליו, או המחליט מי יהא יורש כיתרו אחי ריו, עלידי הטלת מטבע. השפה האנכרוניסטית מזכירה מערכונים מלהקות צבאיות. הרצון להראות מלך כבשר ודם, אינו מחייב בהכרח שימוש בשפת רחוב. ואם היתה כהנה לסאטירה פוליטית, הרי שזו אבדה לה איש, בין גיבובי המלל שאינם מקדמים כל עלילה. אם מדובר בפארודיה הרי שהי מחבר והכמאי **(שמואל בונים)** עשו חצי מלאכה. **אבנר חזקיהו**, ללא כל מאמץ,

סרט: חברה לרצח לפי דרישות הלכות תמ"ר רת תשלום הוגן. הבמאי — זיל דיירדן. השחקנים — אליבר ריד, קורט יורגנס, טילי סבלס.

סרטים אחרים

★ השניה דפקין (תל-אביב, תל-אביב) הריגול המדעי גמר כבר עם ברית המועצות והוא עובר לסין, לשם שולחים את גרגורי פק עם משדר סודי שהוכנס למוחו בניתוח, כדי לגלות נוסחה של מולקולז מסוימת. ישראל מעורבת בעניין בצורת אורי לוי, הממלא את תפקידו של נציג רוסיה המשתתף פעולה עם ארצות-הברית.

★ האדם שחייב דמות (פריז, תל-אביב) סיפורו של ישו הנוצרי הועבר על-די ניקוס קזאנזאקיס לכפר יווני המסרב לתת עזרה לפליטים עניים בני עמו. האיש שנבחר לשחק את תפקיד ישו הנוצרי בחג העממי, והשליחים שנבחרו לשחק לצידו ממלאים שוב, במציאות, את התפקיד שגור עד להם בספר. זהו סרט די מרשים למרות המלאכותיות והדרמטיזציה שהוסיף זול דאסן לסיפור הדרמאטי ממילא. משתתפים: מלינה מרקורי, גרט טרובה, סיר ונק.

★ אני רואה עירום (אורינון, תל-

●	לא כדאי לראות
★	לא חשוב לראות
★★	אפשר לראות
★★★	רצוי לראות
★★★★	חובה לראות

קולנוע

סרטים חדשים

הטרמפיסטית (חן, תל-אביב) במאי תיאטרון בריטי ידוע — פיטר הול, לקח שני שחקנים ידועים — רוו שטייגר וק' לייר בלום, ויצר איתם סרט על נושא ידוע משולש המורכב מהאשה, ומעוד נערה צעירה (גודי גייסון) הנכנסת לחייהם.

הפגישה (אסתר, תל-אביב) אנוק אימה, עומר שריף, בסרטו של סידני לומט שנחשב לכישלון הגדול של פסטיבל קאן ה'אחרון.

רצח בערבון מוגבל (אלנבי, תל-אביב) השם העברי לקוח מסרט ידוע של האמרי בוגארד, וגם הנושא לקוח מאותו

שאל את מי שיש לו

כי מי שיש לו - יודע!
מי שיש לו מקלט "זניט" יודע ש"זניט" היא חברה שאפשר לסמוך עליה. חברה הנותנת ללקוחותיה שירות נאמן.
אלפי מקלטי "זניט" הפועלים בארץ כבר למעלה משנתיים. (ומיליוני המקלטים הפועלים בארה"ב למעלה מ-23 שנים) הם ההוכחה לכך.
אם ברצונך לרכוש מקלט טלוויזיה. אנא - בטרם תחליט - שאל את מי שיש לו "זניט" כי...
אין חכם כבעל הניסיון

עשי את הצעד הנכון!

א. קני מכונת כביסה "פילקו" שהיא תמיד באיכות עולמית.
ב. קני "פילקו" ב"סלון מרכזי" בית "אל-על" המרכז לקניה כדאית

"פילקו ביו"
המכונה בעלת
שכלולי 1970
12 תכניות
אוטומטיות
פלדת
אל-חלד
איכות ועיצוב
סופר מודרני

איכות וכדאיות PHILCO
בסלון מרכזי
מכונות כביסה • מקלטי טלוויזיה
תל-אביב, רח' בני-יהודה 32, בית "אל-על"
טלבוים: 58512 - 58671. חניה חנם.

הנאה מרובה ביותר

משקופיותיך בעזרת מקרן שקוי
פיות טוב. מבחר מובחר של מכ-
שיריבוק בכל קבוצות המחירים.
מעבדה משוכללת לשחזור-לבן.
עבודות צבעוניות באיכות מעולה.

פוטו-ברנר
חיייה רחוב החלונות 30

מרגלים

אתם זקוקים למזכירת הטלפון האר-
טומטית: עונה לטלפון בבינת 24
שעות ביממה.

רדיו דוקטור, רח' שלום-עליכם
18, תל-אביב, טל. 244118.

בית-ספר לנהיגה המרכזי

"ש מ ח י"

מציע תנאים טובים ונוחים, שרות אדיב ומהיר
ללימוד נהיגה בכל סוגי הרכב

לימוד תאוריה חנם.

מהשיעור הראשון לומדים במסלול הססט. שיטת
הלימוד מאפשרת לך לחסוך לפחות 40% מההוצאות.

הקץ לבעיות רשיון הנהיגה

למד בבית-ספר לנהיגה "שמחיי"

שנקר 63 חולון, טלפון 846333, אוטובוס 89, 92, 93.

למיטה, בשעה שנמצאת בה נקבה מתאימה,
זכה שנפל לידיו של עוֹדֵד קִיטְלֵר, שאם
לא כן היתה הקאסטרופה גדולה הרבה
יותר. קיטלר עשה כמיטב יכולתו להפחית
רוח חיים וקצב בימתי בדפיו של נוטן,
ומישחקם המיקצועי של איצקו רחמני
מוב, זהרירה הריפאי ועדנה
שביט, היה לו לעזר רב. אלכס אנסקי
בתפקיד המרכזי, עושה מאמצים כנים להת-
גבר על מלל ריקני.

בידור

★ **הכזב הקלסי הגדול של צרפת**
(באמרגנות ברוך גילאון ונתן גל-
בוע) על פני תפאורה קרתנית למדי, מגישה
הלהקה, בעלת השם המפוזן והמחייב, בלט
שנוצר בשנת 1870 עבור האופרה של
פאריס — **קופליה**, עם המוסיקה של
ליאן דליב ועל-פי הכוריאוגרפיה של
ארטור סרריאון. זהו מחול-פנטומימה
בנאלי המתאים לילדים. סיפור על מכשף
שיצר נערה יפהפיה, ועל עם המתאהב בה.
החלק השני של התכנית מורכב מקטעים
מתוך **היפהפיה הנרדמת** עם המוסיקה
של **פיוטר צ'ייקובסקי**, לפי התענוגה של
מירוס פטיפה. שני הבלטים מיושנים.
הכוריאוגרפיה מאובקת למדי, התלבושות לא
מעוררות כל התפעלות שהיא, המוסיקה
מפוסטרת, וזאת כמובן משום שהיא מוקל-
טת ולא מבוצעת על-ידי תזמורת חיה.
מלבד מספר סולנים, ניראת הלהקה כל-
הקה של סטודנטים, לא עלוים במיוחד,
שיצאה לטיול בחו"ל. חסר ליטוש, חסרה
שלמות ואחידות.

★ **אין אהבות שמחות** (בי-
מות) **יוסי בנאי** הוא שחקן-בדרן מן
המובחרים שלנו. הוא כמעט לא מצליח
לפסס שום חומר המבוצע על-ידו. כ-20
שאנסונים מעולים שנכתבו (מלים ומנגינות)
על-ידי הטורבאדור המשושם, **ג'ורג'
בראנס** (והרומם יפה לעברית) מהחיים
עברו בסיס נפלא לערב תיאטרלי נעים,
אשר קטעי הקישור שבו, נופלים בהרבה
מן השאנסונים. כדי להזהרות עם בנאי,
וליהנות מתוכניתו, יש לשכוח את ברא-
נס, כנס, כאמ'מבצע, הא לא ניוקק לתזמורת
ולגיטריסטים. אצלו הגיטרה והקול,
עושים את הכל.

יצירת דמות חיה ומעניינת, מטקסט רדוד.
★ **שש נפשות מהפשות מחבר**
(הבימה) בימוי אפקטיבי וחיצוני מדי של
יוסי יורעאלי, כימעט ומצליח להחניק
את יצירתו המיוחדת במינה של **לואיג'י
פירנדלו**, בה מנסות נפשות תימהוניות
לשכנע במאי ולהקת שחקנים, לממש על ה-
במה את חיהם האומללים. השחקנים המ-
גלים את ה"נפשות", בוימו והודרכו באי-
פולסיביות יתירה, עד כי לעומתם מחזירים
כל היתר ומקבלים מימדים שמימיים. זוהי
יצירה ממנה נודף ריח הקומדיה-ל'ארטה,
ובה שביבים ראשונים ליצירות משוכללות
וחזקות יותר של תיאטרון האבסורד.

★ **כדאדם** (בהחאן הירושלמי)
אגדה חביבה, ילדותית במיקצת, אך מלאת
מוסר-השכל מעמיק, חושנית ומבדרת, שמי-
קורה במשל בודהיסטי שנתגלגל לאירופה
בימי הביניים, היותה הודמנות פוריה ל-
יצירת הצגה ציבוענית, עליונה פיקחית ומ-
צרת שרק ואפה באהבה וביסורים.
אריה זקס, מרצה לאנגלית באוניברסיטה
העברית בירושלים. אין ספק כי דוקא הצי-
וות המורכב ברובו משחקנים חובבים (סטוד-
נטים), ומסיספר מיקצוענים, הוא שקבע את
אופייה הסופי המשכנע של ההצגה, שרוח
של תיאטרון אמיתי שרוייה בכל רגע מ-
רעיה. **ז'אק כהן**, עליונה רוזן וליאור
ייני מגלמים כאן את הטובים שבחפסידי
הם. המוסיקה, התפאורה, התלבושות, הת-
עוגה והדרכת הסיף, אסתטיים וגורמיהנאה.
עד כי חסרונה של הפסקה אינו מורגש.

★ **לא כיום ולא בלילה** (בצוותא)
מחזה ארוך מאת **אברהם רון**, שהוא בי-
עיקרו מערכון לשניים: חייל צעיר ומורה
זקנה המאושפזים במחלקת עיניים של בית-
חולים. החייל מעמיד פנים כי הוא אהוב
נעוריה של הקשישה, אולי כדי לנקום נק-
מה פרטית בחברה הסובבת אותו. תפקידה
של הדמות השלישית (אחות רחמניה במור-
סד) הוא רק לקשר ולגשר בין שתי הדמו-
יות. **אלי כהן** כחייל הסומא, מסתייע בריש-
גרונית מתגלגלת, כדי להזהרות עם סמל
הצבר המצוי. מישחקת של **מרים ברנשטי-
טיינבוך** רבינואנסים, מעמיק וחמים, מרי-
גש ומשעשע.

★ **אלפי** (בימת השחקנים של התיאטר-
ון הקאמרי) מחזה בלתי מגובש הנוטה
למלודראמטיות זולה של האנגלי, **ביר-
נוטון**, על גבר רעוב בשרשרת ממשה

הצגה חדשה

★ **קרוסל** (תיאטרון דגן) אם להת-
יחס לכונותיו של **יורם בוקר** כפי שהן
מזבנות בתכניה, הרי נטל על עצמו משימה
לא קלה במיוחד, בנסותו להעלות מה שהוא
מגדיר כערב תיאטרון סוטאלי, המאחד את

בוקר, בידור וזכנה ב"קרוסל"

אמנויות הבמה; ככזה ניתן לקבוע כי
קרוסל החטיא את המטרה. אבל מאחר
ואמנותו של בוקר היא הפנטומימה הש-
קטה, מן הסתם היה צפוי כי הפתגם "סיג
לחוכמה שתיקה" נהיר וידוע לו. עם הרק-
דנית **נעמי בידור** וצעיר נוסף, **שמוי-
אל לבנה**, הוא מגיש מופע הכולל 11
קטעים: חלקם פנטומימה, חלקם ריקוד, ו-
חלקם מעורבים.

רה, והדברים אינם נאמרים לגנאי. לרוב
הקטעים רקע מוסיקאלי, אבזורים ורקע
מצויר (כאן המקום לציון את המלאכה
הנקייה של **דוד קדם** שייצר רקעים מצו-
ירים חביבים ואסתטיים). לעתים נידמה כי
הפנטומימה של בוקר מושתתת על הבסיס
המוסיקאלי, כאילו הייתה ריקוד. כפנטומי-
מאי הרי הוא חוזר במקצועיות על הטרי-
קים המקובלים, מהם מורכבת שפת הפנטו-
מימה: הליכה במקום, נגד הרוח, זליזה,
משיכות, דחיפות וכו', באמצעותם הוא יו-
צר סיפורים שלמים, ברובם משעשעים אך
בחלקם בעלי תוכן ורעיון.

שוחפו של בוקר לפנטומימות הוא
שמואל לבנה, אמן בעל נתונים גופניים
מבטיחים ובעל יכולת הבעה רבה. **נעמי
בידור** היא כאמור רקדנית. והיא מצו-
ינת. אך הסולו שלה (מתחם) ניראה
כאילו מודבק בערב זה, חסר עומק ומימד,
ועל כל פנים, מה שמציל אותו הוא חוסר
אריכות. משום כך, מלבד יופי וזן בקטעים
האחרים, בהם היא מופיעה, אין הגברת בן-
דוד מוסיפה למופע מישקל ממש, מאחר
והיא איננה פנטומימאית. בסולו שלו
גדרות הוכיח יורם בוקר כי הוא תלמיד
נאמן של **מארסל מארסו**, אשף אמנות
השתיקה, אשר קירות שלו, מזכיר משום
מה את הקטע של בוקר.

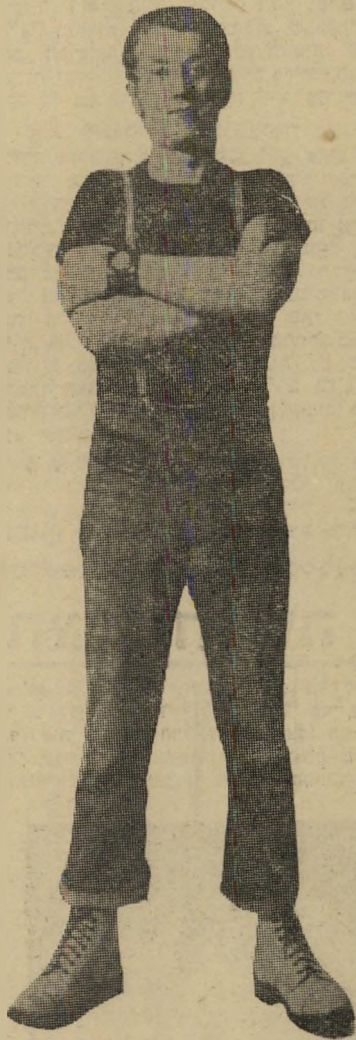
כשפייירו, קודמכין, פנטזון וארלי
קינן, גיבורי הקומדיה **דליארה**,
תלושים מהקונטקס הסבבי שלהם, הרי כל
בסיס להצגתם מעורער. לכן על-אף התלבר-
שות הנאות לקטע אהבה בנוסח ישן, לא
השתלב זה במסגרת הכללית. התאורה
היתה טובה מאד, פשוטה ותכליתית. הקי-
לסט המוסיקה והאפקטים סבירה, רק חבל
כי המוסיקה חוזרה על-ידי מלחינים שיר-
נים או שנאספה מן המוכן, דבר היוצר
שעטנז מוסיקאלי בלתי מהימן.
אפשר לחזק ולהינות מן הקרוסל של
בוקר ושותפיו (השיר הבנאלי של **רות
כמלו** כפתחה בכצוע המצויין של **יהורם
גאון** מיותר). זה הוא ערב תרבותי מהנה,
נאיבי במקצת, אך סוף-סוף בידור ללא פיס-

העולם הזה

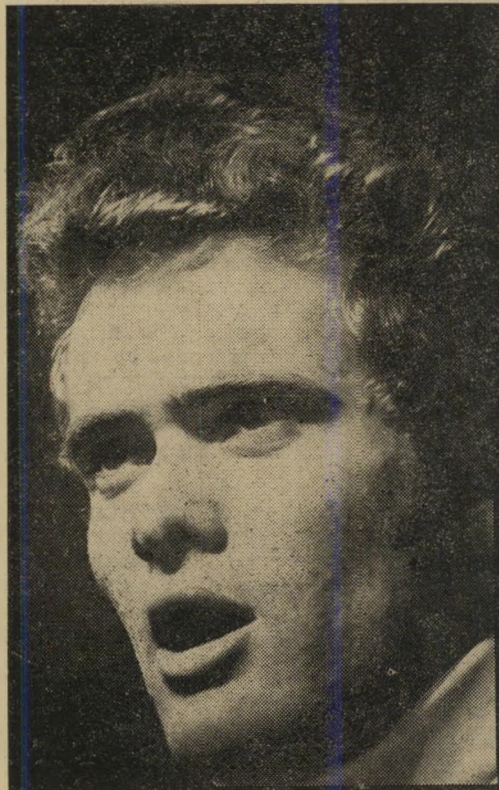
לולהט וללהיט

רוחות עזות במיצעד

זאת הריאקציה שכולנו צפינו לה. במקום השיער הארוך והפרוע — תסרוקת-מינימום כמעט-קרחת; חולי-צת טריקו ומכנסי ג'ינס במקום חלי-פות ציבעוניות; נעלי לבד מגושמות במקום נעלי שפיץ גבוהות-עקב. זוהי המילה האחרונה באופנת להקות הקצב באנגליה, והיא מיו-צגת על-ידי נוסאת דיגלה הנחשונים

— להקת „סלייד“. את השפעת לבו-שה שאבה חלוקה מאופנת „הבוע-טיס“, אותה תנועה שקמה בקרב הנוער הבריטי, כדי להילחם ב„מו-דס“, ב„רוקס“ ובעיקר ב„היפיז“ הולכי-ביטל („העולם הזה“ 1674). מנהיג הלהקה הוא נודי — שפי-רושו, בסלנג האנגלי, טירון, „ירוק“ — ולצידו שלושה צעירים נוספים, כולם באותה תלבושת. מה שעוד מעניין הוא שהאיש שגילה אותם ועיצב את הופעתם ואת תדמיתם, הוא צאט צ'נלדר, מי שהיה בשעתו חבר להקת „החיות“ המקורית, ול-אחר מכן הפך אמרגן, והביא לעולם הפיומונים את ג'ימי הנדריקס, בעל השיער הפרוע והמקורזל. השבוע יוצא לשוק תקליטה הרא-שון של להקת „סלייד“, והוא נקרא „רוחות עזות מנשבות“.

מוטי פליישר

קוז ואולי כחלק מלהקת-זמר או כשחקן במחזמר?

איך להצליח

בבחינות

ו היתרה הבעייה שעמדה לפני זמן קצר, בפני מוטי פליישר, ולמעשה היא מטרידה אותו עד עצם היום הזה. איך לעשות שהחיים יהיו באמת יפים. פעם, כשהיה צעיר, במשק גבעת השל-שה, חלם להיות רופא. הוא התחיל בפרק-טיקה בגיל רך, כאשר היה תופס חיפושיות, ומנחת אותם בתנאי שדה. אחר כך החליטו הוריו שהוא צריך ללמוד לנגן בכינור. הוא החזיק מעמד חמש שנים עם הכלי הזה, והמורה שלו אמר לו שהוא „מחזיק את הכינור הכי יפה מכל התלמידים...“ למה הוא הפסיק? „מפני שבינתיים הגוף שלי התפתח בשביל כלי נגינה אחרים, כמו תופים או קונטרבאס. הכינור נראה מצ-חיק עלי...“ לכן הוא החליט להפסיק לנגן, והצטרף לנבחרת הכוריידי של המשק. בשביל המוסיקה הפסיק לו רק שהוא נש-אר במקלה של הקיבוץ, שהוררכה או על ידי יצחק גראציאני.

אבל בצבא הכי כדאי להיות בלהקה צב-אית. ואיך להצליח בבחינות ללהקה צבאית — זאת תוכלו ללמוד ממוטי. יש לו שיטה מיוחדת. „כשהחלטתי ללכת לבחינות, לקח-תי אתי עוד בחורה, כדי להופיע בבחינה כצמד. אבל בכונה בחרתי בחורה שלא יודעת לשיר. עשיתי חשבון פשוט: מכיון שהיא שרה גרוע — אני תמיד אחיה יותר טוב. כך עברתי את הבחינה, והתקבלתי ללהקת הנחל...“

ברק חיצוני

על השטח

ה תקופה בה שרת מוטי בלהקת הנחל, היתה תקופה סוערת בהיסטוריה

הממוטו של מדוטי

ומטרידה יותר: מה לעשות אחרי השחרור? לאלה שכבר בחרו את מקצועם לפני הגיוס, הבעייה פחות קשה. הם יחזרו אליו לאחר השחרור. גם אלה שאין בידם משלוח יד מוגדר, יכולים לחפש את פרנסתם באחד מאלפי המקצועות הקיימים.

אבל מה יעשה צעיר שגויס-מאחרי-המח-רשה, חבר משק, שהתגלה כזמר מוכשר וכשחקן, צורך ללהקה צבאית, ועם השח-רור אין לו שום חשק לתווך לחיי הקיבוץ? כיצד ישתלב בעולם הבידור הישראלי? האם יבחר בקריירה של זמר יחיד, או של שח-

זה מתחיל, בדרך כלל, כשנה לפני השח-רור מהשרות הצבאי, וככל שקרב מועד השחרור, כן הופכת הבעייה למציקה יותר

דייב דיי

גאוו מחקה

את טולדנו?

להקת הספרינגפילדס — חוטי כסף ומ-חטי זהב... דייב דיי פרש מלהקתו, והוא כבר עובד במרץ על סיפוח ה-קאריירה העצמאית שלו. לאחרונה קי-בל את תפקיד המנחה בתכנית הטלוויזיה המערב גרמנית — ביט קלאב, לדעת מומחים זו תכנית הפופ הטובה ביותר בעולם, ויש לה קהל צופים 70 מליון איש... לחובבי-קצב: תכנית הטלוויזיה של אר סולייבן ששודר ביום ה' בעי-רב בטלוויזיה הישראלית. תהיה להם הזדמנות לראות את החיפושיות, כפי שהיו לפני יותר מארבע שנים... אנ-טה האריס ניסתה להתחרות באמא קאס, בגירסתה לפזמון זה משתפר, או-לם נחלה כשלון חרוץ במיצעד... אמרגן הקצב חיים סצאן יצא בשבוע שעבר ללונדון, והוא מבטיח להביא משם כמה שמות ידועים מעולם הפופ.

השבוע הגיע קץ לרווקותו של שלום חנוך, כשנשא לאשה את ליהי עפרון, בטקס שנערך בגינת בית הוריה, בפתח תקווה. עמיתו ללהקה, חנוך יובל, יעמוד אף הוא מתחת לחופה ביום ראשון הקרוב... כי מצוין תצא שיי-רה. אמי נצר יוצא לדרום אפריקה, ל-הקליט שם מאריך-נגן של שירה-בציבור עם צעירים יהודיים, מתנועת הבונים... כמה זמן יעבור עד שאנשי הטלוויזיה הישראלית ילמדו להוציא מתחת ידם עבודה נקייה? תוכנית הטלוויזיה האח-רונה ערב טוב, היתה מלאה פגמים טכניים. ידיים, צללים ועצמים אחרים שנכנסו, פה ושם, לתוך התמונה... זמנים טובים הגיעו: האם יהורם גאון מנסה לחקות את עמידתו של אבי טו-דראנו בתכנית הטלוויזיה ערב טוב?.. פזמונה החדש של להקת הקאסילים, יהיה גירסה מחודשת ללהיטה הישן של

עם אמרגנים בחור"ל, והוא כבר קושר את הקשרים המתאימים, כדי שבבוא העת אור כל לצאת להופיע בחוץ...".

מוטי מאמין שכדי להיפטר מתנועות במה מלאכותיות, חייב אמן להשתחרר תחילה כליל מכל השפעה. רק אז, ממצב נייטרלי, הוא יכול להגיח לאישיותו להתפתח בצורה אינדיבידואלית. כיום הוא מופיע ב"מחזמר ירושלים שלי", וזה מוסיף לנסייון הבמה שלו.

"החלטתי שאני מוכרח להצליח", הוא אומר. "זה המוטו שלי בחיים. רק אם אצליח אוכל לעמוד ברשות עצמי ולפרנס את עצמי. אם אכשל — אהיה חייב לחזור לקיבוץ. ולזה אין לי שום חשק..."

אצלי זה עוד הכל בבחינת ברכיצינוני, על פני השטח..."

קודם כל להשתחרר

מוטי מקדיש עתה זמן רב כדי לפתח אישיות משלו. מסייע לו בכך לורנס גלר, צעיר יהודי-אנגלי, שהשתקע בישראל ופתח חברת הוצאה לאור של מו"סיקה, ואף עוסק בניהול אמנים. "לורנס עוזר לי הרבה", מספר מוטי. "הוא מייצב אותי ובונה לי את ההופעה. יש לו קשרים

בהופעות להקות צבאיות, להכיר את הקול החדש בעולם הזמר הישראלי. קול חדש? יש כאלה המעריכים על דיעה זו.

הוא מנסה להקות את יהורם גאון, הם אומרים, הוא אפילו דומה לו קצת. סבורים אחרים. מוטי פליישר יודע על כך וממש כמו שקובי רכט אינו מאושר לשמוע ש"משווים אותו לאריק אינשטיין, כך גם מוטי נרתע מן ההשוואה ליהורם גאון. "אם שניים אומרים לך שאתה שיכור, או מוטב שתלך לישון", מצטט מוטי פתגם עממי. "אבל אני בשום אופן לא עושה את זה בכוונה. חוץ מזה אני חושב שאני מתפתח בכיוון אחר מיהורם גאון. בעצם אני עוד לא יודע אם יש לי סגנון מסוים."

של הלהקה. תקופת המלחמה. התקופה בה הורדה מעל הבמה תכנית שלמה, והוחלפה באחרת תוך שבועות ספורים. אבל כל התלאות הללו הצדיקו את עצמן בשורת להיטים, כמו "שימלה אדומה והחיים היו פים, שהעלו את מוטי פליישר לתודעתם ולהערצתם הרבה של חובבי הזמר הישראלי.

את זריקת הפרסום האחרונה קיבל מוטי בתכנית הראשונה של מצעד הפזמונים הישראליים בטלוויזיה, שם שר את הפזמון החיים היפים, יחד עם חברתו ללהקה, אור פירה גלוסקה, שגם היא השתחררה בינתיים. על גביו של המסך הקטן היתה אפשרות לאלפי אזרחים, שאין להם אפשרות לחזות

"מהו ההבדל הקטן בין צמר ל-אקרילן?"

חכמת האדם.

כי אקרילן הוא סיב מעשה ידי אדם, והאדם נתן לאקרילן את התכונות והסגולות המיוחדות: חם ללא משקל, רוב כח וגמישות, עמידות בכל תנאי האקלים, חסינות בפני עובש ועש. אקרילן מרהיב בכל צבע, קל ונוח לכביסה, מאריך ימים בצורתו ותמיד-נראה חדש!

צמר - אקרילן - אצטין

בגליון
זה

המחיר: 130 א"י

י' חשוון תש"ל, 22.10.1969

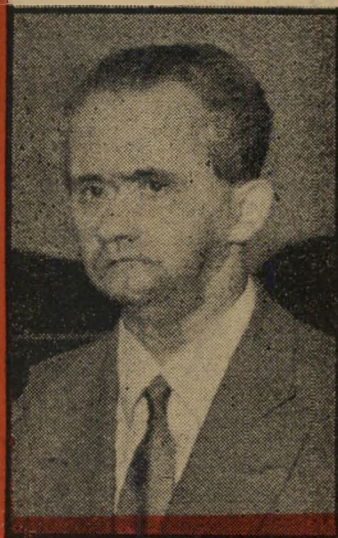
מספר 1677

העיתון

תמונת
הילד
מגטו
וארשה

הביאה
לגילוי
הרוצח
הנאצי

31"ח
כפואי

מה את יודעת על

הזדריקה נגד הריון